

Bruksela, 15 maja 2023 r.
(OR. en)

9014/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0095(COD)

COMPET 409
MI 370
IND 225
ENER 227
ENV 463
CONSOM 163
CODEC 787

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Nr popr. dok.:	8967/23
Nr dok. Kom.:	7854/22 + ADD 1-8
Dotyczy:	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE – <i>Podejście ogólne</i>

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 30 marca 2022 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów¹. Podstawę prawną wniosku stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Wniosek aktualizuje, modernizuje i rozszerza ramy ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, uchylając jednocześnie obowiązujące ramy prawne (dyrektywa o ekoprojekcie 2009/125/WE²).

¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE, dok. ST 7854/22 + ADD 1–8.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (wersja przekształcona), Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10–35.

2. Celem wniosku jest, aby zrównoważone produkty stały się normą w UE. Dotyczy on kwestii projektowania produktów, ustanawiania nowych wymogów, aby produkty były bardziej trwałe, niezawodne, nadające się do wielokrotnego użytku, ulepszenia, naprawy, łatwiejsze do konserwacji, odnawiania i recyklingu oraz energo- i zasobooszczędne. Dokładniej rzecz ujmując, wniosek ma na celu, między innymi, ustanowienie:
- ram określania zharmonizowanych wymogów dotyczących ekoprojektu w UE dla konkretnych grup produktów w celu znacznej poprawy ich obiegu zamkniętego, efektywności energetycznej i innych aspektów zrównoważenia środowiskowego. Umożliwi określenie wymogów dotyczących efektywności i wymogów informacyjnych w odniesieniu do prawie wszystkich kategorii dóbr fizycznych wprowadzanych na rynek UE (z wyjątkiem żywności, pasz i leków); oraz
 - „cyfrowego paszportu produktu”, który będzie dostarczał informacji na temat zrównoważenia środowiskowego produktów. Pomoże to konsumentom i przedsiębiorstwom w dokonywaniu świadomych wyborów przy zakupie produktów, ułatwi naprawę i recykling oraz zwiększy przejrzystość w zakresie wpływu cyklu życia produktów na środowisko. Paszport produktu powinien również pomóc organom publicznym w lepszym wykonywaniu ich zadań; oraz
 - ram mających na celu zapobieganie niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.
3. W dniu 16 maja 2022 r. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) Parlamentu Europejskiego wyznaczyła Alessandrę Moretti (S&D, IT) na sprawozdawczynię wniosku.
4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w sprawie tego wniosku w dniu 14 lipca 2022 r.

II. PRACE W RADZIE

5. Wniosek omówiła Rada ds. Konkurencyjności w dniu 29 września 2022 r. Ponadto wniosek był również omawiany na posiedzeniach Rady ds. Środowiska w dniach 28 czerwca i 24 października 2022 r. Dyskusje na forum Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu (rynek wewnętrzny – ekoprojekt) rozpoczęły się w lipcu 2022 r. podczas prezydencji czeskiej. Po jedenastu posiedzeniach grupy roboczej prezydencja czeska opublikowała w dniu 6 grudnia 2022 r. pierwszy tekst kompromisowy³, a sprawozdanie z postępu prac zostało przedstawione na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dniu 1 grudnia 2022 r.⁴
6. Grupa robocza spotkała się do tej pory trzynastą raz w trakcie prezydencji szwedzkiej. Prezydencja szwedzka opublikowała drugi tekst kompromisowy w dniu 10 lutego 2023 r.⁵, trzeci tekst kompromisowy – w dniu 5 kwietnia 2023 r.⁶ i czwarty tekst kompromisowy – w dniu 26 kwietnia 2023 r.⁷
7. Chociaż delegacje zasadniczo z zadowoleniem przyjęły wniosek i poparły jego cele, ich opinie na temat najlepszego sposobu osiągnięcia tych celów były zróżnicowane.
8. Dyskusje na forum grupy roboczej koncentrowały się w szczególności na sposobach zapewnienia ambicji w zakresie ochrony środowiska, stopniu harmonizacji, zakazie niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, cyfrowym paszporcie produktu, roli organów celnych i organów nadzoru rynku, obciążeniach administracyjnych dla MŚP, zielonych zamówieniach publicznych oraz na uprawnieniu Komisji do przyjmowania wymogów dotyczących ekoprojektu, w tym sposobu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania państw członkowskich w ten proces. W odniesieniu do tego ostatniego punktu na posiedzeniu w dniu 22 marca 2023 r. prezydencja zwróciła się do Komitetu Stałych Przedstawicieli o wskazówki polityczne⁸.

³ Dok. ST 15613/22.

⁴ Dok. 14540/22 + COR 1.

⁵ Dok. ST 6199/23.

⁶ Dok. ST 8080/23.

⁷ Dok. ST 8613/23.

⁸ Dok. ST 7289/23.

9. W związku z tym prezydencja, zachowując cel, treść i podstawową strukturę proponowanego aktu prawnego, zmieniła w tekstach kompromisowych kilka przepisów wniosku Komisji, aby uwzględnić wnioski delegacji zgłoszone podczas dyskusji na szczepku grupy roboczej, a także wskazówki polityczne wydane przez Komitet Stałych Przedstawicieli na posiedzeniu w dniu 22 marca 2023 r., z myślą o zwiększeniu jasności, wykonalności i pewności prawa.
10. Komitet Stałych Przedstawicieli na posiedzeniu w dniach 10 i 12 maja 2023 r. przeanalizował tekst kompromisowy przygotowany przez prezydencję⁹. W dniu 10 maja 2023 r. kilka delegacji uznało, że do osiągnięcia porozumienia konieczne są dalsze zmiany w tekście. W związku z tym w dniu 12 maja 2023 r. prezydencja przedstawiła dodatkowe zmiany. Biorąc pod uwagę te dodatkowe zmiany, które znajdują odzwierciedlenie w tekście kompromisowym zamieszczonym w załączniku do niniejszego dokumentu, Komitet Stałych Przedstawicieli postanowił przedłożyć tekst Radzie (ds. Konkurencyjności) w celu uzgodnienia podejścia ogólnego.

III. PODSUMOWANIE

11. Rada jest zatem proszona o uzgodnienie na posiedzeniu Rady (ds. Konkurencyjności) w dniu 22 maja 2023 r. podejścia ogólnego na podstawie tekstu kompromisowego zamieszczonego w załączniku do niniejszego dokumentu oraz o upoważnienie prezydencji do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem Europejskim.

⁹ Dok. ST 8967/23.

2022/0095 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych
produktów i uchylające dyrektywę 2009/125/WE
(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Zielony Ład¹¹ jest europejską strategią zrównoważonego wzrostu gospodarczego, która ma na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, konkurencyjnej, neutralnej dla klimatu gospodarce o obiegu zamkniętym. Wyznaczono w nim ambitny cel, jakim jest zapewnienie, by do 2050 r. Unia stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Uznaje się w nim korzyści płynące z inwestowania w konkurencyjny zrównoważony rozwój Unii poprzez budowanie bardziej sprawiedliwej, ekologicznej i cyfrowej Europy. Produkty mają do odegrania kluczową rolę w tym procesie przejścia na zieloną gospodarkę. **Z** uwagi na fakt, że obecne procesy produkcji i struktury konsumpcji są zbyt liniowe i uzależnione od przerobu nowych surowców, które są wydobywane, sprzedawane i przetwarzane w towary, **które z kolei** [...] są na koniec usuwane w postaci odpadów lub emisji, w Europejskim Zielonym Ładzie kładzie się nacisk na pilną potrzebę przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i podkreśla konieczność poczynienia znacznych postępów. Wskazuje się w nim również efektywność energetyczną jako priorytet służący dekarbonizacji sektora energetycznego oraz osiągnięciu celów klimatycznych na lata 2030 i 2050.

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, *Europejski Zielony Ład*, COM(2019) 640 final.

(2) Aby przyspieszyć przejście na model gospodarki o obiegu zamkniętym, Komisja opracowała zorientowany na przyszłość program w ramach swojego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy¹², którego celem jest dostosowanie ram prawnych do zrównoważonej przyszłości. Jak określono w [...] **tym** planie, obecnie nie ma kompleksowego zestawu wymogów, które zagwarantowałyby, że wszystkie produkty wprowadzane na rynek Unii staną się coraz bardziej zrównoważone i sprawdzą się w obiegu zamkniętym. Zwłaszcza sposób projektowania produktów w niewystarczającym stopniu sprzyja zrównoważoności w całym cyklu życia. W rezultacie produkty są często wymieniane, co wiąże się ze znacznym zużyciem energii i zasobów w celu wytworzenia i dystrybucji nowych produktów oraz pozbycia się starych. **Ze względu na brak odpowiednich informacji i przystępnych cenowo opcji** [...] podmiotom gospodarczym i obywatelom nadal zbyt trudno jest dokonywać zrównoważonych wyborów w odniesieniu do produktów [...]. Prowadzi to do niewykorzystanych możliwości w zakresie zrównoważoności i działań umożliwiających zachowanie wartości, ograniczonego popytu na materiały wtórne oraz przeszkód w przyjmowaniu modeli biznesowych o obiegu zamkniętym.

(2a) W pełni funkcjonujący rynek wewnętrzny zrównoważonych produktów jest warunkiem wstępnym ustanowienia w Unii gospodarki o obiegu zamkniętym. Wspólne wymogi dotyczące ekoprojektu na poziomie Unii umożliwiłyby opracowanie, wprowadzenie i rozwój nowych modeli biznesowych gospodarki o obiegu zamkniętym na całym rynku wewnętrznym oraz pobudziłyby długoterminową konkurencyjność Unii. Środki takie wyeliminowałyby również nieproporcjonalne obciążenie przedsiębiorstw i zapewniły przemysłowi i konsumentom dostęp do wiarygodnych i jasnych danych, pozwalając tym samym na dokonywanie bardziej zrównoważonych wyborów.

¹² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, *Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy*, COM(2020) 98 final.

- (3) W europejskiej strategii przemysłowej¹³ określono nadrzędną ambicję Unii, aby wspierać „dwojaką transformację” w kierunku neutralności klimatycznej i przywództwa cyfrowego. Powtórzono w niej założenia Europejskiego Zielonego Ładu, akcentując wiodącą rolę, jaką musi odegrać w [...] **tym** procesie przemysł europejski, ograniczając ślad węglowy i materiałowy oraz uwzględniając kwestię obiegu zamkniętego we wszystkich sektorach gospodarki, a także podkreślono potrzebę odejścia od tradycyjnych modeli i zrewolucjonizowania sposobu, w jaki projektujemy, produkujemy, wykorzystujemy i wyrzucamy produkty. W aktualizacji strategii przemysłowej z 2021 r.¹⁴ potwierdzono główne przesłania strategii z 2020 r. i skupiono się na wnioskach wyciągniętych z kryzysu związanego z COVID-19, w tym na potrzebie wspierania odporności.

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, *Nowa strategia przemysłowa dla Europy*, COM(2020) 102 final.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, *Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r.: tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy*, COM(2021) 350 final.

- (4) Wobec braku przepisów na szczeblu unijnym pojawiły się już rozbieżne podejścia krajowe do kwestii poprawy zrównoważenia środowiskowego produktów, poczynwszy od wymogów informacyjnych dotyczących okresu kompatybilności oprogramowania urządzeń elektronicznych po obowiązki sprawozdawcze w zakresie postępowania z niesprzedanymi dobrami trwałego użytku. Pokazuje to, że dalsze starania krajowe zmierzające do osiągnięcia celów określonych niniejszym rozporządzeniem prawdopodobnie doprowadzą do dalszej fragmentacji rynku wewnętrznego. Aby **przyczynić się do** [...] funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska, [...] **potrzebne są zharmonizowane** ramy regulacyjne umożliwiające stopniowe wprowadzanie wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów. Niniejsze rozporządzenie **zapewni takie ramy** dzięki zastosowaniu podejścia opartego na ekoprojekcie określonego pierwotnie w dyrektywie 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ do możliwie najszerszej grupy produktów [...]. Z **uwagi na znaczenie, jakie zrównoważone produkty mają dla przejścia na neutralną dla klimatu gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz by zapewnić pewność prawa wszystkim zaangażowanym podmiotom i zapobiec powstawaniu barier na rynku wewnętrznym, konieczne jest stworzenie zharmonizowanych ram regulacyjnych dotyczących ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do produktów wprowadzanych do obrotu.**

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

- (5) Niniejsze rozporządzenie przyczyni się do dostosowania produktów do wymogów zasobooszczędnej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, do zmniejszenia ilości odpadów oraz do zagwarantowania, by wyniki osiągnięte przez liderów w dziedzinie zrównoważonego rozwoju stopniowo stawały się normą. W rozporządzeniu należy przewidzieć ustanowienie nowych wymogów dotyczących ekoprojektu w celu zwiększenia trwałości, w **tym zapobiegania przedwczesnemu postarzaniu produktów**, możliwości ponownego użycia, możliwości ulepszania i naprawy produktów, w **tym nieniszczącej wymiany części produktów**, poprawy możliwości w zakresie **lekkich konstrukcji**, odnowienia i konserwacji, rozwiązania problemu obecności niebezpiecznych chemikaliów w produktach, zwiększenia efektywności energetycznej i zasobooszczędności produktów, w **tym w odniesieniu do surowców strategicznych i krytycznych**, zmniejszenia przewidywanej ilości odpadów wytworzonych w związku z produktami oraz zwiększenia zawartości materiałów z recyklingu w produktach, przy jednoczesnym zapewnieniu ich efektywności i bezpieczeństwa, umożliwieniu ich regeneracji i wysokiej jakości recyklingu oraz zmniejszeniu śladu węglowego i środowiskowego. **Wymogi dotyczące ekoprojektu mogą również dotyczyć wykorzystania zasobów, w tym wymogów w zakresie wykorzystania w produktach zasobów odnawialnych lub zawartości materiałów pochodzenia organicznego.**
- (6) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 25 listopada 2020 r. „Dążenie do bardziej zrównoważonego jednolitego rynku dla przedsiębiorstw i konsumentów”¹⁶ z zadowoleniem odniósł się do promowania trwałych produktów, łatwiejszych do ponownego użycia, naprawy i recyklingu. W sprawozdaniu w sprawie nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, przyjętym 16 lutego 2021 r.¹⁷, Parlament Europejski potwierdził swoje poparcie dla programu przedstawionego przez Komisję w planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. Parlament uznał, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym może przynieść rozwiązania pozwalające sprostać obecnym wyzwaniom środowiskowym i kryzysowi gospodarczemu wywołanemu pandemią COVID-19. W swoich konkluzjach „Ku ekologicznej odbudowie opartej na obiegu zamkniętym”, przyjętych 11 grudnia 2020 r.¹⁸, Rada również z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosków ustawodawczych wpisujących się w kompleksowe i zintegrowane ramy polityki w zakresie zrównoważonych produktów, które to ramy będą wspierać neutralność klimatyczną, efektywność energetyczną i zasobooszczędność oraz nietoksyczną gospodarkę o obiegu zamkniętym, chroniącą zdrowie publiczne i różnorodność biologiczną, a także wzmacniać pozycję konsumentów i nabywców publicznych oraz ich chronić.

¹⁶ P9_TA(2020)0318.

¹⁷ [P9_TA\(2021\)0040](#).

¹⁸ 13852/20.

- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie klimatu i energii. Zgodnie z celami określonymi w porozumieniu paryskim, ratyfikowanym przez Unię w 2016 r.¹⁹, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 – „Europejskie prawo o klimacie”²⁰ – ustanowiono wiążące krajowe zobowiązanie Unii w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % do 2030 r. oraz zapisano w przepisach cel, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej całej gospodarki do 2050 r. W 2021 r. Komisja przyjęła pakiet „Gotowi na 55”²¹, aby dostosować politykę Unii w dziedzinie klimatu i energii do osiągnięcia tych celów. W tym celu, zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim” zapisaną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002²², należy znacznie zwiększyć poziom poprawy efektywności energetycznej do około 36 % pod względem zużycia energii końcowej – do 2030 r.²³ Wymogi dotyczące produktów przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny odegrać istotną rolę w realizacji tego celu dzięki znacznemu zmniejszeniu śladu energetycznego produktów. [...] **Te z nich, które spełniają** wymogi w zakresie efektywności energetycznej, zmniejszą również narażenie konsumentów na wzrost cen energii. Jak uznano w porozumieniu paryskim, poprawa zrównoważoności konsumpcji i produkcji będzie również odgrywać ważną rolę w przeciwdziałaniu zmianie klimatu.

¹⁹ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_21_3541

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

²³ Zgodnie z oceną skutków towarzyszącą planowi w zakresie celów klimatycznych (Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. – Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli, COM(2020) 562 final) oraz [wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej].

- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno również przyczynić się do osiągnięcia szerszych celów środowiskowych Unii. W 8. unijnym programie działań w zakresie środowiska²⁴ zapisano w ramach prawnych cel Unii, jakim jest nieprzekraczanie ograniczeń planety, oraz określono warunki umożliwiające osiągnięcie celów priorytetowych, do których należy przejście na nietoksyczną gospodarkę o obiegu zamkniętym. W ramach Europejskiego Zielonego Ładu wzywa się również Unię do lepszego monitorowania zanieczyszczenia powietrza, wody, gleby oraz produktów konsumpcyjnych, informowania o tych zanieczyszczeniach, zapobiegania im oraz usuwania ich skutków. Oznacza to, że chemikalia, materiały i produkty muszą być możliwie jak najbardziej bezpieczne i zrównoważone już na etapie projektowania oraz podczas ich cyklu życia, co skutkowałoby nietoksycznymi cyklami materiałowymi²⁵. Ponadto zarówno w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, jak i planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym uznano, że unijny rynek wewnętrzny zapewnia masę krytyczną, która może wpływać na globalne standardy w zakresie zrównoważoności produktów i ich projektowania. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem odegrać znaczącą rolę w osiągnięciu kilku celów ustanowionych w ramach [...] celów zrównoważonego rozwoju [...] **Organizacji Narodów Zjednoczonych** określonych w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 „Odpowiedzialna konsumpcja i produkcja”²⁶, zarówno w Unii, jak i poza jej granicami.

²⁴ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/.... z dnia ... w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. [Dodać odniesienie po opublikowaniu w Dz.U. – porozumienie trójstronne z 2 grudnia 2021 r.].

²⁵ Jak określono w *planie działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby* (COM(2021) 400 final) oraz *strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności* (COM(2020) 667 final), w których wzywa się do dążenia do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń w produkcji i konsumpcji.

²⁶ W tym w szczególności celów w ramach celu zrównoważonego rozwoju 12 („Odpowiedzialna konsumpcja i produkcja”).

- (9) W dyrektywie 2009/125/WE ustanowiono ramy określania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią. **Wraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369²⁷** [...] dyrektywa ta przyczyniła się do znacznego zmniejszenia zapotrzebowania UE na energię pierwotną w przypadku produktów i szacuje się, że oszczędności te będą nadal rosły. Środki wykonawcze przyjęte na podstawie dyrektywy 2009/125/WE zawierają również wymagania dotyczące aspektów związanych z obiegiem zamkniętym, takich jak trwałość, możliwość naprawy i zdolność do recyklingu. Jednocześnie instrumenty takie jak oznakowanie ekologiczne UE, wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010²⁸, lub unijne kryteria dotyczące zielonych zamówień publicznych²⁹ mają szerszy zakres, ale ich wpływ osłabiają ograniczenia wynikające z dobrowolnego podejścia.
- (10) W dyrektywie 2009/125/WE co do zasady skutecznie propaguje się efektywność energetyczną i niektóre aspekty obiegu zamkniętego produktów związanych z energią, a przyjęte w niej podejście oparte na **ekoprojekcie** może stopniowo przyczynić się do zrównoważoności wszystkich produktów. Aby zrealizować zobowiązania wynikające z Zielonego Ładu, podejście to należy rozszerzyć na inne grupy produktów i systematycznie uwzględniać kluczowe aspekty umożliwiające zwiększanie zrównoważenia środowiskowego produktów objętych wiążącymi wymogami. Zapewniając wprowadzanie na rynek Unii wyłącznie produktów spełniających te wymogi, niniejsze rozporządzenie powinno nie tylko poprawić swobodny przepływ takich produktów dzięki unikaniu rozbieżności między krajami, ale także zmniejszyć negatywny wpływ na środowisko w cyklu życia produktów, w odniesieniu do których ustanowiono takie wymogi.

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

²⁹ Komunikat „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” (COM(2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

(11) Aby stworzyć skuteczne **zharmonizowane** ramy prawne nieulegające dezaktualizacji, należy umożliwić ustanawianie wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do wszystkich dóbr fizycznych wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku, w tym części i produktów pośrednich. **Zakres stosowania powinien obejmować również treści cyfrowe będące integralną częścią fizycznego produktu.** Powinno to umożliwić Komisji uwzględnienie jak najszerzej gamy produktów przy definiowaniu priorytetów w [...] **ustalaniu** wymogów dotyczących ekoprojektu, a tym samym zmaksymalizowanie ich skuteczności. W razie potrzeby przy ustalaniu wymogów dotyczących ekoprojektu należy przewidzieć specjalne odstępstwa, w **szczegółności w przypadku gdy wymogi dotyczące ekoprojektu nie są konieczne do przyczyniania się do zrównoważoności środowiskowej określonych parametrów produktów, lub** na przykład w odniesieniu do produktów o szczególnym przeznaczeniu, którego nie można zrealizować, spełniając wymogi dotyczące ekoprojektu. Ponadto należy wprowadzić [...] **wylączenia** na poziomie przepisów w odniesieniu do tych produktów, w przypadku których jest już jasne, że wymogi dotyczące ekoprojektu nie byłyby odpowiednie, lub gdy inne przepisy przewidują ustanowienie takich wymogów. Powinno to dotyczyć żywności i pasz zdefiniowanych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁰, produktów leczniczych stosowanych u ludzi zdefiniowanych w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³¹, weterynaryjnych produktów leczniczych zdefiniowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6³², żywych roślin, zwierząt i mikroorganizmów, produktów pochodzenia ludzkiego, [...] produktów roślinnych i zwierzęcych związanych bezpośrednio z ich przyszłą reprodukcją **oraz pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858, rozporządzenia (UE) nr 167/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 168/2013.**

³⁰ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

³¹ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

- (12) We wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (wersja przekształcona)³³ państwa członkowskie zobowiązują się do określenia minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej elementów budynków wchodzących w skład przegród zewnętrznych oraz wymagań dotyczących ogólnej charakterystyki energetycznej systemów, odpowiedniej instalacji i właściwego zwymiarowania, regulacji i kontroli systemów technicznych zainstalowanych w nowych lub istniejących budynkach. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia te minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej mogą w niektórych okolicznościach ograniczać stosowanie produktów związanych z energią, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi wydanymi na jego podstawie, pod warunkiem że takie wymagania nie stanowią nieuzasadnionej bariery rynkowej.
- (13) Aby poprawić zrównoważenie środowiskowe produktów oraz zapewnić swobodny przepływ produktów na rynku wewnętrznym, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów **delegowanych** zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustalenie **konkretnych mających zastosowanie** wymogów dotyczących ekoprojektu. Te wymogi dotyczące ekoprojektu powinny z zasady mieć zastosowanie do określonych grup produktów, takich jak pralki lub pralko-suszarki. Aby zmaksymalizować skuteczność wymogów dotyczących ekoprojektu oraz skutecznie poprawić zrównoważenie środowiskowe produktów, powinna także istnieć możliwość ustalenia w **tym samym akcie delegowanym** jednego horyzontalnego wymogu dotyczącego ekoprojektu lub ich większej liczby w odniesieniu do szerszego zakresu grup produktów, takich jak urządzenia elektroniczne lub wyroby włókiennicze. Horyzontalne wymogi dotyczące ekoprojektu należy ustanowić wówczas, gdy podobieństwa [...] poszczególnych grup produktów umożliwiają poprawę ich zrównoważenia środowiskowego w oparciu o te same wymogi.

³³ COM (2021) 802 final.

(13a) Definiując grupę produktów, Komisja powinna rozważyć między innymi, czy produkty będące produktami wykonanymi na zamówienie i produkowanymi w małych seriach powinny być zwolnione ze stosowania wszystkich lub części wymogów dotyczących ekoprojektu. Komisja powinna zapewnić, by takie odstępstwa nie prowadziły do obchodzenia przepisów.

(14) Wymogi dotyczące ekoprojektu to wymogi dotyczące efektywności i informacji. [...]

Wymogi te należy stosować w celu poprawy aspektów produktów istotnych z punktu widzenia zrównoważenia środowiskowego, takich jak efektywność energetyczna, trwałość, możliwość naprawy oraz ślad węglowy i środowiskowy. Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być przejrzyste, obiektywne, proporcjonalne i zgodne z zasadami handlu międzynarodowego. W **związku z tym, że należy promować zrównoważone modele biznesowe o obiegu zamkniętym, w tym oparte na sprzedaży produktów z drugiej ręki, wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny mieć zastosowania do produktów wprowadzonych już do obrotu. Produkty modyfikowane lub przekształcane w sposób na tyle istotny, że należy je uznać za nowe produkty, które mają zostać wprowadzone do obrotu, powinny jednak podlegać wymogom dotyczącym ekoprojektu, jeżeli wchodzi w zakres stosowania aktu delegowanego. Oceny tej należy dokonywać indywidualnie dla każdego przypadku oraz – w stosownych przypadkach – zgodnie z przepisami sektorowymi dotyczącymi poszczególnych produktów. Przygotowany przez Komisję „Niebieski przewodnik” dotyczący wdrażania unijnych przepisów dotyczących produktów 2022 r. może również być przydatnym narzędziem przy określaniu, kiedy produkt należy uznać za nowy, w przypadku gdy jest w znaczący sposób zmieniany. Odnawianie lub naprawa produktu, który nie spełnia kryteriów uznania za odpad, nie powinny co do zasady być postrzegane jako skutkujące wprowadzeniem do obrotu nowego produktu.**

- (15) Po przyjęciu przez Komisję aktu delegowanego określającego wymogi dotyczące ekoprojektu dla danej grupy produktów państwa członkowskie – w celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego – nie powinny mieć już możliwości określania krajowych wymogów dotyczących efektywności w oparciu o parametry produktu objęte takimi wymogami dotyczącymi efektywności określonymi w tym akcie delegowanym ani też krajowych wymogów informacyjnych w oparciu o parametry produktu objęte takimi wymogami informacyjnymi określonymi w tym akcie delegowanym. W **celu poprawy zrównoważenia środowiskowego produktów i w celu zapewnienia ich swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym uprawnienie do określania wymogów dotyczących ekoprojektu powinno obejmować – w należycie uzasadnionych przypadkach – możliwość jednoznacznego stwierdzenia, że dla określonych parametrów produktu nie trzeba ustanawiać wymogów dotyczących wydajności ani wymogów informacyjnych.** [...] **Gdy w akcie delegowanym jednoznacznie ustanowiono, że w takich należycie uzasadnionych przypadkach dla określonego parametru nie trzeba ustanawiać wymogów dotyczących wydajności ani wymogów informacyjnych, państwa członkowskie nie powinny już mieć możliwości wprowadzania na podstawie niniejszego rozporządzenia lub utrzymywania wymogów krajowych na podstawie parametrów produktu, z wyjątkiem ustanowienia minimalnych wymogów dotyczących efektywności energetycznej zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE.**

- (16) Przy [...] **określaniu** wymogów dotyczących ekoprojektu Komisja powinna uwzględnić charakter i przeznaczenie danych produktów, jak również cechy rynków właściwych. Na przykład musi istnieć możliwość korzystania z wyposażenia wojskowego w specyficznych i niekiedy surowych warunkach, co należy uwzględnić przy ustalaniu wymogów dotyczących ekoprojektu. Niektórych informacji dotyczących wyposażenia wojskowego nie należy ujawniać i należy je chronić. **Wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny zatem być określone dla produktów, których jedynym celem zastosowania są kwestie obrony lub bezpieczeństwa narodowego. W przypadku produktów podwójnego zastosowania wszelkie wymogi muszą spełniać kryteria braku negatywnego wpływu na potrzeby i działalność służb zbrojnych oraz uwzględniać** [...] cechy rynku obrony, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE³⁴. Przemysł kosmiczny również ma strategiczne znaczenie dla Europy i jej technologicznej niezależności. Z uwagi na to, że technologie kosmiczne wykorzystuje się w ekstremalnych warunkach, wszelkie wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do produktów kosmicznych powinny zapewnić równowagę między aspektami związanymi ze zrównoważonym charakterem a odpornością i oczekiwaną efektywnością. Ponadto w przypadku wyrobów medycznych zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych³⁵ oraz wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2017/746 w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro*³⁶ Komisja powinna wziąć pod uwagę potrzebę uniknięcia negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo pacjentów i użytkowników. **Komisja powinna ponadto przy ocenie właściwości rynku i przygotowując wymogi dotyczące ekoprojektu, starać się uwzględnić właściwości krajowe, takie jak różne warunki klimatyczne w państwach członkowskich oraz odpowiednie krajowe praktyki i technologie w zakresie efektywności energetycznej, a także praktyki i technologie stosowane w państwach członkowskich mające potwierdzone korzystne skutki środowiskowe.**

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylecia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 176).

(17) Aby uniknąć powielania starań i obciążeń regulacyjnych, należy zapewnić spójność między niniejszym rozporządzeniem a wymogami określonymi w innych przepisach Unii lub na ich podstawie, w szczególności w przepisach dotyczących produktów, chemikaliów i odpadów³⁷. Fakt, że w innych przepisach Unii przewidziano uprawnienia do ustalania wymogów o takich samych lub podobnych skutkach jak wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, nie ogranicza jednak uprawnień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, chyba że tak określono w niniejszym rozporządzeniu.

(17a) Rozważając wymogi dotyczące ekoprojektu, Komisja powinna zwracać szczególną uwagę na istniejące prawodawstwo Unii, aby unikać kolizji z istniejącymi przepisami prawa lub nakładania się przepisów. Na wczesnym etapie przygotowywania aktów delegowanych określających wymogi dotyczące ekoprojektu Komisja powinna zidentyfikować i ocenić, czy – a następnie w jaki sposób – należy zająć się konkretną grupą produktów, która jest już regulowana unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, aby uniknąć powielania wymogów oraz zapewnić spójne i jasne pod względem prawnym traktowanie danej grupy produktów. Ponadto Komisja powinna również ocenić, w jaki sposób najlepiej powiązać przyszłe środki dotyczące ekoprojektu – czy to dotyczące konkretnych produktów, czy też horyzontalne – z innymi mającymi zastosowanie ramami unijnymi, tak by zapewnić optymalną komplementarność oraz uniknąć konfliktów i nakładania się obowiązków. W przypadku mało prawdopodobnego konfliktu między niniejszym rozporządzeniem a innym prawodawstwem Unii mającym ten sam cel poprawy zrównoważoności środowiskowej produktów, zastosowanie powinien mieć przepis szczegółowy zawarty w prawodawstwie lub wynikający z prawodawstwa, które reguluje tę kwestię w sposób bardziej szczegółowy.

³⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie *wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów* (COM(2018) 32 final).

(18) Akty delegowane **na podstawie art. 4 [...] określające** wymogi dotyczące ekoprojektu powinny, podobnie jak w **przypadku środków wykonawczych** na podstawie dyrektywy 2009/125/WE, podlegać specjalnej ocenie skutków i konsultacjom z zainteresowanymi stronami, powinny być sporządzane zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz zawierać ocenę wymiaru międzynarodowego i wpływu na państwa trzecie. **Sporządzając ocenę skutków** [...], Komisja powinna należycie uwzględnić wszystkie aspekty cyklu życia produktu i oprzeć swoją ocenę skutków na najlepszych dostępnych dowodach. Przygotowując wymogi dotyczące ekoprojektu, Komisja powinna zastosować podejście naukowe, a także uwzględnić odpowiednie informacje techniczne, w szczególności zaczerpnięte z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010³⁸, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE³⁹, technicznych kryteriów kwalifikacji przyjętych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁴⁰ oraz kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych⁴¹.

(18a) W szczególnym kontekście przygotowywania wymogów dotyczących ekoprojektu niezwykle ważne jest, by uwzględniona została wszelka niezbędna wiedza fachowa, w tym w drodze konsultacji z ekspertami z państw członkowskich oraz w drodze konsultacji społecznych. Należy w związku z tym ustanowić specjalną grupę ekspertów ds. ekoprojektu, która przed przyjęciem wszystkich aktów delegowanych określających wymogi dotyczące ekoprojektu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem będzie prowadziła konsultacje z ekspertami wyznaczonymi przez państwa członkowskie.

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁴¹ Komunikat „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” (COM(2008) 400).

(18b) Zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, decyzja o tym, którzy eksperci mają uczestniczyć w pracach grupy ekspertów ds. ekoprojektu, będzie należała do państw członkowskich. Konsultacje z członkami tej grupy należy prowadzić w odpowiednim czasie i przekazywać im projekty aktów delegowanych, wstępny porządek obrad oraz wszelkie inne istotne dokumenty tak, by mieli wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się. Na koniec każdego spotkania z grupą ekspertów ds. ekoprojektu albo w toku działań następczych po takim spotkaniu, służby Komisji powinny sformułować wnioski, do jakich doszły w wyniku dyskusji, w tym dotyczące sposobu uwzględnienia poglądów ekspertów i działań, jakie zamierzają podjąć. Wnioski te należy zapisać w protokole z posiedzenia. W przypadku jakiegokolwiek merytorycznej zmiany projektu aktu delegowanego, Komisja powinna dać członkom grupy ekspertów ds. ekoprojektu możliwość wypowiedzenia się.

(19) Aby uwzględnić różnorodność produktów, Komisja powinna wybrać metody oceny ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu oraz, w razie potrzeby, dalej je rozwijać. **Metody te muszą** uwzględniać charakter produktu, jego najistotniejsze aspekty i wpływ na środowisko w całym cyklu życia. Komisja powinna przy tym uwzględnić swoje doświadczenia w ocenie ustalania wymogów na podstawie dyrektywy 2009/125/WE oraz ciągle starania na rzecz rozwoju i udoskonalania narzędzi oceny opartych na podstawach naukowych, **przy – niewyłącznym – uwzględnieniu** [...] aktualizacji metodyki ekoprojektu dla produktów związanych z energią oraz metody odnoszącej się do śladu środowiskowego produktu określonej w zaleceniu Komisji (UE) 2021/2279⁴², w tym w odniesieniu do czasowego składowania dwutlenku węgla, a także opracowywanie norm przez międzynarodowe i europejskie organizacje normalizacyjne, w tym w zakresie efektywności materiałowej produktów związanych z energią. Opierając się na tych narzędziach i wykorzystując w razie potrzeby specjalne badania, Komisja powinna w jeszcze większym stopniu uwzględniać aspekty związane z obiegiem zamkniętym (takie jak trwałość, możliwość naprawy, w tym ocena punktowa możliwości naprawy, identyfikacja chemikaliów utrudniających ponowne użycie i recykling) w ocenie produktów i przy opracowywaniu wymogów dotyczących ekoprojektu, a w stosownych przypadkach powinna opracować nowe metody lub narzędzia, **informując o tym grupę ekspertów ds. ekoprojektu oraz forum ds. ekoprojektu.** [...] **Komisja powinna uwzględniać porównywalność danych oraz możliwość agregacji i użyteczność danych w łańcuchu dostaw. Komisja może kierować się wieloma metodykami, w zależności od przypadku, zapewniając jednak stale spójne podejście przy określaniu odpowiednich wymogów. Informacje związane ze wskaźnikami środowiskowego cyklu życia, takimi jak ślad węglowy, powinny być obliczane z uwzględnieniem istniejących i ustalonych na szczeblu międzynarodowym metod, a także metod już wdrożonych w prawodawstwie europejskim, i metod naukowych zalecanych przez międzynarodowe i europejskie organizacje normalizacyjne. W szczególności, jeżeli chodzi o modelowanie energii wykorzystywanej w procesach produkcyjnych, szczególną uwagę należy zwrócić na modelowanie koszyka energetycznego, które uwzględniałoby również kwestie, takie jak umowy zakupu energii elektrycznej, gwarancje pochodzenia i produkcja energii elektrycznej we własnym zakresie.**

⁴² Zalecenie Komisji (UE) 2021/2279 z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie stosowania metod oznaczania śladu środowiskowego do pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej.

- (20) Wymogi dotyczące efektywności powinny odnosić się do wybranego parametru produktu, istotnego dla danego aspektu produktu, w odniesieniu do którego stwierdzono możliwość poprawy zrównoważenia środowiskowego. Wymogi te mogą obejmować minimalne lub maksymalne poziomy efektywności w odniesieniu do parametru produktu, wymogi ilościowe, które mają na celu poprawę efektywności w odniesieniu do parametru produktu, lub wymogi dotyczące efektywności funkcjonalnej produktu, aby zapewnić, by wybrane wymogi dotyczące efektywności nie miały negatywnego wpływu na zdolność produktu do pełnienia funkcji, do której został on zaprojektowany i wprowadzony do obrotu. Jeśli chodzi o minimalne lub maksymalne poziomy, mogą one na przykład przybrać formę ograniczenia zużycia energii w fazie użytkowania lub ilości danego materiału stanowiącego część produktu, wymogu dotyczącego minimalnej zawartości materiałów pochodzących z recyklingu lub ograniczenia określonego rodzaju wpływu na środowisko lub sumy wszystkich istotnych rodzajów wpływu na środowisko. Przykładem wymogu ilościowego jest zakaz stosowania określonego rozwiązania technicznego, które utrudnia naprawę produktu. Wymogi dotyczące efektywności będą stosowane w celu zapewnienia usunięcia z rynku produktów o najmniejszej efektywności, jeżeli jest to niezbędne do realizacji celów rozporządzenia dotyczących zrównoważenia środowiskowego. **Wymóg dotyczący efektywności powinien mieć na celu zapewnienie, by wynikające z danego wymogu łączne pozytywne oddziaływanie na wszystkie aspekty i parametry przewyższały łączne negatywne oddziaływanie na wszystkie aspekty i parametry oraz aby wymóg ten został ustalony na poziomie zapewniającym największe korzyści w zakresie zrównoważoności środowiskowej, natomiast koszty powinny spełniać kryteria braku negatywnego wpływu na konsumentów pod względem przystępności cenowej odpowiednich produktów, braku nieproporcjonalnie negatywnego wpływu na konkurencyjność podmiotów gospodarczych, przynajmniej MŚP oraz braku nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla producentów lub innych podmiotów gospodarczych. Kiedy Komisja przewiduje połączenie wymogów, powinna je oceniać całościowo i określić kombinację wymogów, która przy spełnieniu tych samych kryteriów kosztowych przyniesie największe korzyści w zakresie zrównoważoności środowiskowej.**

- (21) W celu zapewnienia spójności wymogi dotyczące efektywności powinny uzupełniać wdrażanie przepisów Unii dotyczących odpadów. [...] **Wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu opakowań jako produktu końcowego muszą zostać ustanowione na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE⁴³. [...] Niniejsze rozporządzenie może jedynie w wyjątkowych i należycie umotywowanych przypadkach uzupełniać tę dyrektywę poprzez ustanowienie wymogów dotyczących [...] opakowań konkretnych produktów w zależności od tych produktów [...], w przypadku gdy taki wymóg w żaden sposób nie jest powieleniem wymogów ustanowionych na podstawie dyrektywy 94/62/WE i ma znaczenie dla minimalizowania ilości stosowanych opakowań lub w przypadku gdy projektowanie lub ponowne projektowanie produktów będzie prowadziło do stosowania opakowań o mniejszych skutkach środowiskowych oraz będzie skutecznie przyczyniać się [...] do zapobiegania wytwarzaniu odpadów w Unii.**

⁴³ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

- (22) Bezpieczeństwo chemiczne jest uznanym elementem zrównoważonego charakteru produktu. Opiera się ono na zagrożeniach dla zdrowia lub środowiska bezpośrednio związanych ze stosowanymi chemikaliami w połączeniu ze szczególnym lub ogólnym narażeniem i uwzględniono je w przepisach dotyczących chemikaliów, takich jak rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁴, rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁵, **rozporządzenie (WE) nr 1272/2008**⁴⁶, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009⁴⁷, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745⁴⁸, **rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021**⁴⁹ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE⁵⁰. Niniejsze rozporządzenie nie powinno umożliwiać ograniczania stosowania substancji ze względów związanych z bezpieczeństwem chemicznym, jak ma to miejsce w przypadkach innych przepisów Unii. Niniejsze rozporządzenie nie powinno również umożliwiać ograniczania stosowania substancji z powodów związanych z bezpieczeństwem żywności. Zgodnie z prawem Unii dotyczącym chemikaliów i żywności nie zezwala się jednak na uwzględnienie, w drodze ograniczeń dotyczących niektórych substancji, wpływu na zrównoważony charakter, niezwiązanego z bezpieczeństwem chemicznym lub bezpieczeństwem

⁴⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

⁴⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁴⁶ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.**

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 176).

⁴⁹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45–77).**

⁵⁰ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1).**

żywności. Aby wyeliminować to ograniczenie, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać, pod określonymi warunkami, ograniczenie – głównie z powodów innych niż bezpieczeństwo chemiczne lub bezpieczeństwo żywności – stosowania substancji obecnych w produktach lub wykorzystywanych w procesach ich wytwarzania, które negatywnie wpływają na zrównoważony charakter produktów.

(22a) Komisja, ustalając wymogi dotyczące wydajności, powinna mieć możliwość

zapobiegania umieszczaniu w produktach substancji, które utrudniają obieg zamknięty.

Identyfikacja takich substancji powinna być częścią oceny przeprowadzanej przez

Komisję przed ustaleniem wymogów dotyczących ekoprojektu dla konkretnej grupy

produktów; Komisja powinna także uwzględniać w tej ocenie na przykład, czy dana

substancja utrudnia ponowne użycie lub recykling produktu lub negatywnie wpływa na

właściwości materiału pochodzącego z recyklingu, na przykład z punktu widzenia jego

barwy lub zapachu. W przypadku gdy dana substancja została już uznana za

utrudniającą obieg zamknięty w przypadku jakiejś grupy produktów, może być to

wskazówką, że będzie utrudniała obieg zamknięty innych grup produktów.

Identyfikacja i ewentualne ograniczenie stosowania substancji, która utrudnia obieg

zamknięty, powinny aktywować wymóg informacyjny. Komisja powinna w stosownych

przypadkach konsultować się z zainteresowanymi stronami oraz grupą ekspertów ds.

ekoprojektu przy określaniu, które substancje budzą obawy, w ramach konsultacji

związanych z przygotowaniem wymogów dotyczących ekoprojektu. Niniejsze

rozporządzenie nie powinno [...] prowadzić do powielania lub zastępowania ograniczeń

dotyczących substancji objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE⁵¹,

której celem jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska, w tym przyjazne dla środowiska

odzysk i unieszkodliwianie odpadów pochodzących ze sprzętu elektrycznego

i elektronicznego.

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

- (23) Aby zwiększyć zrównoważenie środowiskowe produktów, wymogi informacyjne powinny odnosić się do wybranego parametru produktu istotnego dla danego aspektu produktu, takiego jak ślad środowiskowy produktu lub jego trwałość. Mogą one zobowiązywać producentów do udostępnienia informacji o efektywności produktu w odniesieniu do wybranego parametru produktu lub innych informacji, które mogą mieć wpływ na sposób obchodzenia się z produktem przez strony inne niż producent, w celu poprawy efektywności w odniesieniu do takiego parametru. W stosownych przypadkach takie wymogi informacyjne powinny być ustalane jako uzupełnienie albo zamiast wymogów dotyczących efektywności w odniesieniu do tego samego parametru produktu. W **odniesieniu do odpowiednich grup produktów należy rozważyć wprowadzenie wymogów horyzontalnych, aby przyspieszyć przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym**. Jeżeli akt delegowany zawiera wymogi informacyjne, należy w nim wskazać metodę udostępniania wymaganych informacji, np. umieszczenie ich na ogólnodostępnej stronie internetowej, w paszporcie produktu lub na etykiecie produktu. Wymogi informacyjne są niezbędne, aby doprowadzić do zmiany zachowań koniecznej do osiągnięcia celów dotyczących zrównoważenia środowiskowego określonych w niniejszym rozporządzeniu. Oczekuje się, że wymogi informacyjne, dając nabywcom i organom publicznym solidną podstawę do porównywania produktów pod względem ich zrównoważenia środowiskowego, skłonią konsumentów i organy publiczne do dokonywania bardziej zrównoważonych wyborów.
- (24) W przypadku gdy akty delegowane zawierają wymogi informacyjne, mogą one dodatkowo zawierać określenie klas efektywności w odniesieniu do jednego odpowiedniego parametru produktu lub ich większej liczby, aby ułatwić porównywanie produktów na podstawie tego parametru. Klasy efektywności powinny umożliwiać rozróżnianie produktów na podstawie ich względnie zrównoważonego charakteru i mogłyby być wykorzystywane zarówno przez konsumentów, jak i organy publiczne. W ten sposób mają one stymulować rynek w kierunku bardziej zrównoważonych produktów.

(25) Informacje na temat obecności w produktach substancji potencjalnie niebezpiecznych są kluczowym elementem identyfikowania i propagowania zrównoważonych produktów. Skład chemiczny produktów w znacznym stopniu wpływa na ich funkcjonalność i oddziaływanie, a także możliwości ich ponownego użycia lub odzysku, gdy stają się odpadami. W strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności⁵² wzywa się do zminimalizowania obecności w produktach substancji potencjalnie niebezpiecznych oraz zapewnienia dostępności informacji na temat składu chemicznego i bezpiecznego stosowania produktów poprzez wprowadzenie wymogów informacyjnych i śledzenie obecności substancji potencjalnie niebezpiecznych w całym cyklu życia materiałów i produktów. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁵³ oraz inne obowiązujące przepisy dotyczące chemikaliów, takie jak rozporządzenie (WE) nr 1223/2009, zapewniają już przekazywanie informacji o zagrożeniach dla zdrowia lub środowiska stwarzanych przez niektóre substancje potencjalnie niebezpieczne, występujące samodzielnie lub jako składniki mieszaniny. Użytkownikom substancji i mieszanin należy również przekazywać odpowiednie informacje na temat zrównoważonego rozwoju, które nie dotyczą przede wszystkim zagrożeń dla zdrowia lub środowiska. Ponadto użytkownicy produktów innych niż substancje lub mieszaniny oraz podmioty gospodarujące odpadami pochodzącymi z takich produktów powinni również otrzymywać informacje na temat zrównoważonego rozwoju, w tym informacje dotyczące przede wszystkim zagrożeń dla zdrowia lub środowiska stwarzanych przez chemikalia. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać ustalenie wymogów dotyczących monitorowania i przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, w tym obecności substancji potencjalnie niebezpiecznych w produktach w całym ich cyklu życia, także w celu ich dekontaminacji i odzysku, gdy stają się odpadami. Celem takich ram powinno być stopniowe uwzględnienie [...] substancji potencjalnie niebezpiecznych we wszystkich produktach wymienionych w planach prac ustalających [...] **wykaz grup produktów, którym należy nadać priorytet w kontekście wymogów dotyczących ekoprojektu. Takie wymogi dotyczące śledzenia substancji potencjalnie niebezpiecznych należy uwzględnić domyślnie w przypadku gdy – po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny skutków i konsultacji z zainteresowanymi**

⁵² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

⁵³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

stronami i ekspertami w zakresie wymogów dotyczących ekoprojektu – na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zostać wprowadzony wymóg informacyjny. Jednocześnie wymogi dotyczące śledzenia substancji mogą, w pewnych okolicznościach, wiązać się z dużymi obciążeniami administracyjnymi. Wymogi dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych zawsze będą musiały być określone w taki sposób, by zapewnić spełnienie kryteriów mających zastosowanie do wymogów dotyczących ekoprojektu. Aby Komisja mogła upewnić się, że dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych wymogi informacyjne są z tym zgodne, jak również, że wymogi nie pociągają za sobą nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia rozróżnienia między substancjami potencjalnie niebezpiecznymi oraz przykładowo ustanowienia dłuższych terminów na rozpoczęcie stosowania wymogów informacyjnych w odniesieniu do niektórych substancji potencjalnie niebezpiecznych oraz, w należycie uzasadnionych przypadkach, przewidzenia odstępstw od tych wymogów. W przypadkach gdy obecności substancji w produkcie nie można zweryfikować dostępnymi obecnie technikami, można zastosować odstępstwo oparte na wykonalności technicznej. Uzasadnione może być również ustalenie progów z takich powodów.

(25a) Przy ustalaniu progów dotyczących wymogów informacyjnych dla substancji potencjalnie niebezpiecznych i dopuszczalnych wartości stężeń w przypadku ograniczania substancji w stosownych produktach Komisja powinna uwzględnić istniejące progi i dopuszczalne wartości stężeń obowiązujące na podstawie prawa Unii, w szczególności rozporządzenia (UE) 1272/2008 i rozporządzenia (UE) 1907/2006, oraz na podstawie innych przepisów sektorowych dotyczących poszczególnych produktów. W stosownych przypadkach Komisja powinna dostosować te progi lub dopuszczalne wartości stężeń, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa.

(25b) Ustalając datę rozpoczęcia stosowania pierwszych aktów delegowanych ustanawiających wymogi dotyczące ekoprojektu na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna wziąć pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą dostosować środki krajowe, zwłaszcza te dotyczące nadzoru rynku.

(26) Wymogi informacyjne określone w niniejszym rozporządzeniu powinny obejmować wymóg udostępniania paszportu produktu. Paszport produktu jest ważnym narzędziem przekazywania informacji podmiotom w całym łańcuchu wartości, a dostępność paszportu produktu powinna znacznie ułatwić pełną identyfikowalność produktu w całym łańcuchu wartości. Paszport produktu powinien m.in. pomagać konsumentom w dokonywaniu świadomych wyborów, ponieważ ułatwia im dostęp do istotnych dla nich informacji o produkcie, zapewniać podmiotom gospodarczym i innym podmiotom w łańcuchu wartości, takim jak stacje obsługi lub zakłady recyklingu, dostęp do istotnych informacji oraz umożliwiać właściwym organom krajowym wykonywanie ich obowiązków. Dlatego paszport produktu nie powinien zastępować niecyfrowych form przekazywania informacji, takich jak informacje zawarte w instrukcji obsługi produktu lub na etykiecie, lecz je uzupełniać. Ponadto powinna istnieć możliwość wykorzystania paszportu produktu w celu uzyskania informacji na temat innych aspektów związanych ze zrównoważonym rozwojem mających zastosowanie do danej grupy produktów zgodnie z innymi przepisami Unii.

(26a) Przy określaniu w aktach delegowanych ustanawiających wymogi dotyczące ekoprojektu okresu, przez jaki ma być dostępny paszport produktu, należy uwzględnić długość cyklu życia danej grupy produktów, z myślą o zapewnieniu, by informacje na temat produktu były dostępne również w przypadku operacji związanych z końcem przydatności do użycia, przy należytym uwzględnieniu obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych.

(26b) Podmioty takie jak producenci, podmioty zajmujące się naprawą produktów, ich odnawianiem oraz inne podmioty gospodarcze, ale także właściwe organy krajowe mogą mieć prawo do aktualizacji paszportu produktu. Podmioty gospodarcze zajmujące się naprawą, ulepszaniem lub odnawianiem produktów po ich wprowadzeniu do obrotu powinny na przykład mieć w stosownych przypadkach prawo do aktualizacji paszportu produktu, aby zapewnić przekazywanie dokładniejszych informacji. Taki podmiot gospodarczy powinien zagwarantować, że każda poprzednia wersja paszportu produktu będzie przechowywana oddzielnie i pozostanie dostępna. Właściwe organy krajowe mogą mieć prawo aktualizacji paszportu produktu, na przykład w sytuacjach, gdy dany produkt nie jest już zgodny z wymogami.

- (27) Aby uwzględnić charakter produktu i jego rynku, przy opracowywaniu przepisów dotyczących poszczególnych produktów należy starannie przeanalizować informacje, które mają być zawarte w paszporcie produktu. Aby zoptymalizować dostęp do uzyskanych informacji, a jednocześnie również chronić prawa własności intelektualnej, należy opracować i wdrożyć paszport produktu, umożliwiając zróżnicowany dostęp do informacji zawartych w paszporcie produktu w zależności od rodzaju informacji i typologii zainteresowanych stron. Aby uniknąć również kosztów dla przedsiębiorstw i społeczeństwa, które byłyby nieproporcjonalne do szerszych korzyści, paszport produktu powinien odnosić się do danego artykułu, danej partii lub danego modelu produktu, np. w zależności od stopnia złożoności łańcucha wartości, wielkości, charakteru lub wpływu poszczególnych produktów. **W ocenie skutków przeprowadzanej przy okazji przygotowywania aktu delegowanego określającego wymogi dotyczące ekoprojektu należy przeanalizować koszty i korzyści wynikające z ustanowienia za pośrednictwem paszportów produktu wymogów informacyjnych na poziomie modelu, partii lub artykułu. „Model” oznacza zazwyczaj wersję produktu, w której wszystkie jednostki mają te same właściwości techniczne istotne z punktu widzenia wymogów dotyczących ekoprojektu i ten sam identyfikator modelu, „partia” oznacza zazwyczaj podzbiór konkretnego modelu składający się ze wszystkich produktów wyprodukowanych w konkretnym zakładzie produkcyjnym w określonym momencie, natomiast „artykuł” oznacza zazwyczaj pojedynczą jednostkę danego modelu. W ocenie skutków należy również – w zakresie, w jakim normy, na których oparty jest paszport produktu, nie są bezpłatne – rozważyć, czy jest to odpowiednie i w jaki sposób można uniknąć nieproporcjonalnych kosztów dla MŚP.**

(27a) W prawie Unii określono już różne wymogi informacyjne dla produktów i ustanowiono systemy udostępniania tych informacji podmiotom gospodarczym i konsumentom. Gdy tylko będzie to wykonalne, Komisja powinna dążyć do zapewnienia spójności i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, które to obciążenia mogą wynikać z potencjalnego powielania się obowiązków sprawozdawczych wynikających z innych przepisów Unii oraz z wymogów informacyjnych na podstawie niniejszego rozporządzenia. W szczególności Komisja powinna rozważyć powiązanie wymogów informacyjnych na podstawie niniejszego rozporządzenia z innymi wymogami informacyjnymi obowiązującymi na podstawie prawa UE, takimi jak obowiązek przedkładania kart charakterystyki dla substancji i mieszanin zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006. Gdy będzie to wykonalne, Komisja powinna również połączyć paszport produktu z istniejącymi unijnymi bazami danych i narzędziami, takimi jak EPREL lub SCIP.

(28) W celu zapewnienia interoperacyjności należy określić rodzaje dozwolonych nośników danych. Z tego samego powodu nośnik danych i unikatowy identyfikator produktu należy wydawać zgodnie z normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany niniejszego rozporządzenia przez zastąpienie lub dodanie norm, zgodnie z którymi można wydać nośnik danych i unikatowe identyfikatory, w świetle postępu technicznego lub naukowego. Powinno to umożliwić rejestrowanie i przekazywanie informacji zawartych w paszporcie produktu przez wszystkie podmioty gospodarcze, a także zagwarantować kompatybilność unikatowego identyfikatora z elementami zewnętrznymi, takimi jak skanery.

- (29) Aby nie opóźniać niepotrzebnie procesu ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu innych niż te dotyczące paszportu produktu lub aby zapewnić skuteczne wdrożenie paszportów produktów, Komisja powinna mieć możliwość zwolnienia grup produktów z wymogów dotyczących paszportów produktów w przypadku, gdy nie są dostępne specyfikacje techniczne dotyczące zasadniczych wymagań w zakresie projektu technicznego i funkcjonowania paszportu produktu. Aby zapobiec również powstawaniu niepotrzebnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, Komisja powinna mieć możliwość zwolnienia grup produktów z wymogów dotyczących paszportów produktów w przypadku, gdy w innych przepisach Unii przewiduje się już system cyfrowego udostępniania informacji o produkcie, umożliwiający podmiotom uczestniczącym w łańcuchu wartości dostęp do odpowiednich informacji o produkcie i ułatwiający właściwym organom krajowym weryfikację zgodności produktu. Odstępstwa te powinny podlegać okresowemu przeglądowi, z uwzględnieniem dalszej dostępności specyfikacji technicznych.
- (30) Jednoznaczna identyfikacja produktów stanowi podstawowy element umożliwiający ich identyfikowalność w całym łańcuchu dostaw. W związku z tym paszport produktu powinien być powiązany z unikatowym identyfikatorem produktu. Ponadto, w stosownych przypadkach, paszport powinien umożliwiać identyfikację podmiotów i zakładów produkcyjnych związanych z danym produktem. Aby zapewnić interoperacyjność, **nośniki danych**, unikatowe identyfikatory podmiotu i unikatowe identyfikatory zakładu umożliwiające identyfikowalność należy wydawać zgodnie z normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany niniejszego rozporządzenia przez zastąpienie lub dodanie norm, zgodnie z którymi można wydawać **nośniki danych**, unikatowe identyfikatory podmiotu i unikatowe identyfikatory zakładu, w świetle postępu technicznego lub naukowego. **Powinno to umożliwić rejestrowanie i przekazywanie informacji zawartych w paszporcie produktu przez wszystkie podmioty gospodarcze, a także zagwarantować kompatybilność unikatowego identyfikatora z elementami zewnętrznymi, takimi jak skanery.**

- (31) Cyfrowe informacje o produkcie i jego cyklu życia lub, w stosownych przypadkach, jego paszport powinny być łatwo dostępne po zeskanowaniu nośnika danych, takiego jak znak wodny lub fotokod (kod QR). Jeśli to możliwe, nośnik danych powinien znajdować się na samym produkcie, aby zapewnić dostępność informacji w całym cyklu życia produktu. Możliwe są jednak [...] **odstępstwa** w zależności od charakteru, wielkości lub zastosowania danych produktów.
- (32) Aby paszport produktu był elastyczny, zdolny do reagowania na zmiany i dostosowany do potrzeb rynku oraz zmieniał się pod wpływem modeli biznesowych, sytuacji na rynku i innowacji, powinien opierać się na zdecentralizowanym systemie danych, tworzonym i prowadzonym przez podmioty gospodarcze. Do celów egzekwowania i monitorowania przepisów może być jednak konieczne, aby właściwe organy krajowe i Komisja miały bezpośredni dostęp do rejestru wszystkich nośników danych i unikatowych identyfikatorów powiązanych z produktami wprowadzonymi do obrotu lub oddanymi do użytku.
- (33) Aby zapewnić skuteczne wprowadzenie paszportu produktu, projekt techniczny, wymogi dotyczące danych oraz funkcjonowanie paszportu produktu powinny być zgodne z zestawem zasadniczych wymogów technicznych. Takie wymogi powinny stanowić podstawę spójnego stosowania paszportu produktu we wszystkich sektorach. Należy ustanowić specyfikacje techniczne, aby zapewnić skuteczne wdrożenie tych zasadniczych wymagań, w formie normy zharmonizowanej do której opublikowano odniesienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, albo – jako wariant awaryjny – w formie wspólnej specyfikacji przyjętej przez Komisję w **drodze aktów wykonawczych**. Projekt techniczny powinien zapewniać bezpieczne przenoszenie danych w ramach paszportu produktu, z poszanowaniem przepisów dotyczących prywatności. Cyfrowy paszport produktu będzie opracowywany w ramach otwartego dialogu z partnerami międzynarodowymi, aby uwzględnić ich opinie przy opracowywaniu specyfikacji technicznych i zapewnić, by przyczyniały się one do usunięcia barier handlowych dla bardziej ekologicznych produktów oraz do obniżenia kosztów zrównoważonych inwestycji, marketingu i zgodności z przepisami. Aby umożliwić ich skuteczne wdrożenie, specyfikacje i wymogi techniczne związane z identyfikowalnością w całym łańcuchu wartości powinny być w miarę możliwości opracowywane na zasadzie konsensusu oraz przy zaangażowaniu, akceptacji i skutecznej współpracy różnych podmiotów, w tym organizacji normalizacyjnych, stowarzyszeń branżowych, organizacji konsumenckich, ekspertów, organizacji pozarządowych i partnerów międzynarodowych, w tym gospodarek rozwijających się.

- (34) Aby poprawić egzekwowanie wymogów dotyczących ekoprojektu, organy krajowe i Komisja muszą mieć bezpośredni dostęp do rejestru wszystkich nośników danych i unikatowych identyfikatorów powiązanych z produktami wprowadzonymi do obrotu lub oddanymi do użytku. W tym celu Komisja powinna utworzyć i prowadzić rejestr paszportów produktów, w którym przechowywane byłyby takie dane. W razie potrzeby, aby jeszcze bardziej ułatwić egzekwowanie, Komisja powinna, w stosownych przypadkach, określić inne informacje zawarte w paszporcie produktu, które muszą być przechowywane w rejestrze.

(34a) Komisja powinna utworzyć i prowadzić przyjazny dla użytkownika portal internetowy, na którym zainteresowane strony, takie jak konsumenci, podmioty gospodarcze i inne odpowiednie podmioty, będą mogli mieć dostęp do informacji zawartych w paszportach produktów na zasadzie zróżnicowanych praw dostępu określonych w aktach delegowanych ustanawiających wymogi dotyczące ekoprojektu. Portal internetowy powinien zawierać połączenie z informacjami przechowywanymi już przez dany podmiot gospodarczy w zdecentralizowanym paszporcie produktu.

- (35) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być zgodne z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych. Przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy krajowe w państwach członkowskich powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁵⁴. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁵⁵.

⁵⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁵⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

(36) Skuteczne egzekwowanie w odniesieniu do produktów wprowadzanych do obrotu w Unii, zarówno tych produkowanych w kraju, jak i przywożonych, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. W związku z tym, jeżeli Komisja utworzyła rejestr, **powinna zapewnić, by** organy celne miały do niego bezpośredni dostęp za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel, ustanowionego rozporządzeniem (UE) .../.... **By to osiągnąć, należy ustanowić wzajemne połączenie elektroniczne.** [...] Umożliwiłoby to organom celnym **automatyczną i elektroniczną kontrolę** [...] istnienia paszportu produktu dla produktów przywożonych. **Komisja powinna zapewnić, by system ten nie okazał się w rzeczywistości zakazem przywozu na rynek dla przesyłek, w przypadku których unikatowy identyfikator produktu w paszporcie produktu nie jest znany podmiotom obsługującym logistykę i nie mogą go one uzyskać, w szczególności w przypadku usług pocztowych, ekspresowych i kurierskich.**

(37) [...]

(38) Informacje zawarte w paszporcie produktu mogą umożliwić organom celnym udoskonalenie i ułatwienie zarządzania ryzykiem oraz lepsze ukierunkowanie kontroli na granicy. W związku z tym organy celne powinny mieć możliwość wyszukiwania i wykorzystywania informacji zawartych w paszporcie produktu i powiązanym rejestrze do wykonywania swoich zadań zgodnie z przepisami Unii, w tym do zarządzania ryzykiem zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁵⁶.

⁵⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

(39) Aby skłonić konsumentów do dokonywania bardziej zrównoważonych wyborów, etykiety powinny – jeżeli wymagają tego akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia – zawierać informacje umożliwiające skuteczne porównanie produktów, na przykład dzięki wskazaniu klas efektywności. Zwłaszcza dla konsumentów fizyczne etykiety mogą być dodatkowym źródłem informacji w miejscu sprzedaży. Mogą one stanowić dla konsumentów szybką wizualną podstawę do rozróżniania produktów na podstawie ich efektywności w odniesieniu do konkretnego parametru produktu lub zestawu parametrów produktu. W stosownych przypadkach powinny one także umożliwiać dostęp do dodatkowych informacji dzięki umieszczonych na nich konkretnych odniesieniom, takich jak adresy stron internetowych, dynamiczne kody QR, linki do etykiet internetowych lub inne odpowiednie środki ukierunkowane na konsumenta. Komisja powinna określić w odpowiednim akcie delegowanym najskuteczniejszy sposób eksponowania takich etykiet, również w przypadku sprzedaży na odległość przez internet, z uwzględnieniem skutków dla klientów i podmiotów gospodarczych oraz cech danych produktów. Komisja może również wymagać, aby etykietę wydrukowano na opakowaniu produktu.

- (40) Rozporządzenie (UE) 2017/1369 ustanawiające ramy etykietowania energetycznego ma zastosowanie do produktów związanych z energią równoległe z niniejszym rozporządzeniem. [...] Etykiety energetyczne są **skutecznym** [...] instrumentem dostarczającym konsumentom odpowiednich informacji o produktach związanych z energią oraz że klasy efektywności określone na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny, w stosownych przypadkach, być umieszczane na etykiecie jako informacje dodatkowe przewidziane w art. 16 rozporządzenia (UE) 2017/1369. Jeżeli istotnych informacji na temat efektywności produktu w odniesieniu do parametru produktu nie można zawrzeć jako informacji dodatkowej na etykiecie energetycznej ustanowionej dla produktu związanego z energią na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369, Komisja **powinna, w stosownych przypadkach, mieć możliwość zastosowania wymogu, by zamiast etykiety energetycznej ustanowiono etykietę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w przypadku gdy można na niej umieścić odpowiednie informacje z etykiety energetycznej.** [...]
- (41) Konsumentom powinni być zapewniona ochrona przed informacjami wprowadzającymi w błąd, które mogłyby utrudnić im wybór bardziej zrównoważonych produktów. Z [...] tych powodów należy zakazać wprowadzania do obrotu produktów opatrzonych etykietą imitującą etykiety, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. **Za etykiety imitujące można uznawać jedynie etykiety, które kopiuja układ lub grafikę etykiet przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub są do nich bardzo zbliżone.**

(42) Aby w jak najskuteczniejszy sposób zrealizować cele Europejskiego Zielonego Ładu i w pierwszej kolejności odnieść się do produktów o największym wpływie, Komisja powinna nadać priorytet produktom, które mają zostać uregulowane na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz wymogom, które będą miały do nich zastosowanie. W oparciu o procedurę ustalania priorytetów przewidzianą w dyrektywie 2009/125/WE Komisja powinna przyjąć plan prac obejmujący okres co najmniej trzech lat, określający wykaz grup produktów, [...] które uzna się za priorytetowe w kontekście [...] aktów delegowanych określających wymogi dotyczące ekoprojektu, oraz aspektów produktów, w odniesieniu do których zamierza przyjąć akty delegowane określające wymogi horyzontalne. [...] Wykaz ten należy ustanowić w akcie wykonawczym. Komisja nie powinna ograniczać się do regulowania wyłącznie produktów wskazanych w wykazie, a procedura przyjmowania aktu wykonawczego określającego plan plan prac nie powinna powstrzymywać Komisji od rozpoczęcia prac nad wymogami dotyczącymi ekoprojektu dla jednej grupy produktów lub większej ich liczby. Wykaz ten powinien jednak zapewniać różnym zainteresowanym stronom większy stopień przewidywalności prac przewidzianych przez Komisję. Komisja powinna ustalić priorytety na podstawie zestawu kryteriów dotyczących w szczególności potencjalnego wkładu aktów delegowanych w realizację unijnych celów w zakresie klimatu, celów środowiskowych i celów w zakresie energii oraz ich potencjału pod względem poprawy wybranych aspektów produktów bez ponoszenia nieproporcjonalnych kosztów przez podmioty publiczne i podmioty gospodarcze, co będzie się przyczyniało do odporności gospodarczej i konkurencyjności Unii. Przed zaproponowaniem wymogów dla produktów pośrednich Komisja powinna również ocenić, czy zachodzi ryzyko nieuczciwej konkurencji między produktami końcowymi wytwarzanymi w Unii a produktami wytwarzanymi poza Unią. Z uwagi na ich znaczenie dla realizacji unijnych celów w zakresie energii plany prac powinny obejmować odpowiednią liczbę działań dotyczących produktów związanych z energią. Należy również prowadzić konsultacje z ekspertami wyznaczonymi przez państwa członkowskie za pośrednictwem grupy ekspertów ds. ekoprojektu, a także poprzez forum ds. ekoprojektu, które skupia także zainteresowane podmioty, z uwzględnieniem podmiotów reprezentujących modele biznesowe o obiegu zamkniętym. [...] Ze względu na komplementarność niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2017/1369 w odniesieniu do produktów związanych z energią Komisja powinna dążyć do ujednolicenia harmonogramów dotyczących planu prac, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, i planu prac, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) 2017/1369[...]. Grupy produktów, które na podstawie prawa Unii podlegają już kompleksowym przepisom zawierającym również szczególne wymogi środowiskowe, nie powinny być traktowane priorytetowo przy ustanawianiu wymogów dotyczących ekoprojektu.

(43) [...] W przypadku gdy inne bardziej szczegółowe przepisy dotyczące produktów umożliwiają Komisji przyjmowanie aktów delegowanych dotyczących zrównoważenia środowiskowego i akty takie zostały przyjęte, niniejsze rozporządzenie powinno interweniować jedynie w wyjątkowych przypadkach i w sposób uzupełniający. Na przykład w niniejszym rozporządzeniu nie należy ustanawiać wymogów dotyczących gotowych wyrobów budowlanych, [...] jeśli wymogi dotyczące zrównoważenia środowiskowego [...] dla takich produktów zostały już opracowane na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych⁵⁷ [...]. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy wymogi rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych są niewystarczające lub nieskuteczne i nie mogą zostać zmienione lub uzupełnione w rozsądnym terminie na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, niniejsze rozporządzenie powinno móc stanowić interwencję uzupełniającą w odniesieniu do wyrobów budowlanych, pod warunkiem że zostanie wykazane, że związane z tym koszty administracyjne, w tym będące wynikiem potencjalnego obciążenia podmiotów gospodarczych dwiema procedurami oceny zgodności, są uzasadnione. Aby uniknąć obejmowania podmiotów gospodarczych podwójnymi lub potencjalnie sprzecznymi wymogami lub aktami delegowanymi, Komisja powinna przed przygotowaniem takich uzupełniających wymogów na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych rozważyć, czy akt delegowany przyjęty już na podstawie niniejszego rozporządzenia może zostać uchylony lub zmieniony, tak by wymogi zostały zamiast tego uwzględnione w środku przyjmowanym na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. [...] Podczas przygotowywania planów prac na podstawie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna jednak wziąć pod uwagę fakt, że zgodnie z obecną praktyką w [zmienionym rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych] w odniesieniu do produktów związanych z energią, które są również wyrobami budowlanymi, przeważać będą wymogi w zakresie zrównoważoności określone w niniejszym rozporządzeniu. Powinno to dotyczyć na przykład źródeł ciepła, kotłów, pomp ciepła, urządzeń do ogrzewania wody i pomieszczeń, wentylatorów, systemów chłodzenia i wentylacji oraz produktów fotowoltaicznych (z wyjątkiem paneli fotowoltaicznych zintegrowanych z budynkiem). W przypadku tych produktów [zmienione rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych] może [...] uzupełniać te kwestie jedynie w odniesieniu do aspektów bezpieczeństwa, uwzględniając również inne przepisy Unii dotyczące produktów, np. w zakresie urządzeń gazowych, niskiego napięcia i maszyn.

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG.

(44) Aby zachęcić do samoregulacji stanowiącej pełnoprawną alternatywę dla podejść regulacyjnych, [...] niniejsze rozporządzenie w **oparciu o doświadczenie zebrane w wyniku** stosowania dyrektywy 2009/125/WE powinno zapewniać możliwość zgłaszania przez przemysł środków samoregulacji, **pod warunkiem że poziom ambicji takich środków będzie zgodny z celami niniejszego rozporządzenia.** Komisja powinna ocenić środki samoregulacji zaproponowane przez przemysł oraz informacje i dowody przedstawione przez sygnatariuszy, także w świetle międzynarodowych zobowiązań handlowych Unii oraz w związku z potrzebą zapewnienia spójności z prawem Unii. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia i aktualizacji aktu zawierającego wykaz środków samoregulacji uznawanych za pełnoprawne alternatywy **przed przyjęciem** [...] aktu delegowanego określającego wymogi dotyczące ekoprojektu. Komisja powinna również – na przykład w związku ze zmianami sytuacji na rynku właściwym lub postępem technologicznym w odniesieniu do danej grupy produktów – mieć możliwość zażądania zmienionej wersji środka samoregulacji, w przypadku gdy uzna to za niezbędne. Po uwzględnieniu środka samoregulacji w akcie wykonawczym podmioty gospodarcze mają podstawy do uzasadnionego oczekiwania, że Komisja **rozważy najpierw treść takiego środka, zanim zaproponuje** [...] akt delegowany ustanawiający wymogi dotyczące ekoprojektu dla tej konkretnej grupy produktów. Nie wyklucza się jednak, że Komisja może przyjąć [...] wymogi dotyczące ekoprojektu, które będą miały zastosowanie również do **niektórych lub wszystkich** produktów objętych uznanym środkiem samoregulacji w odniesieniu do aspektów produktu nieobjętych tym środkiem samoregulacji. Jeżeli Komisja uzna, że środek samoregulacji nie spełnia już kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, powinna usunąć tę samoregulację z aktu wykonawczego zawierającego wykaz uznanych środków samoregulacji. Wówczas można ustanowić wymogi dotyczące ekoprojektu dla grup produktów objętych wcześniej środkiem samoregulacji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (45) Mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) mogłyby w znacznym stopniu skorzystać na wzroście popytu na zrównoważone produkty, ale mogą również ponosić koszty i napotykać trudności związane z niektórymi wymogami. **Przygotowując wymogi dotyczące ekoprojektu na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna uwzględnić wpływ tych wymogów na MŚP działające w sektorze danych produktów.** Państwa członkowskie i Komisja powinny, w zakresie swoich kompetencji, dostarczać odpowiednich informacji, w **tym wskazówek**, zapewniać ukierunkowane i specjalistyczne szkolenia oraz udzielać szczególnej pomocy i szczególnego wsparcia, w tym finansowego, MŚP zajmującym się wytwarzaniem produktów, dla których określono wymogi dotyczące ekoprojektu. Działania te **są szczególnie ważne dla tych grup produktów, w przypadku których istotna jest obecność MŚP i** powinny obejmować na przykład obliczanie śladu środowiskowego produktu oraz techniczne wdrażanie paszportu produktu. **Komisja powinna ponadto zapewniać MŚP łatwo dostępne informacje na temat będącego do dyspozycji wsparcia finansowego i programów finansowych.** Państwa członkowskie powinny podjąć działania zgodnie z obowiązującymi zasadami pomocy państwa.

- (46) Niszczenie niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, takich jak wyroby włókiennicze [...], przez podmioty gospodarcze staje się powszechnym problemem środowiskowym w całej Unii, w szczególności ze względu na szybki rozwój sprzedaży przez internet. Oznacza to utratę cennych zasobów gospodarczych, ponieważ towary są produkowane, transportowane, a następnie niszczone, przy czym nigdy nie zostają wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem. W interesie ochrony środowiska konieczne jest zatem, aby w niniejszym rozporządzeniu ustanowiono ramy zapobiegania niszczeniu niesprzedanych produktów **konsumpcyjnych** przeznaczonych głównie dla konsumentów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771⁵⁸, w **tym produktach, które nie trafiły do sprzedaży oraz** z uwzględnieniem produktów zwróconych przez konsumenta w związku z przysługującym mu prawem do odstąpienia od umowy, o którym mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2011/83/UE⁵⁹ [...] **lub w świetle jakiegokolwiek prawa do odstąpienia od umowy oferowanego przez dany podmiot gospodarczy, dążąc w ten sposób do ograniczenia liczby nieużywanych lub nadających się do użytku produktów, które zostają zniszczone. Produkty, które zostały zwrócone i ze względu na ich stan nie mogą zostać ponownie sprzedane, a nie nadają się do regeneracji, odnowienia, przygotowania do ponownego użycia lub darowizny, nie powinny stanowić niesprzedanego produktu konsumpcyjnego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Koncepcja niszczenia opisana w niniejszym rozporządzeniu powinna obejmować trzy ostatnie czynności w hierarchii postępowania z odpadami zdefiniowanej w dyrektywie 2008/98/WE: recykling, inny odzysk i unieszkodliwianie. Regeneracji i przygotowania do ponownego użycia nie należy ponadto uznawać za niszczenie. Wprawdzie z punktu widzenia gospodarki o obiegu zamkniętym recykling jest ważną czynnością w zakresie postępowania z odpadami, nierozsądne jest jednak, by produkty były produkowane tylko po to, by je natychmiast poddać recyklingowi, dlatego też koncepcję recyklingu zawarto w koncepcji niszczenia. Zapobieganie niszczeniu** [...] zmniejszy wpływ na środowisko tych produktów dzięki ograniczeniu wytwarzania odpadów i zniechęceniu do nadmiernej produkcji produktów. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że kilka państw członkowskich wprowadziło krajowe przepisy dotyczące niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, co powoduje zakłócenia na rynku, konieczne jest wprowadzenie zharmonizowanych przepisów dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów

⁵⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE (Dz.U. L 136 z 22.5.2019, s. 6).

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

konsumpcyjnych, aby dystrybutorzy, sprzedawcy detaliczni i inne podmioty gospodarcze podlegali tym samym przepisom i zachętom we wszystkich państwach członkowskich.

(46a) Podmioty gospodarcze powinny przyjmować niezbędne środki w celu zapobiegania konieczności pozbycia się niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, które nadają się do użytku. Powinno to obejmować wyłącznie środki, które są technicznie wykonalne i opłacalne ekonomicznie. Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ustanawia przepisy, które zakazują wywozu produktów do państw trzecich pod pretekstem, że są one sprzedawane lub przekazywane do użytku, kiedy w rzeczywistości są one przeznaczone do zniszczenia.

(46b) Żadnego z przepisów niniejszego rozporządzenia nie należy traktować jako sprzecznego z kolejnością hierarchii postępowania z odpadami zdefiniowanej w dyrektywie 2008/98/WE.

(46c) Nie należy uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzania lub utrzymywania środków krajowych dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych lub produktów, które nie podlegają bezpośredniemu zakazowi lub nie zostały jeszcze objęte ustanawiającym zakaz aktem wykonawczym, pod warunkiem że środki takie są zgodne z prawem Unii.

(47) Aby zniechęcić do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych i uzyskać więcej danych na temat występowania tej praktyki, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić obowiązek przejrzystości dla podmiotów gospodarczych będących w posiadaniu produktów konsumpcyjnych w Unii, z **wyjątkiem małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw**, i zobowiązać je do ujawniania informacji na temat liczby niesprzedanych produktów konsumpcyjnych usuwanych w ciągu roku. **Obowiązek ten powinien zacząć obowiązywać w odniesieniu do średnich przedsiębiorstw cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Przy określaniu zakresu stosowania obowiązku przejrzystości, wskazówką powinno być odniesienie do słowa „pozbyć się” w definicji odpadów w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE.** Podmiot gospodarczy powinien ujawnić rodzaj lub kategorię produktu, powody jego usunięcia oraz fakt przekazania go w celu przeprowadzenia kolejnych operacji przetwarzania odpadów. Chociaż podmioty gospodarcze powinny mieć swobodę w ustalaniu metody ujawniania tych informacji w sposób właściwy dla ich otoczenia biznesowego, za najlepszą praktykę należy uznać umieszczanie wymaganych informacji w **sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju** [...] zgodnie z art. 19a **lub 29a** dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁶⁰, w stosownych przypadkach. **Przygotowując akt wykonawczy dotyczący szczegółów i formatu, w jakim będą ujawniane informacje, Komisja powinna uwzględnić konieczność unikania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, rozważając w szczególności możliwość wykorzystania istniejących w prawie Unii wymogów w zakresie sprawozdawczości. Podmioty gospodarcze powinny ponadto ujawniać środki przyjęte w celu zapobiegania niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.**

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

(47a) Oprócz zniechęcania do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić logikę zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w Unii, zważywszy – zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych – na fakt, że prawo do własności i do prowadzenia działalności gospodarczej nie są prawami absolutnymi i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości ochrona środowiska jest jednym z celów w interesie ogólnym, który może uzasadnić ograniczenie stosowania tych praw, pod warunkiem że takie ograniczenie nie stanowi nieproporcjonalnej i niedopuszczalnej ingerencji, która naruszałaby samą istotę tych praw. W szczególności niepotrzebnie wysokie wielkości produkcji i krótka faza użytkowania wyrobów włókienniczych, z których odzież ma największy udział w konsumpcji w UE, powodują znaczące skutki środowiskowe, jak opisano w komunikacie Komisji „Strategia UE na rzecz zrównoważonych wyrobów włókienniczych o obiegu zamkniętym”⁶¹. Nowo wyprodukowane, lecz niesprzedane wyroby włókiennicze, a zwłaszcza odzież, należą do przedmiotów, które wydają się być systematycznie niszczone. Odzież powinna być wyżej ceniona, noszona i pielęgnowana w większym stopniu niż zakłada obecna kultura szybkiej mody. Z perspektywy gospodarki o obiegu zamkniętym, takie marnotrawstwo cennych surowców stoi w jaskrawej sprzeczności z celami niniejszego rozporządzenia obejmującymi poprawę zrównoważenia środowiskowego. Uzasadniony jest zatem zakaz niszczenia niesprzedanych konsumenckich wyrobów i dodatków odzieżowych, przy jednoczesnym wprowadzeniu pewnych szczególnych odstępstw, zgodnie z którymi niszczenie niesprzedanych konsumenckich wyrobów i dodatków odzieżowych może być nadal dozwolone, zwłaszcza z uwagi na obawy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa lub ochronę praw własności intelektualnej, w celu spełnienia wymogu proporcjonalności. Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w celu określenia takich odstępstw. Zakaz ten nie powinien mieć zastosowania do MŚP. Jednak powinien mieć zastosowanie do średnich przedsiębiorstw po czterech latach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(47b) Produkcja elektroniki wymaga szczególnego wykorzystania zasobów, także surowców krytycznych i strategicznych wykorzystywanych podczas produkcji. W związku z tym do celów oceny skutków zakazu niszczenia elektronikę należy uznać za jeden z produktów priorytetowych.

⁶¹ Dok. COM(2022) 141 final.

(48) W celu [...] zapewnienia jednolitych warunków wykonywania zakazu niszczenia w Unii niesprzedanych produktów konsumpcyjnych niebędących odzieżą lub dodatkami odzieżowymi, [...] Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w zakresie określenia grupy produktów objętych tym zakazem, [...] którą należy określić na podstawie oceny Komisji dotyczącej zakresu, w jakim niszczenie takich produktów odbywa się w praktyce, z uwzględnieniem informacji przedstawionych [...] przez podmioty gospodarcze, jeżeli informacje takie są dostępne, oraz skutków, jakie takie niszczenie ma dla środowiska [...]. Aby zapewnić proporcjonalność tego zakazu [...], Komisja powinna rozważyć określone odstępstwa, w ramach których niszczenie niesprzedanych produktów konsumpcyjnych może być nadal dozwolone, na przykład ze względu na kwestie zdrowia i bezpieczeństwa lub ochrony praw własności intelektualnej. Przy ustalaniu odstępstw dotyczących sytuacji, takich jak odmowa darowizny, Komisja powinna ustalić próg minimalnych działań, który muszą zastosować przedsiębiorstwa, zanim zostanie wyrażona zgoda na zniszczenie; można na przykład wprowadzić wymóg uprzedniego kontaktu z kilkoma odbiorcami. Aby monitorować skuteczność tego zakazu i zniechęcać do jego obchodzenia, podmioty gospodarcze powinny być zobowiązane do ujawniania liczby zniszczonych niesprzedanych produktów konsumpcyjnych oraz przyczyn ich zniszczenia na podstawie obowiązujących odstępstw. Ponadto, aby uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego dla małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw [...], należy zwolnić je [...] z obowiązku ujawniania ich usuniętych niesprzedanych produktów konsumpcyjnych oraz z zakazu niszczenia [...] określonych grup produktów określonych w [...] aktach wykonawczych. Ponadto takie przepisy powinny mieć zastosowanie wyłącznie do średnich przedsiębiorstw po czterech latach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. [...]

(48a) Komisja powinna przeprowadzić ocenę skutków przed przygotowaniem jakiegokolwiek aktu wykonawczego wprowadzającego jakikolwiek zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, w której to ocenie powinna rozważyć wpływ na środowisko, konsumentów, producentów i inne podmioty gospodarcze, w tym MŚP.

(48b) Ważne jest, by ustalając priorytet produktów, które należy objąć zakazem niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, Komisja konsultowała się z forum ds. ekoprojektu i grupą ekspertów ds. ekoprojektu.

(49) Podmioty gospodarcze powinny odpowiadać za zgodność produktów z wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w niniejszym rozporządzeniu, stosownie do roli odgrywanej przez nie w łańcuchu dostaw, tak aby zapewnić swobodny przepływ tych produktów na rynku wewnętrznym oraz poprawić ich zrównoważoność. Podmioty gospodarcze uczestniczące w łańcuchu dostaw i sieci dystrybucji powinny zastosować właściwe środki w celu zapewnienia udostępniania przez nie na rynku wyłącznie produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na jego podstawie.

(50) **Za przeprowadzenie lub za przeprowadzenie w jego imieniu mającej zastosowanie procedury oceny zgodności** [...] odpowiada producent, ponieważ ma on dokładną wiedzę o procesie projektowania i produkcji.

(51) W celu zabezpieczenia funkcjonowania rynku wewnętrznego należy zapewnić, aby produkty pochodzące z państw trzecich wprowadzane na rynek Unii były zgodne z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na jego podstawie, niezależnie od tego, czy są przywożone jako produkty, części czy produkty pośrednie. W szczególności konieczne jest zapewnienie, aby producenci przeprowadzili odpowiednie procedury oceny zgodności w odniesieniu do tych produktów. Dlatego też należy wprowadzić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że produkty, które importerzy wprowadzają do obrotu, spełniają te wymogi oraz że właściwe organy krajowe mogą skontrolować oznakowanie CE i dokumentację sporządzoną przez producentów. Należy również wprowadzić przepisy zobowiązujące importerów do zapewnienia, w stosownych przypadkach, dostępności paszportu produktu w przypadku tych produktów.

- (52) Wprowadzając produkt do **obrotu**, każdy importer powinien podać na produkcie swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres pocztowy, a także [...] środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nim skontaktować. W przypadku gdy wielkość produktu uniemożliwia takie oznaczenie, należy wprowadzić wyjątki od tej zasady. Dotyczy to przypadków, w których importer musiałby otworzyć opakowanie, aby umieścić na produkcie swoją nazwę i adres, lub w których produkt jest za mały, aby umieścić na nim te informacje.
- (53) Kiedy dystrybutor udostępnia na rynku produkt po jego wprowadzeniu do obrotu przez producenta lub importera, powinien on działać z należytą starannością w odniesieniu do mających zastosowanie wymogów dotyczących ekoprojektu. Dystrybutor powinien także zapewnić, aby jego postępowanie z produktem nie miało negatywnego wpływu na jego zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia lub aktów delegowanych przyjętych na jego podstawie.
- (54) Dystrybutorzy i importerzy, ze względu na bliski związek z rynkiem i ważną rolę w zapewnianiu zgodności produktów, powinni być zaangażowani w zadania związane z nadzorem rynku, realizowane przez właściwe organy krajowe, oraz powinni być przygotowani do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań poprzez dostarczanie tym organom wszystkich niezbędnych informacji dotyczących danego produktu.
- (55) Z uwagi na to, że sprzedawca oferuje produkt do sprzedaży, wynajmu lub sprzedaży ratalnej bądź prezentuje produkty klientom lub instalatorom, musi on zapewnić swoim klientom – w tym potencjalnym klientom – skuteczny dostęp do informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, także w przypadku sprzedaży na odległość. W szczególności w niniejszym rozporządzeniu należy zobowiązać sprzedawców do zapewnienia klientom – w tym potencjalnym klientom – dostępu do paszportu produktu oraz do wyraźnego eksponowania etykiet, zgodnie z obowiązującymi wymogami. Sprzedawca powinien dopełniać tego obowiązku za każdym razem, gdy produkt jest oferowany na wynajem.

- (56) Aby ułatwić wybór bardziej zrównoważonych produktów, etykiety – jeśli są wymagane – należy wyeksponować w sposób dobrze widoczny i umożliwiający identyfikację. Powinny one być rozpoznawalne jako etykiety należące do danego produktu, bez konieczności odczytywania przez klienta marki i numeru modelu na etykiecie. Etykiety powinny przyciągać uwagę klienta oglądającego prezentowane produkty. W celu zapewnienia, aby etykieta była dostępna dla klientów rozważających zakup, zarówno sprzedawca, jak i odpowiedzialny podmiot gospodarczy powinni pokazywać ją w każdej reklamie produktu, także w przypadku sprzedaży na odległość, w tym przez internet. **Powinni oni zwrócić szczególną uwagę na to, by unikać niejasności lub wprowadzania w błąd klientów przez umieszczanie na produkcie, który musi mieć etykietę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, innych etykiet odnoszących się do tych samych informacji. Inne etykiety nie będą uważane za niejasne lub wprowadzające w błąd, jeśli są one wymagane na podstawie innych przepisów i mogą być nadal umieszczane zgodnie z wymogami tych przepisów. Za wprowadzające w błąd nie uznaje się oznakowania ekologicznego UE ani innego uznanego urzędowo na poziomie krajowym lub regionalnym oznakowania ekologicznego EN ISO 14024 typu I.**

- (57) Każdy importer lub dystrybutor wprowadzający do obrotu produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie niniejszego rozporządzenia pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikujący produkt – przed jego oddaniem do użytku – w sposób, który może wpłynąć na zgodność produktu z niniejszym rozporządzeniem lub z odpowiednim aktem delegowanym, powinien być uznany za producenta i przejąć jego obowiązki z tego tytułu.
- (58) Internetowe platformy handlowe odgrywają kluczową rolę w łańcuchu dostaw, umożliwiając podmiotom gospodarczym dotarcie do dużej liczby klientów. Ze względu na istotną rolę pełnioną w pośrednictwie w sprzedaży produktów między podmiotami gospodarczymi a klientami internetowe platformy handlowe powinny przyjąć odpowiedzialność za sprzedaż produktów, które nie spełniają wymogów dotyczących ekoprojektu, i powinny współpracować z organami nadzoru rynku. W dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶² określono ogólne ramy handlu elektronicznego i nałożono określone obowiązki na platformy internetowe. W rozporządzeniu [...] **(EU) 2022/2065** [...] ⁶³ uregulowano kwestie odpowiedzialności i rozliczalności dostawców usług pośrednich w internecie w odniesieniu do nielegalnych treści, w tym produktów, które nie spełniają wymogów dotyczących ekoprojektu. Opierając się na tych ogólnych ramach, należy wprowadzić szczegółowe wymagania, aby skutecznie przeciwdziałać sprzedaży przez internet produktów niespełniających wymogów.

⁶² Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁶³ [...] **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)** [Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1].

- (59) Ważne jest, aby internetowe platformy handlowe ściśle współpracowały z organami nadzoru rynku. Na podmioty świadczące usługi społeczeństwa informacyjnego nałożono obowiązek współpracy z organami nadzoru rynku zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020⁶⁴ w odniesieniu do produktów objętych tym rozporządzeniem, w tym produktów, w przypadku których określono wymogi dotyczące ekoprojektu. W celu dalszej poprawy współpracy w zakresie zwalczania nielegalnych treści związanych z produktami niespełniającymi wymogów w niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć konkretne zobowiązania do praktycznej realizacji tej współpracy w odniesieniu do internetowych platform handlowych. Na przykład organy nadzoru rynku stale udoskonalają narzędzia technologiczne wykorzystywane do nadzoru rynku internetowego w celu wykrywania niezgodnych z wymogami produktów sprzedawanych przez internet. Aby narzędzia te mogły działać, internetowe platformy handlowe powinny zapewnić dostęp do swoich interfejsów. Ponadto organy nadzoru rynku mogą być zmuszone do pozyskiwania danych z internetowych platform handlowych.
- (60) W art. 14 [...] rozporządzenia (UE) 2019/1020 nadano organom nadzoru rynku – w przypadku braku innych skutecznych środków umożliwiających wyeliminowanie poważnego ryzyka – uprawnienia do żądania usunięcia z interfejsu online treści odnoszących się do produktów niezgodnych z wymogami [...]. Uprawnienia przyznane organom nadzoru rynku na podstawie art. 14 [...] rozporządzenia (UE) 2019/1020 mają zastosowanie również do niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić skuteczny nadzór rynku na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zapobiec obecności na rynku Unii produktów niezgodnych z wymogami, uprawnienia te należy jednak stosować we wszystkich koniecznych i proporcjonalnych przypadkach, w tym w odniesieniu do produktów stwarzających mniej niż poważne ryzyko. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z [art. [...] **21** [...] **rozporządzenia 2022/2065** [...]].

⁶⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

- (61) Zapewnienie identyfikowalności produktu w całym łańcuchu dostaw ułatwia organom nadzoru rynku realizację zadania polegającego na identyfikacji podmiotów gospodarczych, które wprowadziły do obrotu lub udostępniły na rynku produkty niespełniające wymogów. Podmioty gospodarcze powinny zatem być zobowiązane do przechowywania przez określony czas informacji na temat swoich transakcji.
- (62) Aby przyspieszyć i uprościć weryfikację zgodności produktów wprowadzanych do obrotu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zobowiązanie odpowiedzialnych podmiotów gospodarczych, w stosownych przypadkach, do udostępniania w formie elektronicznej określonych części dokumentacji technicznej zarówno właściwym organom **krajowym**, jak i Komisji. Powinno to umożliwić właściwym organom krajowym dostęp do tych informacji bez konieczności składania wniosku, a jednocześnie dalej gwarantować ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa i **praw własności intelektualnej**. Zasadniczo do możliwych sposobów udostępniania tych informacji w formie elektronicznej należy zaliczyć paszport produktu lub umieszczenie ich w części bazy danych o produktach dotyczącej zgodności, o której mowa w rozporządzeniu (UE) 2017/1369, lub na stronie internetowej podmiotu gospodarczego. Obowiązek ten nie powinien naruszać prawa właściwych organów krajowych do dostępu na żądanie do pozostałych części dokumentacji technicznej.

(63) [...]

(64) W celu poprawy przyszłych wymogów dotyczących ekoprojektu oraz zwiększenia zaufania użytkowników końcowych w kwestii wykrywania i korygowania odchyleń między zużyciem energii podczas użytkowania a innymi parametrami efektywności, których pomiaru dokonuje się w warunkach testowych i w warunkach rzeczywistego funkcjonowania, Komisja powinna mieć dostęp do **zanonimizowanych informacji o** rzeczywistym zużyciu energii przez produkty podczas ich użytkowania oraz, w stosownych przypadkach, do informacji o innych parametrach efektywności. W tym celu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów **delegowanych** [...] w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wprowadzenie wymogu dotyczącego ustalania zużycia energii podczas użytkowania poszczególnych produktów, podobnie jak pojazdów drogowych, oraz innych istotnych parametrów efektywności i przedstawiania ich użytkownikowi końcowemu. W przypadku produktów podłączonych do internetu należy [...] przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów **delegowanych** w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zobowiązanie podmiotów gospodarczych do zdalnego gromadzenia i **anonimizowania** takich danych dotyczących użytkowania i przekazywania ich Komisji, ponieważ jest to niezbędne do określenia efektywności produktów i informowania opinii publicznej. W przypadku produktów, których efektywność w znacznym stopniu zależy również od warunków klimatycznych lub geograficznych, należy również gromadzić, poddawać anonimizacji i zgłaszać informacje klimatyczne lub geograficzne.

(64a) W celu ułatwienia weryfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, w tym ułatwienia przeprowadzania oceny zgodności i nadzoru rynku, Komisja powinna mieć uprawnienia do stosowania w należycie uzasadnionych przypadkach wymogu, by podmioty w łańcuchu dostaw dostarczały informacje na temat swoich dostaw, takie jak ilość i rodzaj lub skład chemiczny zastosowanych materiałów lub zastosowanego procesu produkcji, lub też informacje na temat warunków świadczenia przez nich usług. Powinno być również możliwe udzielenie producentom dostępu do dokumentów dotyczących takich informacji lub do rzeczywistych obiektów należących do podmiotów w łańcuchu dostaw, tak by mogli oni bezpośrednio i samodzielnie dotrzeć do potrzebnych informacji, jeżeli żądane informacje nie zostaną dostarczone w rozsądnym terminie. Komisja powinna również mieć uprawnienia, by umożliwić jednostkom notyfikowanym i organom krajowym weryfikację poprawności informacji związanych z działalnością podmiotów w łańcuchu dostaw.

(65) W celu zapewnienia skutecznego i zharmonizowanego stosowania wymogów dotyczących ekoprojektu przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym dotyczących takich aspektów jak zużycie energii lub efektywność energetyczna, trwałość i niezawodność oraz zawartość materiałów z recyklingu, pomiaru zgodności z tymi wymogami należy dokonywać, stosując wiarygodne, dokładne i odtwarzalne metody, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze procedury. Akty delegowane ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu w zakresie produktów powinny zasadniczo obejmować specyfikacje dotyczące badań, pomiarów lub obliczeń niezbędnych do ustalenia lub weryfikacji zgodności. Ponadto należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów **delegowanych** [...] [...] poprzez wprowadzenie wymogu stosowania narzędzi [...] **cyfrowych** odzwierciedlających obowiązujące wymogi w zakresie obliczania, aby zapewnić ich zharmonizowane stosowanie. **Komisja powinna udostępnić te narzędzia po okresie testów wewnętrznych i powinna ustanowić warunki zapewniające właściwe funkcjonowanie oraz środki zaradcze w przypadku nieprawidłowego działania.**

- (66) Aby zapewnić osiągnięcie zamierzonych skutków wymogów dotyczących ekoprojektu, w niniejszym rozporządzeniu należy określić kompleksowe i nadrzędne przepisy mające zastosowanie do wszystkich produktów objętych wymogami dotyczącymi ekoprojektu, zakazując obchodzenia takich wymogów. W związku z tym należy zakazać wszelkich praktyk prowadzących do nieuzasadnionej zmiany efektywności produktu podczas badań zgodności lub w krótkim czasie po oddaniu produktu do użytku, która to zmiana prowadzi do deklarowanej efektywności błędnie odzwierciedlającej rzeczywistą efektywność produktu podczas jego użytkowania.
- (67) W stosownych przypadkach akty delegowane ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla produktów [...] **powinny** odnosić się do stosowania norm w celu **oceny ich zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu** [...]. W celu zapewnienia, aby na rynku wewnętrznym nie występowały bariery w handlu, takie normy należy zharmonizować na poziomie Unii. Po przyjęciu odniesienia do takiej normy zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012⁶⁵ i opublikowaniu go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* produkty zgodne z takimi normami, w przypadku których przyjęto wymogi dotyczące ekoprojektu na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy uznać za zgodne z tymi wymogami w zakresie, w jakim podlegają one odpowiednim normom zharmonizowanym. Podobnie metody badań, pomiarów lub obliczeń zgodne z normami zharmonizowanymi należy uznać za zgodne z wymogami dotyczącymi badań, pomiarów i obliczeń określonymi w odpowiednich aktach delegowanych ustanawiających wymogi dotyczące ekoprojektu w zakresie, w jakim podlegają one odpowiednim normom zharmonizowanym.

⁶⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

(68) **W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz** w przypadku braku norm zharmonizowanych należy **wyjątkowo** stosować jako rozwiązanie rezerwowe odwoływanie się do wspólnych specyfikacji **przyjętych w drodze aktów wykonawczych na podstawie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że odbywa się to z należytym poszanowaniem roli i funkcji organizacji normalizacyjnych;** rozwiązanie to ma ułatwić producentowi spełnienie wymogów dotyczących ekoprojektu, na przykład jeżeli proces normalizacji jest zablokowany **lub występują opóźnienia w ustanawianiu normy zharmonizowanej** [...]. **Jeżeli takie opóźnienie wynika ze złożoności technicznej danej normy, Komisja powinna rozważyć tę kwestię, zanim rozpocznie analizę dotyczącą ustanowienia wspólnych specyfikacji.** [...] Ponadto zastosowanie tego rozwiązania powinno być możliwe w przypadku, gdy Komisja ograniczyła lub wycofała odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012. **Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.** Zgodność ze wspólnymi specyfikacjami powinna również uzasadniać domniemanie zgodności.

(68a) Aby jak najskuteczniej określić wspólne specyfikacje obejmujące zasadnicze wymogi dotyczące ekoprojektu określone w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna zaangażować w ten proces odpowiednie zainteresowane strony.

(69) Aby podmioty gospodarcze mogły wykazać, że produkty udostępniane na rynku spełniają wymogi dotyczące ekoprojektu przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia, a właściwe organy mogły to sprawdzić, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności odpowiednich i proporcjonalnych do charakteru danego produktu oraz jego regulowanych parametrów. Aby zapewnić spójność z innymi przepisami prawa Unii, procedury oceny zgodności należy wybrać spośród modułów wewnętrznej kontroli produkcji zawartych w niniejszym rozporządzeniu oraz modułów zawartych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE⁶⁶, w kolejności od najmniej do najbardziej rygorystycznych. W celu zapewnienia, aby mający zastosowanie

⁶⁶ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

moduł był odpowiedni i proporcjonalny do charakteru danego produktu i jego regulowanych parametrów, Komisja powinna w razie potrzeby dostosować wybrany moduł z uwzględnieniem tego charakteru.

- (70) Producenci powinni sporządzić deklarację zgodności UE, aby przedstawić informacje na temat zgodności produktów z niniejszym rozporządzeniem. Producenci mogą być również zobowiązani do sporządzenia deklaracji zgodności UE na podstawie innych przepisów Unii. Aby zagwarantować skuteczny dostęp do informacji do celów nadzoru rynku, należy sporządzić jedną deklarację zgodności UE odnoszącą się do wszystkich aktów Unii. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne dla podmiotów gospodarczych, należy zapewnić, aby ta jedna deklaracja zgodności UE była dokumentacją składającą się z odpowiednich indywidualnych deklaracji zgodności.

- (71) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁶⁷ ustanowiono zasady akredytacji jednostek oceniających zgodność [...] oraz ogólne zasady dotyczące oznakowania CE. Rozporządzenie to powinno mieć zastosowanie do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, tak aby produkty korzystające ze swobodnego przepływu towarów w Unii spełniały wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie ludzkie, bezpieczeństwo i ochrona środowiska. Jeżeli w przypadku produktu przyjęto wymogi dotyczące ekoprojektu, oznakowanie CE powinno potwierdzać zgodność produktu z niniejszym rozporządzeniem i przyjętymi na jego podstawie wymogami dotyczącymi ekoprojektu w zakresie, w jakim odnoszą się one do tego produktu. Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE i jego związek z innymi rodzajami oznakowania określono w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. Zważywszy, że w niniejszym rozporządzeniu przewiduje się określenie wymogów dotyczących ekoprojektu dla szerokiej gamy produktów, należy **powierzyć** [...] Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów **delegowanych** ustanawiających [...] przepisy dotyczące [...] oznakowania zgodności w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu, aby zapewnić spójność z wymogami wynikającymi z prawa Unii mającymi zastosowanie do objętych nimi produktów, zapobiec myleniu ich z innymi oznakowaniami [...] oraz zminimalizować obciążenie administracyjne dla podmiotów gospodarczych.
- (72) Niektóre moduły oceny zgodności określone w decyzji nr 768/2008/WE wymagają udziału jednostek oceniających zgodność. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia organy państw członkowskich powinny notyfikować Komisji te jednostki.

⁶⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

- (73) W celu zapewnienia spójnego poziomu jakości przeprowadzania oceny zgodności należy ustanowić wymogi mające zastosowanie do organów notyfikujących uczestniczących w ocenie, notyfikacji i monitorowaniu jednostek notyfikowanych. W szczególności należy zapewnić, aby organ notyfikujący był obiektywny i bezstronny w odniesieniu do tej działalności. Ponadto organy notyfikujące powinny mieć obowiązek ochrony poufności informacji, które otrzymują, niemniej jednak powinny mieć możliwość wymiany informacji na temat jednostek notyfikowanych z organami krajowymi, organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z Komisją w celu zapewnienia spójności w ocenie zgodności. Aby skutecznie określać i monitorować kompetencje i niezależność jednostek wnioskujących, organy notyfikujące powinny przyjmować za podstawę notyfikacji wyłącznie konkretny wnioskujący podmiot prawny, nie biorąc pod uwagę referencji spółek dominujących ani spółek-siostr. Z tego samego względu powinny one oceniać jednostki wnioskujące pod kątem wszystkich stosownych wymogów i zadań związanych z oceną zgodności, opierając się na normach zharmonizowanych w zakresie wymogów i zadań objętych tymi normami.
- (74) Z uwagi na ich kluczową rolę w zapewnianiu wiarygodności ocen zgodności w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu ważne jest, aby organy notyfikujące dysponowały odpowiednią liczbą kompetentnych pracowników oraz wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi właściwą realizację powierzonych im zadań. [...]

- (75) Istotne jest, by wszystkie jednostki notyfikowane realizowały swe zadania na takim samym poziomie oraz zgodnie z warunkami równej konkurencji i autonomii. Z tego względu należy ustanowić wymogi wobec jednostek oceniających zgodność, które chcą uzyskać status jednostki notyfikowanej, aby prowadzić działania w zakresie oceny zgodności. Wymogi te powinny mieć stałe zastosowanie, aby utrzymać poziom kompetencji jednostki notyfikowanej. W celu zapewnienia autonomii jednostki notyfikowanej, od jednostki tej oraz od zatrudnianego przez nią personelu należy wymagać utrzymania niezależności od podmiotów gospodarczych w łańcuchu wartości produktów będących przedmiotem notyfikacji oraz od innych przedsiębiorstw, w tym od stowarzyszeń przedsiębiorców oraz spółek dominujących i spółek zależnych.
- (76) Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże spełnienie kryteriów określonych w normach zharmonizowanych, należy założyć, że spełnia ona odpowiednie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (77) Jednostki oceniające zgodność często zlecają realizację części zadań związanych z oceną zgodności podwykonawcom lub korzystają z usług jednostek zależnych. Aby zapewnić zgodność produktów wprowadzanych do obrotu w Unii z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, w ramach wykonywania zadań oceny zgodności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podwykonawcy i spółki zależne powinny spełniać te same wymagania co jednostki notyfikowane.
- (78) Aby organy notyfikujące mogły skutecznie określać i monitorować kompetencje i niezależność jednostek wnioskujących, jednostki te powinny pozostać autonomiczne. W związku z tym niektóre działania i procesy decyzyjne z zakresu oceny zgodności produktów i innych działań wewnątrz jednostki notyfikowanej powinna prowadzić tylko i wyłącznie dana jednostka notyfikowana.

- (79) Aby uprościć proces określania i monitorowania kompetencji oraz niezależności jednostek wnioskujących, jednostki wnioskujące powinny **przedstawić opis, w jaki sposób odpowiedni personel, jego status i zadania odpowiadają zadaniom z zakresu oceny zgodności, w odniesieniu do których dana jednostka zamierza zostać jednostką notyfikowaną; opis ten może mieć formę** [...] matrycy kompetencji [...] umożliwiającej organowi notyfikującemu przeprowadzenie bardziej efektywnej oceny adekwatności personelu i zachowania autonomii przez jednostkę notyfikowaną.
- (80) Usługi świadczone przez jednostki notyfikowane w państwie członkowskim mogą dotyczyć produktów udostępnianych na rynku w całej Unii, dlatego należy zapewnić pozostałym państwom członkowskim i Komisji możliwość wnoszenia sprzeciwu wobec jednostek notyfikowanych. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zażądania od notyfikującego państwa członkowskiego podjęcia działań naprawczych w przypadku, gdy jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przestała je spełniać.
- (81) W celu ułatwienia i przyspieszenia procedury oceny zgodności oraz w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych konieczne jest, aby jednostki notyfikowane spójnie stosowały procedury oceny zgodności bez tworzenia niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych.
- (82) Przed podjęciem ostatecznej decyzji w sprawie przyznania lub nieprzyznania produktowi certyfikatu zgodności podmiot gospodarczy, który chce wprowadzić ten produkt na rynek, powinien otrzymać możliwość jednokrotnego uzupełnienia odpowiedniej dokumentacji. Ograniczenie to jest niezbędne do zapewnienia, aby jednostki notyfikowane nie mogły wspierać producentów we wprowadzaniu zmian, dopóki nie zostanie osiągnięta zgodność, ponieważ oznaczałoby to, że świadczona usługa przypomina usługę doradczą, i mogłoby w praktyce osłabić charakter zadań realizowanych przez jednostki notyfikowane jako działań na rzecz interesu publicznego. W stosownych przypadkach jednostki notyfikowane powinny mieć również możliwość ograniczania, zawieszania lub cofania wszelkich certyfikatów [...].

- (83) Aby ułatwić identyfikację i eliminowanie przypadków niezgodności jednostek notyfikowanych, producentów lub produktów, jednostki notyfikowane powinny czynnie udzielać organom notyfikującym lub organom nadzoru rynku istotnych informacji, którymi dysponują.
- (84) Należy koniecznie zapewnić skuteczną wymianę informacji między jednostkami notyfikowanymi a organami nadzoru rynku, również z innych państw członkowskich. W tym celu konieczne jest, aby organy notyfikujące i jednostki notyfikowane podejmowały działania następcze w związku z wnioskami organów nadzoru rynku o udzielenie informacji.
- (85) Komisja powinna umożliwić odpowiednią koordynację jednostek notyfikowanych i współpracę między nimi. Aby zapewnić zharmonizowane stosowanie wymogów dotyczących ekoprojektu, jednostki notyfikowane powinny omawiać i koordynować kwestie, w których mogą występować rozbieżności. [...].
- (86) Aby zachęcić konsumentów do dokonywania zrównoważonych wyborów, zwłaszcza gdy bardziej zrównoważone produkty nie są wystarczająco przystępne cenowo, należy przewidzieć takie mechanizmy jak bony ekologiczne i zielone opodatkowanie. Jeżeli państwa członkowskie podejmą decyzję o stosowaniu zachęt w celu nagradzania najlepszych produktów spośród tych, dla których w aktach delegowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia określono klasy efektywności, powinny one objąć tymi zachętami dwie najwyższe najliczniej reprezentowane klasy efektywności, chyba że odpowiedni akt delegowany stanowi inaczej. Państwa członkowskie nie powinny jednak mieć możliwości zakazania wprowadzania produktu do obrotu ze względu na jego klasę efektywności. Z tego samego powodu należy [...] **powierzyć** Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów **wykonawczych** [...] w celu [...] **doprecyzowania**, których parametrów produktu lub związanych z nimi poziomów efektywności dotyczą zachęty państw członkowskich, w przypadku gdy w mającym zastosowanie akcie delegowanym nie określono żadnej klasy efektywności lub klasy te ustalono w odniesieniu do więcej niż jednego parametru produktu, [...] w **których to przypadkach Komisja powinna określić parametry, których dotyczy dana zachęta państw członkowskich**. Wprowadzenie zachęt ze strony państw członkowskich powinno pozostać bez uszczerbku dla stosowania unijnych zasad pomocy państwa.

(87) Zamówienia publiczne stanowią 14 % PKB Unii. Aby przyczynić się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, poprawa efektywności energetycznej i efektywna gospodarka zasobami oraz przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, która chroni zdrowie publiczne i bioróżnorodność, należy [...] **powierzyć** Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów **wykonawczych**, aby zobowiązać, w stosownych przypadkach, instytucje zamawiające i podmioty określone w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁶⁸ i 2014/25/UE⁶⁹ do dostosowania ich zamówień do konkretnych **minimalnych** kryteriów lub celów w zakresie zielonych zamówień publicznych, które zostaną określone w aktach [...] **wykonawczych** przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. **Komisja może wymagać osiągnięcia celów, ustanawiając na przykład pewien procent wszystkich procedur przetargowych dotyczących określonej grupy produktów, który musi być zgodny z wymogami dotyczącymi zamówień publicznych. Procent ten może być wyrażony w zagregowanej liczbie lub wartości zamówień na zakup odpowiednich zrównoważonych produktów w porównaniu z ogólną liczbą i wartością odpowiednich zamówień dla danego sektora lub danych produktów.** Kryteria lub cele określone w aktach [...] dla konkretnych grup produktów powinny być respektowane nie tylko w przypadku bezpośredniego zamawiania tych produktów w ramach zamówień publicznych na dostawy, ale również w ramach zamówień publicznych na roboty budowlane lub usługi, jeżeli produkty te będą wykorzystywane do działań stanowiących przedmiot tych zamówień. W porównaniu z dobrowolnym podejściem obowiązkowe kryteria lub cele zapewnią maksymalizację efektu dźwigni w zakresie wydatków publicznych w celu zwiększenia popytu na produkty o większej efektywności. Kryteria te powinny być przejrzyste, obiektywne i niedyskryminujące. **Przy opracowywaniu aktów wykonawczych związanych z zielonymi zamówieniami publicznymi Komisja powinna należycie uwzględnić różne uwarunkowania geograficzne, społeczne i gospodarcze państw członkowskich. Analizując wpływ na sytuację rynkową, Komisja powinna uwzględnić między innymi wpływ wymogów na konkurencję oraz najlepsze środowiskowe produkty i rozwiązania dostępne na rynku. Analizując ekonomiczną wykonalność dla instytucji zamawiających, Komisja powinna uwzględnić fakt, że różne instytucje zamawiające w różnych państwach członkowskich mogą mieć różne zdolności budżetowe. W należycie**

⁶⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁶⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

uzasadnionych przypadkach instytucje zamawiające powinny mieć możliwość odstąpienia od wymogów, na przykład w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w której stosowanie wymogów mogłoby mieć poważny negatywny wpływ na zdrowie publiczne.

(87a) Państwa członkowskie nie powinny zostać pozbawione możliwości wprowadzania lub utrzymywania krajowych środków dotyczących zielonych zamówień publicznych w odniesieniu do grup produktów, dla których wymogi w zakresie zamówień publicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zostały jeszcze ustalone; nie powinny także zostać pozbawione możliwości wprowadzania lub utrzymywania bardziej rygorystycznych krajowych wymogów w odniesieniu do produktów objętych zakresem stosowania aktów wykonawczych określających wymogi w zakresie zielonych zamówień publicznych, przy zastrzeżeniu, że te krajowe wymogi są zgodne z prawem Unii.

- (88) Skuteczne egzekwowanie wymogów dotyczących ekoprojektu ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równej konkurencji na rynku Unii oraz osiągnięcia oczekiwanych korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia i jego wkładu w realizację unijnych celów w zakresie klimatu, energii i obiegu zamkniętego. [...] Rozporządzenie (UE) 2019/1020 ustanawiające horyzontalne ramy nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii powinno [...] **mieć zastosowanie** do produktów, w przypadku których ustanowiono wymogi dotyczące ekoprojektu na podstawie niniejszego rozporządzenia, **ponieważ dyrektywa 2009/125/WE jest wymieniona w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1020** [...]. Ponadto, aby obniżyć problematyczny poziom niezgodności produktów objętych środkami wykonawczymi, które przyjęto na podstawie dyrektywy 2009/125/WE, aby lepiej zapobiec niezgodności z przyszłymi wymogami dotyczącymi ekoprojektu, a także z uwagi na szerszy zakres i ambitniejsze założenia niniejszego rozporządzenia w porównaniu z dyrektywą 2009/125/WE, w niniejszym rozporządzeniu należy **przewidzieć dodatkowe wsparcie, które powinno dążyć do** [...] dalszego ulepszenia planowania, koordynacji i wspierania starań państw członkowskich oraz należy zapewnić Komisji dodatkowe narzędzia, by **pomóc** w zapewnieniu podjęcia przez **organy** nadzoru rynku wystarczających działań, aby zapobiec wystąpieniu niezgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu.
- (89) Oprócz organów nadzoru rynku ważną rolę w egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do towarów przywożonych odgrywają również organy celne, które w tym celu mogą opierać się na rozporządzeniu Rady (WE) nr 515/97⁷⁰.

⁷⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

- (90) Aby zapewnić przeprowadzanie właściwych kontroli wymogów dotyczących ekoprojektu na odpowiednią skalę, państwa członkowskie powinny, w **ramach swojej przekrojowej krajowej strategii nadzoru rynku zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/1020, streścić planowane działania**. [...]
- (91) Priorytety w zakresie nadzoru rynku na podstawie niniejszego rozporządzenia należy określić w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak odnotowane poziomy niezgodności lub wpływ na środowisko wynikający z niezgodności. **Informacje na temat wpływu niezgodności na środowisko można wywnioskować z oceny skutków leżącej u podstaw określonych wymogów dotyczących ekoprojektu**. Działania planowane w celu realizacji tych priorytetów powinny być z kolei proporcjonalne do faktów, które doprowadziły do nadania im priorytetu. [...]

- (92) W przypadku stwierdzenia problematycznych poziomów niezgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, pomimo wzmocnionego planowania, wsparcia i wzmocnionej koordynacji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna mieć możliwość interwencji **zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020**, aby zapewnić przeprowadzenie przez organy nadzoru rynku kontroli na odpowiednią skalę. [...]
- (93) Na podstawie danych wprowadzonych do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku Komisja powinna sporządzić sprawozdanie zawierające informacje na temat rodzaju i liczby przeprowadzonych kontroli **oraz** stwierdzonych poziomów niezgodności [...] w związku z wymogami dotyczącymi ekoprojektu w ciągu dwóch poprzednich lat kalendarzowych. Sprawozdania te powinny zawierać zestawienie działań państw członkowskich z planowanymi działaniami oraz orientacyjne punkty odniesienia dla organów nadzoru rynku.

(94) [...] Zważywszy na fakt, że Unijna Sieć ds. Zgodności Produktów ustanowiona rozporządzeniem (UE) 2019/1020 ma zajmować się „ogólnymi horyzontalnymi kwestiami nadzoru rynku”, grupa współpracy administracyjnej („ADCO”) ustanowiona na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1020 do celów jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia powinna – w ramach zadań określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1020 lub w uzupełnieniu do tych zadań – w celu identyfikacji produktów lub wymogów określonych jako priorytetowe dla nadzoru rynku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz działań planowanych w celu ograniczenia niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia – odbywać regularne spotkania i określać wspólne priorytety w zakresie nadzoru rynku, które należy uwzględnić w działaniach państw członkowskich, planowanych przez nie w ich strategiach nadzoru rynku, priorytety w zakresie udzielania wsparcia unijnego oraz wymogi dotyczące ekoprojektu, które są różnie interpretowane, co prowadzi do zakłóceń na rynku.

(95) [...]

- (96) Produkty należy wprowadzać do obrotu wyłącznie wówczas, gdy nie stanowią one zagrożenia. W celu lepszego dostosowania do szczególnego charakteru wymogów dotyczących ekoprojektu oraz zapewnienia, aby starania w zakresie nadzoru rynku koncentrowały się na braku zgodności z takimi wymogami, do celów niniejszego rozporządzenia produkt stwarzający zagrożenie należy zdefiniować jako produkt, który – ze względu na niespełnienie wymogu dotyczącego ekoprojektu lub niespełnienie wymogu dotyczącego ekoprojektu przez odpowiedzialny podmiot gospodarczy – może mieć negatywny wpływ na środowisko lub inne interesy publiczne chronione odpowiednimi wymogami. Z tej bardziej szczegółowej definicji należy korzystać przy stosowaniu art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) 2019/1020.
- (97) Powinna istnieć procedura, w ramach której zainteresowane strony są informowane o środkach, które będą wdrażane w odniesieniu do produktów stwarzających zagrożenie. Procedura ta powinna również umożliwiać organom nadzoru rynku w państwach członkowskich podejmowanie działań na wczesnym etapie w odniesieniu do takich produktów we współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi. W tym celu należy zaktualizować klauzulę ochronną zawartą obecnie w dyrektywie 2009/125/WE i dostosować ją do procedur ochronnych zawartych w innych przepisach prawodawstwa harmonizacyjnego Unii oraz w decyzji nr 768/2008/WE. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, czy krajowe środki w odniesieniu do niezgodnych produktów są uzasadnione.
- (98) Organy nadzoru rynku powinny mieć prawo wymagać od podmiotów gospodarczych podjęcia działań naprawczych na podstawie ustalenia, że albo produkt nie spełnia wymogów dotyczących ekoprojektu, albo podmiot gospodarczy naruszył przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku produktów lub też inne przepisy dotyczące tego podmiotu.

(99) Podczas przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁷¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁷¹ Dz.U. L 123, 12.5. 2016, s. 1.

(100) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do: a) określania rozwiązań wykonawczych dotyczących wzajemnego połączenia rejestru [...] oraz unijnego jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw; b) ustanawiania wspólnych wymogów dotyczących układu etykiet; **c) ustanawiania planu prac Komisji; d[...]**) sporządzania wykazu środków samoregulacji [...]; e[...]) określania formatu, w jakim należy ujawniać informacje na temat niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, które zostały usunięte; **ea) określania wyjątków od bezpośredniego zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych będących odzieżą lub dodatkiem odzieżowym; eb) określania dalszych zakazów niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych; f [...]**) ustanawiania, zmiany lub uchylania wspólnych specyfikacji w zakresie wymogów dotyczących ekoprojektu, zasadniczych wymagań dotyczących paszportów produktów lub metod badań, pomiarów lub obliczeń; [...] g) zobowiązania państwa członkowskiego do podjęcia działań naprawczych, w tym wycofania notyfikacji, w stosunku do jednostek notyfikowanych niespełniających wymogów; **y) ustanawiania przepisów dotyczących zachęt dla państw członkowskich; yy) określania minimalnych obowiązkowych wymogów dotyczących zielonych zamówień publicznych;** h) sporządzania wykazu produktów lub wymogów, które państwa członkowskie muszą uznać za co najmniej priorytetowe w zakresie nadzoru rynku; oraz i) podejmowania decyzji, zgodnie z unijną procedurą w sprawie środków ochronnych, dotyczącej tego, czy dany środek krajowy jest uzasadniony. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷².

⁷² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ([Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13](#)).

- (101) Aby zwiększyć zaufanie do produktów wprowadzanych do obrotu, w szczególności w odniesieniu do ich zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, społeczeństwo musi mieć pewność, że na podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu produkty niezgodne z wymogami będą nałożone kary. Konieczne jest zatem, aby państwa członkowskie ustanowiły w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary w przypadku niespełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (102) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ocena ta powinna opierać się na pięciu kryteriach: skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i unijnej wartości dodanej oraz powinna służyć jako podstawa oceny skutków ewentualnych dalszych działań. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia oraz jego wpływu na zrównoważenie środowiskowe produktów i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W stosownych przypadkach do sprawozdania należy dołączyć wniosek dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (103) Istotne jest, aby wymogi dotyczące ekoprojektu miały zastosowanie do możliwie najszerszego zakresu produktów, a nie tylko do produktów związanych z energią, oraz aby definicja wymogów dotyczących ekoprojektu została rozszerzona i obejmowała wszystkie aspekty związane z obiegiem zamkniętym. **Grupy produktów, które na podstawie prawa Unii podlegają już kompleksowym przepisom zawierającym również szczególne wymogi środowiskowe, nie powinny być traktowane priorytetowo przy ustanawianiu wymogów dotyczących ekoprojektu.** Konieczne jest również dostosowanie niniejszego rozporządzenia do nowych ram legislacyjnych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 i decyzji nr 768/2008/WE oraz ulepszenie przepisów dotyczących nadzoru rynku. Należy zatem zastąpić dyrektywę 2009/125/WE. W celu zagwarantowania wszystkim podmiotom gospodarczym pewności prawa od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz zagwarantowania równych szans przedsiębiorstwom działającym na rynku wewnętrznym, przepisy określające obowiązki w zakresie przejrzystości dotyczące usuwania niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, obchodzenia przepisów i nadzoru rynku powinny mieć jednolite zastosowanie do wszystkich podmiotów w całej Unii. Dyrektywę 2009/125/WE należy zatem zastąpić rozporządzeniem.

(104) W celu zagwarantowania pewności i ciągłości prawa w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku zgodnie ze środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie dyrektywy 2009/125/WE, w brzmieniu mającym zastosowanie w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, środki te powinny pozostać w mocy po tej dacie i do czasu uchylenia ich aktem delegowanym przyjętym na podstawie niniejszego rozporządzenia. Z tych samych powodów niektóre przepisy dyrektywy 2009/125/WE powinny nadal w pełni obowiązywać w kontekście stosowania wspomnianych środków wykonawczych. Dotyczy to w szczególności przepisów dyrektywy 2009/125/WE wyłączających z jej zakresu środki transportu towarów lub osób, ustanawiających definicje mające znaczenie dla środków wykonawczych, określających obowiązki podmiotów gospodarczych w odniesieniu do produktów wprowadzanych do obrotu, określających szczegóły odpowiednich procedur oceny zgodności i deklaracji zgodności UE, ustanawiających domniemanie zgodności produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, oraz umożliwiających podjęcie niezbędnych działań w odniesieniu do norm zharmonizowanych. Mając na uwadze znaczenie zapewnienia swobodnego przepływu towarów, zakazu praktyk nielegalnie zmieniających efektywność produktów w celu osiągnięcia korzystniejszego wyniku oraz zapewnienia właściwego egzekwowania wymogów dotyczących ekoprojektu, odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do produktów związanych z energią wprowadzanych do obrotu zgodnie ze środkami wykonawczymi na podstawie dyrektywy 2009/125/WE.

(105) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie poprawa zrównoważenia środowiskowego produktów oraz zapewnienie swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym produktów, w przypadku których określono wymogi dotyczące ekoprojektu, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich osiągnięcie wyłącznie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I – Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się ramy [...] określania wymogów dotyczących ekoprojektu, które produkty [...] **muszą spełniać**, tak aby mogły być wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, w **celu poprawy zrównoważenia środowiskowego produktów oraz zapewnienia swobodnego przepływu produktów na rynku wewnętrznym.** [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się również cyfrowy paszport produktu („paszport produktu”), przewiduje się ustanowienie obowiązkowych [...] **wymogów** zielonych zamówień publicznych oraz ustanawia się ramy, aby zapobiec niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do **produktów z wyjątkiem** [...]:
- a) żywności zdefiniowanej w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - b) pasz zdefiniowanych w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - c) produktów leczniczych stosowanych u ludzi, które zdefiniowano w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE;
 - d) weterynaryjnych produktów leczniczych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2019/6;
 - e) żywych roślin, zwierząt oraz mikroorganizmów;
 - f) produktów pochodzenia ludzkiego;
 - g) produktów pochodzących od roślin i zwierząt związanych bezpośrednio z ich przyszłą reprodukcją.
 - h) pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858, rozporządzenia (UE) nr 167/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 168/2013.**

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „produkt” oznacza każde dobro fizyczne wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku;
- 2) „część” oznacza produkt, który ma zostać włączony do innego produktu;
- 3) „produkt pośredni” oznacza produkt, który wymaga dalszej obróbki lub przekształcania, np. mieszania, powlekania lub montażu, aby nadawał się do wykorzystania przez [...] **klientów**;
- 4) „produkt związany z energią” oznacza każdy produkt mający wpływ na zużycie energii podczas jego używania;

- 5) „grupa produktów” oznacza zbiór produktów, które służą podobnym celom i mają podobne zastosowania lub podobne własności funkcjonalne i są podobnie postrzegane przez konsumentów;
- 6) „ekoprojekt” oznacza uwzględnienie aspektów związanych ze zrównoważeniem środowiskowym w charakterystyce produktu i procesach zachodzących w całym łańcuchu wartości tego produktu;
- 7) „wymóg dotyczący ekoprojektu” oznacza wymóg dotyczący efektywności lub wymóg informacyjny, mający na celu uczynienie bardziej zrównoważonymi środowiskowo produktów **lub procesów zachodzących w całym łańcuchu wartości tych produktów**;
- 8) „wymóg dotyczący efektywności” oznacza określony ilościowo lub nieilościowo wymóg – dotyczący produktu lub związany z produktem – osiągnięcia określonego poziomu efektywności w odniesieniu do parametru produktu, o którym mowa w załączniku I;
- 9) „wymóg informacyjny” oznacza obowiązek dołączenia do produktu informacji określonych w art. 7 ust. 2;
- 10) „łańcuch dostaw” oznacza wszystkie działania i procesy prowadzone na wcześniejszych etapach łańcucha wartości produktu aż do punktu, w którym produkt dociera do [...] **klienta**;
- 11) „łańcuch wartości” oznacza wszystkie działania i procesy, które stanowią część cyklu życia produktu, a także jego ewentualnej regeneracji;
- 12) „cykl życia” oznacza kolejne i wzajemnie powiązane etapy istnienia produktu, na które składają się: pozyskanie surowców lub ich wytworzenie z zasobów naturalnych, przetworzenie wstępne, produkcja, przechowywanie, dystrybucja, instalacja, użytkowanie, konserwacja, naprawa, ulepszenie, odnowienie i ponowne użycie oraz koniec przydatności do użycia;
- 13) „koniec przydatności do użycia” oznacza etap cyklu życia produktu, rozpoczynający się, kiedy produkt zostaje usunięty, a kończący się, gdy produkt wraca do przyrody jako odpad lub wchodzi w cykl życia innego produktu;

- 14) „wpływ na środowisko” oznacza wszelkie zmiany w środowisku, niekorzystne lub korzystne, w całości lub częściowo wynikające z oddziaływania danego produktu podczas jego cyklu życia;
- 15) „klasa efektywności” oznacza zakres poziomów efektywności w odniesieniu do jednego parametru produktu lub ich większej liczby, o których to parametrach mowa w załączniku I, uszeregowanych według skali w celu umożliwienia rozróżniania produktów;
- 16) „regeneracja” oznacza [...] **operację**, w ramach której **nowy** produkt jest [...] **wytwarzany** z przedmiotów będących **albo** odpadami, albo produktami, albo częściami i w ramach której w produkcji dokonuje się co najmniej jednej zmiany mającej wpływ na [...] **jego** bezpieczeństwo, efektywność, przeznaczenie lub typ [...] [...];
- 17) „ulepszenie” oznacza **czynności wykonywane w celu** poprawy[...] funkcjonalności, efektywności, zdolności, **bezpieczeństwa** lub estetyki produktu;
- 18) „odnowienie” oznacza **działania podejmowane w celu przygotowania, czyszczenia, testowania**[...] **i, w razie potrzeby, naprawy** przedmiotu, który jest odpadem, lub produktu w **celu** przywrócenia **albo** jego efektywności, albo funkcjonalności w ramach zamierzonego zastosowania [...] **oraz** zakresu efektywności, który został [...] pierwotnie przewidziany na etapie projektu, **mającego zastosowanie w momencie wprowadzania tego produktu do obrotu** [...];
- 19) „konserwacja” oznacza [...] **czynności** wykonywane w celu utrzymania produktu w stanie, w którym może [...] **być wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem**;
- 20) „naprawa” oznacza **czynności wykonywane w celu przywrócenia** [...] wadliwego produktu lub odpadu do stanu, w którym może być wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem;
- 21) „trwałość” oznacza zdolność produktu do działania zgodnie z wymaganiami w określonych warunkach stosowania, konserwacji i naprawy, do momentu **osiągnięcia stanu po wystąpieniu co najmniej jednego** zdarzenia ograniczającego[...];

- 22) „niezawodność” oznacza prawdopodobieństwo, że produkt będzie działał zgodnie z wymaganiami w określonych warunkach, **włącznie z konserwacją**, przez określony czas, jeżeli nie wystąpi zdarzenie ograniczające;

22a) „zdarzenie ograniczające” oznacza zdarzenie, w wyniku którego funkcja spełniająca zamierzone zastosowanie nie jest już dostępna;

- 23) „ślad środowiskowy” oznacza ilościowe określenie wpływu produktu na środowisko, zarówno w odniesieniu do jednej kategorii wpływu na środowisko, jak i zagregowanego zbioru kategorii wpływu na środowisko, w oparciu o metodę odnoszącą się do śladu środowiskowego produktu, **które mogą być, w stosownych przypadkach, uzupełnione solidnymi naukowo narzędziami i metodami o takim stopniu szczegółowości, który zapewnia porównywalność grup produktów;**
- 24) „metoda odnosząca się do śladu środowiskowego produktu” oznacza metodę oceny cyklu życia stosowaną do ilościowego określenia wpływu produktów na środowisko, ustanowioną w zaleceniu (UE) 2021/2279;
- 25) „ślad węglowy” oznacza sumę emisji gazów cieplarnianych oraz usuwania gazów cieplarnianych w systemie produktowym, wyrażoną jako ekwiwalenty dwutlenku węgla (CO₂) i opierającą się na ocenie cyklu życia wykorzystującej jedną kategorię wpływu, jaką jest zmiana klimatu;
- 26) [...]
- 27) „substancja” oznacza substancję zdefiniowaną w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

27a) „mieszanina” oznacza mieszaninę zdefiniowaną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

28) „substancja potencjalnie niebezpieczna” oznacza substancję, która:

- a) spełnia kryteria ustanowione w art. 57 i została zidentyfikowana zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006; lub
- b) jest sklasyfikowana w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w jednej z następujących klas lub kategorii zagrożenia:
 - rakotwórczość kategorii 1 i 2,
 - działanie mutagenne na komórki rozrodcze kategorii 1 i 2,
 - działanie szkodliwe na rozrodczość kategorii 1 i 2 [należy dodać w trakcie procedury ustawodawczej, gdy w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 zostaną zawarte następujące klasy zagrożenia: trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (PBT), bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do bioakumulacji (vPvB); trwała, mobilna i toksyczna (PMT), bardzo trwała, bardzo mobilna (vPvM); zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego],
 - działanie uczulające na drogi oddechowe kategorii 1,
 - działanie uczulające na skórę kategorii 1,
 - zagrożenie przewlekłe dla środowiska wodnego kategorii 1–4,
 - zagrożenie dla warstwy ozonowej,
 - działanie toksyczne na narządy docelowe – powtarzane narażenie kategorii 1 i 2,
 - działanie toksyczne na narządy docelowe – jednorazowe narażenie kategorii 1 i 2; lub
- c) negatywnie wpływa na ponowne użycie i recykling materiałów wchodzących w skład produktu, w którym występuje;

- 29) „paszport produktu” oznacza zbiór danych charakterystycznych dla danego produktu, który zawiera informacje określone w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 i który jest dostępny drogą elektroniczną za pośrednictwem nośnika danych zgodnie z rozdziałem III;
- 30) „nośnik danych” oznacza liniowy symbol kodu kreskowego, symbol dwuwymiarowy lub inny nośnik danych służący do automatycznej identyfikacji, który może być odczytywany przez urządzenie;
- 31) „unikatowy identyfikator produktu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji produktów, który umożliwia również umieszczenie na stronie internetowej łącza do paszportu produktu;
- 32) „unikatowy identyfikator podmiotu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji podmiotów uczestniczących w łańcuchu wartości produktów;
- 33) „unikatowy identyfikator zakładu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji lokalizacji lub budynków należących do łańcucha wartości produktu lub wykorzystywanych przez podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości produktu;
- 34) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zdefiniowane w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1807;
- 35) „zniszczenie” oznacza celowe uszkodzenie lub usunięcie produktu jako odpadu, z wyjątkiem usunięcia wyłącznie w celu przekazania produktu w celu przygotowania go do ponownego użycia lub regeneracji;
- 35a) „klient” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która kupuje, wynajmuje lub otrzymuje produkt na własny użytek, nawet jeżeli czyni to w celach wykraczających poza jej działalność handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;**
- 35b) „konsument” oznacza konsumenta zdefiniowanego w art. 2 pkt 2 dyrektywy (UE) 2019/771;**

- 36) „produkt konsumpcyjny” oznacza każdy produkt, z wyłączeniem części i produktów pośrednich, przeznaczony przede wszystkim dla konsumentów [...];
- 37) „niesprzedany produkt konsumpcyjny” oznacza każdy produkt konsumpcyjny, który nie został sprzedany lub który został zwrócony przez konsumenta w związku z przysługującym mu prawem odstąpienia od umowy zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2011/83/UE **lub,**
w stosownych przypadkach, z uwagi na gwarancję handlową dotyczącą odstąpienia od umowy udzieloną przez sprzedawcę detalicznego w odniesieniu do danego produktu;
- 38) „środek samoregulacji” oznacza dobrowolną umowę zawartą lub kodeks postępowania przyjęty przez **podmioty gospodarcze lub** sektory przemysłu z ich własnej inicjatywy, za których egzekwowanie są one odpowiedzialne;
- 39) „udostępnienie na rynku” oznacza wszelkie dostawy produktu na rynek Unii w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
- 40) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu na rynku Unii po raz pierwszy;
- 41) „oddanie do użytku” oznacza wykorzystanie w Unii produktu zgodnie z jego przeznaczeniem po raz pierwszy;
- 42) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która [...] zleca jego zaprojektowanie lub wytworzenie oraz wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym [...];
- 43) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma siedzibę w Unii i otrzymała od producenta pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producenta wynikających z niniejszego rozporządzenia;

- 44) „importer” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza do obrotu w Unii produkty pochodzące z państwa trzeciego;
- 45) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia produkty na rynku;
- 46) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, sprzedawcę i dostawcę usługi realizacji zamówień;
- 47) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymogi techniczne, które ma spełniać produkt, proces lub usługa;
- 48) „norma zharmonizowana” oznacza normę zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 49) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że odnośny produkt spełnia mające zastosowanie wymogi określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym umieszczenie tego oznakowania;
- 50) „akredytacja” oznacza akredytację zdefiniowaną w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 51) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 52) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymogi **ekoprojektu** określone w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- 53) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza jednostkę, która wykonuje działania związane z oceną zgodności, w tym: wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;

- 54) „jednostka notyfikowana” oznacza jednostkę oceniającą zgodność, którą notyfikowano zgodnie z rozdziałem IX niniejszego rozporządzenia;
- 55) „internetowa platforma handlowa” oznacza dostawcę usługi pośrednictwa wykorzystującego oprogramowanie, w tym stronę internetową, część strony internetowej lub aplikację, który umożliwia klientom zawieranie na odległość z podmiotami gospodarczymi umów sprzedaży produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4;
- 56) „sprzedawca” oznacza **dystrybutora** [...], który w ramach działalności handlowej, w **tym sprzedaży na odległość**, oferuje produkty do sprzedaży, wynajmu lub sprzedaży ratalnej bądź prezentuje produkty klientom **lub instalatorom** – odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 57) „sprzedaż na odległość” oznacza oferowanie do sprzedaży, wynajmu lub sprzedaży ratalnej produktów, przez internet lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość, przy czym potencjalny klient nie ma fizycznego dostępu do prezentowanego produktu;
- 58) „produkt stwarzający zagrożenie” oznacza produkt, który ze względu na niespełnienie wymogu określonego w niniejszym rozporządzeniu lub na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż wymogi wymienione w art. 65 ust. 1, może mieć negatywny wpływ na środowisko lub inne interesy publiczne chronione tym wymogiem;

- 59) „produkt stwarzający poważne zagrożenie” oznacza produkt stwarzający zagrożenie, w przypadku którego na podstawie przeprowadzonej oceny uznaje się, że stopień niezgodności lub związanej z nią szkody wymaga szybkiej interwencji organów nadzoru rynku, również jeżeli skutki wystąpienia niezgodności nie są natychmiastowe.

Ponadto stosuje się definicje „odpadów”, „odpadów niebezpiecznych”, „ponownego użycia”, „odzysku”, „przygotowania do ponownego użycia” i „recyklingu” zawarte w art. 3 pkt 1, 2, 13, 15, 16 i 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁷³.

Zastosowanie mają również definicje „nadzoru rynku”, „organu nadzoru rynku”, „dostawcy usług realizacji zamówień”, „interfejsu online”, „działań naprawczych”, [...] „odzyskania produktu”, „wycofania z obrotu”, „organów celnych” i „dopuszczenia do obrotu” zawarte w art. 3 pkt 3, 4, 11, 15, 16, [...] 22, 23, 24 i 25 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Zastosowanie mają również definicje „małych i średnich przedsiębiorstw”, „małych przedsiębiorstw” i „mikroprzedsiębiorstw” zawarte w art. 2 pkt 1, 2 i 3 załącznika I do zalecenia Komisji 2003/361/WE⁷⁴.

⁷³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁷⁴ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Artykuł 3
Swobodny przepływ

1. Produkty wprowadza się do obrotu lub oddaje do użytku wyłącznie wówczas, gdy spełniają one wymogi dotyczące ekoprojektu określone w mających zastosowanie do tych produktów aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
2. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów spełniających wymogi dotyczące efektywności określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 z powodu braku zgodności z wymogami krajowymi dotyczącymi efektywności odnoszącymi się do parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, objętych wymogami dotyczącymi efektywności zawartymi w tych aktach delegowanych.

Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów spełniających wymogi informacyjne określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 z powodu braku zgodności z krajowymi wymogami informacyjnymi odnoszącymi się do parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, objętych wymogami informacyjnymi zawartymi w tych **aktach delegowanych**.

3. **Niezależnie od u**[...]st. 2 państwom członkowskim **nie uniemożliwia się** określania minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz wymagań systemowych zgodnie z art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE⁷⁵.

⁷⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

4. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów [...], w odniesieniu do których akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 **akapit drugi wyraźnie stanowi** [...], że **nie należy określać** żadnych wymogów dotyczących efektywności, żadnych wymogów informacyjnych lub żadnych wymogów dotyczących efektywności ani żadnych wymogów informacyjnych [...] w **odniesieniu do jednego lub kilku szczególnych parametrów, o których mowa w załączniku I, w związku z brakiem zgodności z wymogami krajowymi dotyczącymi takich parametrów.**
5. Podczas targów, wystaw i podobnych wydarzeń państwa członkowskie nie uniemożliwiają prezentacji produktów, które nie spełniają wymagań aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, pod warunkiem że w sposób widoczny zaznaczono, że takie produkty nie spełniają wymagań oraz że nie są przeznaczone do sprzedaży, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z tymi wymaganiami.

Rozdział II – Wymogi dotyczące ekoprojektu

Artykuł 4

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 66, **po przeprowadzeniu konsultacji z grupą ekspertów ds. ekoprojektu, o której mowa w art. 17a, i z forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 17,** w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów [...], aby poprawić ich zrównoważenie środowiskowe. [...] **Te akty delegowane zawierają elementy i odpowiednie sposoby ich identyfikacji wymienione w art. 7a. Wymogi dotyczące ekoprojektu ustanawia się zgodnie z art. 5, 6 i 7 oraz rozdziałem III.** Uprawnienia do przyjmowania **aktów delegowanych w celu ustanowienia** wymogów dotyczących ekoprojektu obejmują [...] **możliwość wyraźnego** stanowienia, że nie **należy określać** [...] żadnych wymogów dotyczących efektywności, żadnych wymogów informacyjnych lub żadnych wymogów dotyczących efektywności ani żadnych wymogów informacyjnych w odniesieniu do pewnych szczególnych parametrów, o których mowa w załączniku I [...] **wyłącznie w przypadkach, w których ustanowienie wymogu związanego z tym konkretnym parametrem produktu, o którym mowa w załączniku I, miałoby negatywny wpływ na wymogi dotyczące ekoprojektu rozważane dla**

danej grupy produktów, uniemożliwiając tym samym osiągnięcie przez akt delegowany celów niniejszego rozporządzenia.

Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia wymogów dotyczących ekoprojektu nie obejmuje możliwości przyjęcia aktu delegowanego, który stanowi, że żaden wymóg dotyczący ekoprojektu nie jest konieczny dla danej grupy produktów.

Ustanawiając wymogi dotyczące ekoprojektu w aktach delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym **niniejszego artykułu**, Komisja uzupełnia również niniejsze rozporządzenie, określając mające zastosowanie procedury oceny zgodności wybrane **albo** spośród modułu [...] A określonego [...] w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia [...] **albo jednego z modułów B–H określonych w** załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE, z uwzględnieniem dostosowań niezbędnych ze względu na wymogi dotyczące danego produktu lub ekoprojektu, zgodnie z art. 36 **niniejszego rozporządzenia**.

Akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą [...], **stosownie do specyfikacji danej grupy produktów, obejmować którykolwiek z następujących wymogów:**

a) **w przypadku gdy jest to konieczne dla skutecznego nadzoru rynku:**

(i) **zobowiązanie producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów do przechowywania dokumentacji technicznej i deklaracji zgodności UE przez okres dłuższy lub krótszy niż dziesięć lat po [...] wprowadzeniu danego produktu do obrotu lub oddaniu go do użytku z uwzględnieniem charakteru produktu lub odnośnych wymogów;**

(ii) **zobowiązanie podmiotów gospodarczych do przekazywania, na żądanie, organom nadzoru rynku informacji określonych w art. 30 ust. 2 przez okres dłuższy lub krótszy niż dziesięć lat od dostarczenia danego produktu;**

(iii) zobowiązanie producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów do udostępniania w formie elektronicznej części dokumentacji technicznej związanych z odnośnym produktem Komisji lub organom nadzoru rynku bez konieczności składania wniosku, zgodnie z art. 30 ust. 3;

(iv) **zobowiązanie podmiotów łańcucha dostaw do wypełnienia obowiązków wymienionych w art. 31a lit. a)–c);**

[...]

b) w przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia efektywnego energetycznie wykorzystania produktów lub opracowania przyszłych wymogów dotyczących ekoprojektu:

- ([...]i) wprowadzenie wymogu dokonywania pomiaru zużycia energii przez produkty wprowadzane do obrotu lub ich efektywności pod kątem innych istotnych parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, podczas ich użytkowania, zgodnie z art. 31 ust. 2;
- ([...]ii) zobowiązanie producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów do gromadzenia [...] i poddawania anonimizacji [...] danych dotyczących użytkowania, o których mowa w lit. c), **oraz zgłaszania ich Komisji** [...] zgodnie z art. 31 ust. 3;
- ([...]iii) wprowadzenie wymogu stosowania narzędzi [...] **cyfrowych** do obliczania efektywności produktu pod kątem parametru produktu, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z art. 32 ust. 2;

c) w celu zapewnienia przejrzystości w zakresie zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu:

- (i[...]) **w odniesieniu do produktów nieobjętych wymogiem umieszczenia oznakowania CE przed wprowadzeniem ich do obrotu lub oddaniem do użytku na podstawie przepisów prawa Unii,** określenie [...] przepisów dotyczących [...] oznakowań wskazujących na zgodność z wymogami dotyczącymi ekoprojektu [...] zgodnie z art. 40.

[...]

[...]

Artykuł 5

Wymogi dotyczące ekoprojektu

1. **W celu zajęcia się właściwymi negatywnymi skutkami środowiskowymi, które powstają na jakichkolwiek [...] etapach [...] cyklu życia produktów, lub w celu dalszej poprawy już istniejących korzystnych skutków środowiskowych** Komisja [...] ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu w **oparciu o parametry produktu określone w załączniku I**, aby poprawić następujące aspekty produktów, **stosownie do odnośnej grupy produktów**:

- a) trwałość;
- b) niezawodność;
- c) możliwość ponownego użycia;
- d) możliwość ulepszenia;
- e) możliwość naprawy;
- f) możliwość konserwacji i odnowienia;
- g) obecność substancji potencjalnie niebezpiecznych;
- h) zużycie energii [...] i efektywności energetycznej;

ha) zużycie wody i efektywność wodna;

- (i) zużycie zasobów [...] i zasobooszczędność;

ia) zużycie materiałów i efektywne wykorzystanie materiałów;

- j) zawartość materiałów z recyklingu;
- k) możliwość regeneracji [...];

ka) możliwość recyklingu;

- l) możliwość odzysku materiałów;

-m) ślad węglowy i środowiskowy;

m) [...] przyczynianie się do zmiany klimatu, zanieczyszczenia wody, powietrza i gleby, wykorzystanie gruntów;

n) przewidywana ilości wytworzonych odpadów [...].

1a. Komisja wybiera lub opracowuje narzędzia lub metodyki niezbędne do ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu. Gdy Komisja wybiera lub opracowuje metodykę lub narzędzie, które mają być używane do ustanowienia wymogów dotyczących ekoprojektu, regularnie informuje forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 17, oraz grupę ekspertów, o której mowa w art. 17a, i w stosownych przypadkach konsultuje się z nimi.

2. Wymogi dotyczące ekoprojektu ustala się dla określonej grupy produktów. **Akt delegowany może wyłączyć z zakresu stosowania podzbiór produktów należących do regulowanej grupy produktów lub zwolnić je z niektórych wymogów, biorąc pod uwagę:**

a) wzorce użytkowania lub typowe rzeczywiste wykorzystanie;

b) cechy charakterystyczne produktu, w tym skład materiałowy, wielkość lub zdolność do wytrzymywania szczególnych warunków użytkowania lub szczególnych środowisk;

c) mające zastosowanie normy, metody, prawodawstwo i polityki lub ich brak;

d) wymogi do celów bezpieczeństwa, celów wojskowych, celów ochrony lub celów medycznych;

e) specyfice rynku produktu, w tym wielkość sprzedaży i sposób wprowadzania produktów do obrotu; oraz

f) produkty na zamówienie lub produkty wytwarzane w bardzo małych ilościach.

Produkty, których jedynym celem jest obrona lub bezpieczeństwo narodowe, są wyłączone z grupy produktów.

2a. [...]W przypadku gdy dwie grupy produktów lub ich większa liczba wykazują [...] jedno lub większą liczbę podobieństw umożliwiających poprawę aspektu produktu, o którym mowa w ust. 1, w oparciu o [...] wspólne wymogi dotyczące ekoprojektu, takie [...] wymogi można ustalić horyzontalnie dla tych grup produktów („horyzontalne wymogi dotyczące ekoprojektu”).

Ustanawiając horyzontalne wymogi dotyczące ekoprojektu, Komisja bierze również pod uwagę skuteczność takiego podejścia, w szczególności jego zdolność do uwzględnienia

szerokiego zakresu grup produktów w tym samym akcie, w tym grup produktów, którym nie nadano indywidualnego priorytetu w planie prac, o którym mowa w art. 16.

Horyzontalny wymóg dotyczący ekoprojektu może zostać w większym stopniu dostosowany do specyfiki objętych nim grup produktów.

- 3a.** [...] Wymóg dotyczący ekoprojektu [...] może obejmować produkty wchodzące w zakres środka samoregulacji wymienionego w wykazie na podstawie art. 18 ust. 3 [...], [...] w przypadku gdy ten środek samoregulacji nie odnosi się do aspektu produktu objętego tym [...] wymogiem dotyczącym ekoprojektu.
3. Wymogi dotyczące ekoprojektu obejmują odpowiednio, w celu poprawy konkretnych aspektów produktu:
- a) wymogi dotyczące efektywności określone w art. 6 lub [...]
 - b) wymogi informacyjne określone w art. 7[...];
 - c) lub oba rodzaje tych wymogów.**
4. Przygotowując wymogi dotyczące ekoprojektu, Komisja:
- a) uwzględnia następujące elementy:
 - (i) priorytety Unii w zakresie klimatu, środowiska i efektywności energetycznej oraz inne powiązane priorytety Unii;
 - (ii) właściwe przepisy [...] prawa Unii, w tym zakres, w jakim odnoszą się one do odpowiednich aspektów produktów wymienionych w ust. 1;
 - (iii) środki samoregulacji [...];
 - (iv) odpowiednie przepisy krajowe dotyczące ochrony środowiska;
 - (v) odpowiednie normy europejskie i międzynarodowe;

- b) przeprowadza ocenę skutków, opierając się na najlepszych dostępnych dowodach i analizach, a w razie potrzeby na dodatkowych badaniach i wynikach badań opracowanych w ramach [...] **unijnych** programów finansowania. Komisja zapewnia przy tym, aby stopień szczegółowości analizy aspektów produktów wymienionych w ust. 1 był proporcjonalny do ich znaczenia **dla danego produktu oraz w świetle ich potencjału w zakresie ogólnej poprawy zrównoważenia środowiskowego danego produktu. Ponadto Komisja bierze pod uwagę współzależności między parametrami i unika sprzecznych lub powielających się wymogów.** Ustanawianie wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do najbardziej istotnych aspektów produktu spośród aspektów wymienionych w ust. 1 nie może być nadmiernie opóźnione z powodu braku pewności co do możliwości ustanowienia wymogów dotyczących ekoprojektu w celu poprawy innych aspektów tego produktu. **W ocenie skutków wskazuje się zastosowaną metodykę;**
- c) uwzględnia odpowiednie informacje techniczne stanowiące podstawę lub wynikające z przepisów [...] **prawa** lub instrumentów Unii, w tym rozporządzenia (WE) nr 66/2010, dyrektywy 2010/75/UE, technicznych kryteriów kwalifikacji przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych;
- d) uwzględnia opinie wyrażone w ramach forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 17, i **grupy ekspertów ds. ekoprojektu, o której mowa w art. 17a, oraz wyniki konsultacji publicznych.**
5. Wymogi dotyczące ekoprojektu muszą spełniać następujące kryteria:
- a) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika;
- b) nie mogą mieć negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo osób;

- c) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konsumentów pod względem dostępności cenowej odnośnych produktów, [...] przy uwzględnieniu dostępu do produktów używanych, trwałości i **kosztu, w tym** kosztu całego cyklu życia produktów;
- d) nie mogą mieć nieproporcjonalnego negatywnego wpływu na konkurencyjność **podmiotów** gospodarczych i **innych** podmiotów w **łańcuchu wartości** [...], a **w szczególności** MŚP;
- e) nie mogą narzucać technologii zastrzeżonych producentom lub innym podmiotom [...] w **łańcuchu wartości**;
- f) nie mogą nakładać nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego na producentów lub inne podmioty [...] w **łańcuchu wartości, w szczególności MŚP**.

6. [...]

[...]

[...]

[...]

7. **Wymogi dotyczące ekoprojektu są weryfikowalne.** Komisja określa [...] odpowiednie środki weryfikacji poszczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu, w tym bezpośrednio na produkcie lub na podstawie dokumentacji technicznej. **Komisja określa co najmniej treść, format, sposób i kolejność udostępniania informacji niezbędnych do weryfikacji zgodności.**
8. Komisja publikuje odpowiednie badania i analizy wykorzystane przy ustalaniu wymogów dotyczących ekoprojektu na podstawie niniejszego rozporządzenia.
9. **W odniesieniu do każdej grupy produktów objętych wymogami dotyczącymi ekoprojektu Komisja określa, w stosownych przypadkach, które substancje wchodzi w zakres definicji zawartej w art. 2 pkt 28 lit. c), biorąc pod uwagę co najmniej, czy:**
- a) **w oparciu o najnowocześniejsze technologie – substancje powodują, że ponowne wykorzystanie lub proces recyklingu są znacznie bardziej skomplikowane, bardziej kosztowne, mają większy wpływ na środowisko lub wymagają więcej energii lub zasobów,**
 - b) **substancje osłabiają techniczne właściwości lub funkcje, użyteczność lub wartość materiału pochodzącego z recyklingu lub produktów wytworzonych z tego pochodzącego z recyklingu,**
 - c) **substancje negatywnie wpływają na kosmetyczne, estetyczne lub zapachowe właściwości materiału pochodzącego z recyklingu.**

Identyfikacja takich substancji nie może opierać się na powodach związanych przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym.

Artykuł 6

Wymogi dotyczące efektywności

1. [...] **Wymogi dotyczące efektywności ustanawia się, aby poprawić [...] szczególne aspekty produktu wymienione w art. 5 ust. 1 [...]. Wymogi dotyczące efektywności są dostosowane do szczególnych cech danej grupy produktów. W celu poprawy zrównoważenia środowiskowego grupy produktów wymogi dotyczące efektywności skutecznie uwzględniają niekorzystny wpływ produktów na środowisko w całym cyklu ich życia lub dalej zwiększają już istniejący korzystny wpływ na środowisko w odniesieniu do zrównoważenia środowiskowego.**
2. Wymogi dotyczące efektywności [...] [...] obejmują:
 - a) minimalne lub maksymalne poziomy w odniesieniu do konkretnego parametru produktu [...] lub kombinacji parametrów; **lub**
 - b) określone nieilościowo wymogi mające na celu poprawę efektywności w odniesieniu do jednego parametru produktu lub ich większej liczby; [...] **lub oba te elementy.**

[...]
3. **Wymogi dotyczące efektywności oparte na parametrze produktu określonym w załączniku I lit. f) nie ograniczają, w stosownych przypadkach, obecności substancji w produktach z powodów związanych przede wszystkim z poprawą zrównoważenia środowiskowego produktów.** Wymogi dotyczące efektywności oparte na parametrze produktu określonym w załączniku I lit. f) nie ograniczają obecności substancji w produktach z powodów związanych przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym.

4. Ustalając wymogi dotyczące efektywności, Komisja postępuje zgodnie z procedurą określoną w załączniku II.

5. Na podstawie wyniku swojej analizy zgodnie z załącznikiem II Komisja wybiera jeden lub kilka wymogów dotyczących efektywności, które zostaną nałożone na daną grupę produktów. Komisja uwzględnia wszystkie istotne i znaczące negatywne skutki odnośnych produktów dla środowiska i zrównoważenia środowiskowego produktów oraz określa najskuteczniejsze wymogi dotyczące efektywności w celu ograniczenia tych negatywnych skutków.

Ustanawiając poszczególne wymogi dotyczące efektywności dla konkretnych aspektów wymienionych w art. 5 ust. 1, Komisja ocenia ewentualny pozytywny i negatywny wpływ tych wymogów na inne aspekty lub parametry wymienione w załączniku I.

Artykuł 7

Wymogi informacyjne

1. [...] **Wymogi informacyjne określają informacje, które należy przekazać, w sprawie** [...] aspektów produktu wymienionych w art. 5 ust. 1 [...].
2. Wymogi informacyjne [...]:
 - a) obejmują co najmniej wymogi dotyczące paszportu produktu, o których mowa w rozdziale III, oraz wymogi dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych, o których mowa w ust. 5[...]
 - b) przewidują **również**, w stosownych przypadkach, że produktom muszą towarzyszyć:
 - (i) informacje na temat efektywności produktu pod kątem **jednego lub większej liczby** parametrów produktu, o których mowa w załączniku I;
 - (ii) informacje dla **klientów i innych podmiotów** [...] na temat sposobu instalacji, użytkowania, konserwacji i naprawy produktu, **w tym możliwości jego naprawy**, w celu zminimalizowania jego wpływu na środowisko i zapewnienia optymalnej

trwałości, a także na temat sposobu zwrotu produktu lub [...] **obchodzenia się z nim pod koniec przydatności do użycia, stosownie do przypadku;**

(iii) informacje dla zakładów przetwarzania dotyczące demontażu, **ponownego wykorzystania**, recyklingu lub usuwania pod koniec przydatności do użycia, **stosownie do przypadku;**

(iv) inne informacje, które mogą mieć wpływ na sposób obchodzenia się z produktem przez strony inne niż producent, w celu poprawy efektywności pod kątem parametrów produktu, o których mowa w załączniku **I;**

(v) ślad węglowy i ślad środowiskowy określone w załączniku I.

Jeżeli w akcie delegowanym zawarto horyzontalne wymagania dotyczące ekoprojektu dla dwóch grup produktów, o których mowa w art. 5 ust. 2 akapit drugi, lub ich większej liczby, lit. a) niniejszego ustępu nie ma zastosowania.

2a. Wymogi informacyjne, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), są dostosowane do szczególnych cech danych grup produktów i zamierzonych odbiorców informacji, takich jak klienci, użytkownicy lub podmioty zaangażowane w działania umożliwiające zachowanie wartości.

Wymogi informacyjne, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), zachęcają klientów i podmioty gospodarcze działające na niższym szczeblu łańcucha dostaw do wyboru zrównoważonych produktów, zapewniają odpowiednie wykorzystanie, ułatwiają działania umożliwiające zachowanie wartości, takie jak naprawa, odnowienie, regeneracja, ulepszenie, recykling i konserwacja, oraz zapewniają prawidłowe przetwarzanie po wycofaniu z eksploatacji.

W przypadku ustanowienia wymogu dotyczącego efektywności w odniesieniu do szczególnego parametru w stosownych przypadkach można również ustanowić odpowiedni wymóg informacyjny. Wymóg informacyjny można również ustanowić bez odpowiedniego wymogu dotyczącego efektywności w odniesieniu do tego parametru.

2b. Na podstawie swojej analizy Komisja wybiera jeden lub kilka wymogów informacyjnych, które zostaną nałożone na daną grupę produktów. Komisja wybiera wymóg lub wymogi, które mają największe prawdopodobieństwo stymulowania klientów, użytkowników lub inne podmioty gospodarcze do zachowań bardziej

zrównoważonych środowiskowo, podczas gdy koszty związane z tym wymogiem lub tymi wymogami spełniają kryteria określone w art. 5 ust. 5 lit. c), d) i f).

3. Wymogi informacyjne oparte na parametrze produktu określonym w załączniku I lit. f) nie stanowią zobowiązań dotyczących oznakowania substancji lub mieszanin z powodów związanych przede wszystkim ze stwarzaniem przez nie zagrożeniem dla zdrowia lub środowiska.
4. Ustanawiając wymogi informacyjne, o których mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i), Komisja, w stosownych przypadkach, **biorąc pod uwagę specyfikę danej grupy produktów,** określa klasy efektywności. **Takie wymogi mogą opierać się na klasach efektywności, zagregowanych wynikach, w wartościach bezwzględnych lub w dowolnej formie, która umożliwia potencjalnym klientom wybór produktów o najlepszych wynikach.**

Klasy efektywności odpowiadają [...] istotnej poprawie poziomów efektywności.

5. **O ile w akapicie drugim niniejszego ustępu lit. c) nie postanowiono inaczej, w[...]**ymogi informacyjne, o których mowa w ust. 1, umożliwiają monitorowanie [...] substancji potencjalnie niebezpiecznych w całym cyklu życia produktów – chyba że takie monitorowanie jest już możliwe na podstawie innego aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4, w którego zakres wchodzi odnośne produkty – oraz obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) nazwy substancji potencjalnie niebezpiecznych obecnych w produkcie;
- b) umiejscowienie substancji potencjalnie niebezpiecznych w produkcie;
- c) stężenie, maksymalne stężenie lub zakres stężeń substancji potencjalnie niebezpiecznych na poziomie produktu, jego [...] **odpowiednich** części lub części zamiennych;
- d) odpowiednie instrukcje bezpiecznego użytkowania produktu;
- e) informacje dotyczące demontażu, **recyklingu, ponownego wykorzystania i zarządzania końcem przydatności do użycia.**

Komisja może, stosownie do danej grupy produktów, ustalić progi, w odniesieniu do których ma mieć zastosowanie wymóg informowania o substancjach potencjalnie niebezpiecznych.

W przypadku określania wymogów informacyjnych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 Komisja **ocenia i w stosownym przypadku:**

- a) [...]
- b) określa terminy rozpoczęcia stosowania wymogów informacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, z ewentualnym zróżnicowaniem w zależności od substancji i **specjalnym uwzględnieniem substancji wymienionych w art. 2 pkt 28 lit. b)**; oraz
- c) przewiduje **należycie uzasadnione** odstępstwa – dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych lub elementów informacji – od wymogów informacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym [...], w **oparciu o techniczną wykonalność lub znaczenie śledzenia substancji potencjalnie niebezpiecznych, potrzebę ochrony poufnych informacji handlowych lub w innych należycie uzasadnionych przypadkach. Substancje potencjalnie niebezpieczne w rozumieniu art. 2 pkt 28 lit. a) nie są objęte wyłączeniem, jeżeli są obecne w produktach, ich odpowiednich częściach lub częściach zamiennych w stężeniu powyżej 0,1 % m/m;**
- d) **odsyła do istniejących wymogów informacyjnych na podstawie prawa Unii lub, jeżeli nie jest to możliwe, zapewnia spójność z tymi wymogami.**

[...]

[...]

Określając wymogi informacyjne dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych, a w szczególności substancji objętych art. 2 pkt 28 lit. b), Komisja dąży przede wszystkim do promowania ponownego użycia, recyklingu, odzysku i innych działań umożliwiających zachowanie wartości.

6. Wymogi informacyjne wskazują sposób, w jaki udostępnia się wymagane informacje. Wymagane informacje [...] przedstawia się w **paszporcie produktu, jeżeli jest dostępny, i w razie potrzeby, na zasadzie uzupełnienia, przedstawia się je w [...] co najmniej** jeden z następujących sposobów:

a) na samym produkcie;

b) na opakowaniu produktu;

[...];

[...]c) na etykiecie produktu, o której mowa w art. 14;

[...]d) w podręczniku użytkownika;

[...]e) na ogólnodostępnej stronie internetowej lub w aplikacji.

Informacje [...] **umożliwiające** [...] **śledzenie** substancji **potencjalnie niebezpiecznych** na podstawie ust. 5 umieszcza się na produkcie albo udostępnia się za pośrednictwem nośnika danych znajdującego się na produkcie.

7. Informacje, które należy dostarczyć zgodnie z wymogami informacyjnymi, przekazuje się w języku łatwo zrozumiałym dla **klientów** [...], określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt zostanie udostępniony na rynku lub oddany do użytku.

Artykuł 7a
Treść aktów delegowanych

[dawny załącznik VI z dostosowaniami]

W aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się co najmniej następujące elementy:

- a) definicja objętych nimi grupy lub grup produktów;
- b) wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do objętych nimi grup produktów;
- ca) w stosownych przypadkach parametry, w odniesieniu do których Komisja wyraźnie stwierdza, że wymogi dotyczące ekoprojektu nie są konieczne na podstawie art. 4 akapit trzeci;
- c) normy lub metody w zakresie badań, pomiarów lub obliczeń, które mają być stosowane na podstawie art. 32 ust. 1; w stosownych przypadkach wymogi dotyczące korzystania z narzędzi internetowych na podstawie art. 32 ust. 2;
- d) w stosownych przypadkach – metody przejściowe, normy zharmonizowane, których numery referencyjne opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub wspólne specyfikacje, które mają być stosowane;
- e) moduł oceny zgodności, który ma być stosowany na podstawie art. 4 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia określony albo w module [...] A załącznika IV do niniejszego rozporządzenia, albo w jednym z modułów B–H w załączniku II do decyzji 768/2008/WE. Jeżeli moduł, który ma być zastosowany, różni się od modułu określonego w załączniku IV, należy podać czynniki prowadzące do wyboru tej konkretnej procedury.

W przypadku gdy zgodnie z innymi przepisami Unii dotyczącymi tego samego produktu mają być stosowane różne moduły oceny zgodności [spośród modułów B–H] określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE, moduł określony w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia będzie nadrzędny w stosunku do danego wymogu dotyczącego ekoprojektu.

W przypadku gdy niniejsze rozporządzenie, w wyjątkowych przypadkach, stanowi interwencję uzupełniającą w stosunku do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, w akcie delegowanym określa się, że stosuje się system lub moduł, który umożliwia odpowiednią ocenę po najniższych kosztach dla podmiotu gospodarczego, w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie oceny zgodności przewidziane na podstawie środka na mocy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych;

- f) daty rozpoczęcia stosowania zapewniające odpowiedni czas na wprowadzenie, zapewniające co najmniej 18 miesięcy po wejściu w życie aktu delegowanego, wszelkie tymczasowe lub przejściowe środki lub okresy, ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnego wpływu na organy nadzoru rynku, MŚP lub na poszczególne grupy produktów wytwarzanych przede wszystkim przez MŚP.

Czas wyznaczony podmiotom gospodarczym na spełnienie wymogów ustanowionych w akcie delegowanym uwzględnia w szczególności złożoność wymogów dotyczących ekoprojektu, w tym wprowadzenie paszportu produktu, zmiany niezbędne w projekcie produktu i procesie produkcji, organizację łańcuchów dostaw oraz cykl innowacyjny obejmujący czas trwania umowy w danym sektorze. W szczególności należy wziąć pod uwagę czas, w jakim MŚP będą musiały spełnić wymogi;

- g) czas trwania okresu przejściowego, w trakcie którego państwa członkowskie mają zezwolić na wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku tych produktów, które są zgodne z krajowymi środkami obowiązującymi na ich terytorium w dniu [rozpoczęcia stosowania] [...] aktu delegowanego;

- h) datę oceny i zmiany aktu delegowanego.

Ustalając datę oceny, Komisja bierze pod uwagę potrzebę dostosowania wymogów do postępu technicznego, zmiany społeczne, dostępność norm i metod, cele polityki, kwestie środowiskowe i inne istotne elementy. Okres, w którym należy przeprowadzić przegląd, ustala się z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia pewności i stabilności prawa, dojrzałości rynku, cech danej grupy produktów oraz innych istotnych elementów.

Rozdział III – Cyfrowy paszport produktu

Artykuł 8

Paszport produktu

1. [...]
2. Wymogi związane z paszportem produktu ustanowione w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 [...] **opierają się na cechach danych grup produktów i** określają [...]:
 - a) informacje, które należy zawrzeć w paszporcie produktu na podstawie załącznika III;
 - b) **jeden lub więcej** [...] nośnikó**w** danych, **które można** [...] wykorzystywać;

- c) układ, w jakim należy przedstawić nośnik danych, oraz jego umiejscowienie;
- d) informację, czy paszport produktu powinien odnosić się do poziomu modelu, partii czy artykułu, **oraz definicje tych poziomów**;
- e) sposób, w jaki paszport produktu [...] **ma** być udostępniany klientom przed zawarciem przez nich **umowy sprzedaży, wynajmu lub sprzedaży ratalnej** [...], w tym również sprzedaży na odległość;
- f) podmioty, które [...] **mają mieć** dostęp do informacji zawartych w paszporcie produktu – [...] **takie jak** klienci, [...] producenci, importerzy i dystrybutorzy, sprzedawcy, podmioty zajmujące się naprawą produktów, **ich odnawianiem**, regeneracją lub recyklingiem, właściwe organy krajowe, organizacje interesu publicznego oraz Komisja lub wszelkie organizacje działające w ich imieniu – a także zakres informacji, do których podmioty te [...] **mają mieć** dostęp;
- g) podmioty, które mogą wprowadzać informacje do paszportu produktu lub je aktualizować, w tym w razie potrzeby stworzyć nowy paszport produktu – [...] **takie jak** producenci, podmioty zajmujące się naprawą produktów, specjaliści ds. konserwacji, **podmioty zajmujące się odnawianiem produktów**, podmioty zajmujące się regeneracją produktów lub ich recyklingiem, właściwe organy krajowe [...] lub wszelkie organizacje działające w ich imieniu – a także zakres informacji, które podmioty te mogą wprowadzać lub aktualizować;
- h) okres, przez jaki [...] **ma być** dostępny paszport produktu.

3. Wymogi, o których mowa w ust. 2:

- a) zapewniają, by podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości, w szczególności konsumenci, podmioty gospodarcze oraz właściwe organy krajowe, miały dostęp do **zrozumiałych i** istotnych dla nich informacji;

- b) ułatwiają przeprowadzanie kontroli zgodności produktu przez właściwe organy krajowe; [...]
- c) umożliwiają poprawę identyfikowalności produktów na kolejnych ogniwach łańcucha wartości; **oraz**
- d) przestrzegają tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/943.**

4. Ustanawiając wymogi dotyczące paszportu produktu, Komisja może zwolnić grupy produktów z wymogu **posiadania cyfrowego paszportu produktu, w przypadku gdy** [...]:
- a) w odniesieniu do zasadniczych wymagań określonych w art. 10 nie są dostępne specyfikacje techniczne **paszportu produktu**; lub
 - b) inne przepisy prawa Unii obejmują system cyfrowego udostępniania informacji dotyczących grupy produktów, w przypadku których zdaniem Komisji osiąga on cele, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b).

Artykuł 9

Wymagania ogólne dotyczące paszportu produktu

1. Paszport produktu musi spełniać następujące wymagania:
- a) musi być połączony z unikatowym identyfikatorem produktu za pośrednictwem nośnika danych;
 - b) nośnik danych musi być fizycznie umieszczony na **lub w** produkcie, jego opakowaniu lub w dokumentacji dołączonej do produktu, jak wskazano w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
 - c) nośnik danych i unikatowy identyfikator produktu spełnia [...] **normy, o których mowa w załączniku III lit. I)**;
 - d) **w stosownych przypadkach i** zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 10 [...] informacje zawarte w paszporcie produktu muszą opierać się na otwartych normach, być opracowane w formacie interoperacyjnym, nadawać się do odczytu maszynowego, być ustrukturyzowane oraz powinna istnieć możliwość ich przeszukiwania. **Informacje mogą być przekazywane za pośrednictwem otwartej i interoperacyjnej sieci wymiany danych bez uzależnienia od jednego dostawcy;**

- e) informacje zawarte w paszporcie produktu muszą odnosić się do modelu, partii lub artykułu zgodnie ze wskazaniem w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
- f) dostęp do informacji zawartych w paszporcie produktu musi podlegać regulacji zgodnie z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 10, a szczegółowe prawa dostępu na poziomie grupy produktów muszą zostać określone w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

[...]

- 2. Jeżeli inne przepisy Unii zawierają wymóg, by uwzględnić w paszporcie produktu określone informacje, lub na to zezwalają, informacje te mogą [...] być zawarte w paszporcie produktu na podstawie mającego zastosowanie aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4.
- 3. Podmiot gospodarczy, który wprowadza produkt do obrotu, dostarcza sprzedawcom cyfrową kopię nośnika danych, aby umożliwić im udostępnienie jej klientom, jeżeli fizyczny dostęp do produktu nie jest możliwy. Bezpłatnie i w terminie pięciu dni roboczych od chwili złożenia wniosku przez sprzedawcę podmiot gospodarczy dostarcza wspomnianą cyfrową kopię **lub link do strony internetowej, na której jest ona dostępna.**

Artykuł 10

Projekt techniczny i funkcjonowanie paszportu produktu

Projekt techniczny i funkcjonowanie paszportu produktu muszą spełniać następujące zasadnicze wymagania:

- a) paszporty produktów muszą być w pełni interoperacyjne z innymi paszportami produktów wymaganymi na mocy aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w odniesieniu do technicznych, semantycznych i organizacyjnych aspektów łączności typu koniec-koniec i przekazywania danych;
- b) konsumenci, podmioty gospodarcze i inne właściwe podmioty muszą mieć swobodny dostęp do paszportu produktu na podstawie przysługujących im odpowiednich praw dostępu określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- c) dane zawarte w paszporcie produktu muszą być przechowywane **przez** podmiot gospodarczy odpowiedzialny za stworzenie paszportu produktu lub podmioty upoważnione do działania w jego imieniu;
- d) jeżeli dane zawarte w paszporcie produktu są przechowywane lub w inny sposób przetwarzane przez podmioty upoważnione do działania w imieniu podmiotu gospodarczego, podmioty te nie powinny być uprawnione do sprzedaży, ponownego wykorzystania ani przetwarzania takich danych, w całości ani częściowo, w stopniu wykraczającym poza to, co jest konieczne do świadczenia odpowiednich usług przechowywania lub przetwarzania danych;
- e) paszport produktu musi pozostać dostępny przez okres wskazany w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, również po ogłoszeniu niewypłacalności, przeprowadzeniu likwidacji lub zaprzestaniu działalności w Unii przez podmiot gospodarczy, który stworzył paszport produktu;

- f) prawo dostępu do informacji zawartych w paszporcie produktu oraz prawo do wprowadzania, modyfikowania lub aktualizowania takich informacji muszą być ograniczone na podstawie praw dostępu określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;

fa) zapewnia się ochronę informacji, które stanowią tajemnice handlowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/943 lub praw własności intelektualnej;

- g) należy zapewnić uwierzytelnianie danych, ich niezawodność i integralność;
- h) paszporty produktów muszą być zaprojektowane i obsługiwane w sposób zapewniający wysoki poziom bezpieczeństwa i prywatności oraz umożliwiający zapobieganie oszustwom.

Artykuł 11

Unikatowy identyfikator podmiotu i unikatowy identyfikator zakładu

1. Unikatowe identyfikatory podmiotów, o których mowa w załączniku III lit. g) i h), oraz unikatowe identyfikatory zakładów, o których mowa w załączniku III lit. i), muszą spełniać [...] **normy, o których mowa w załączniku III lit. I).**
2. Jeżeli unikatowy identyfikator podmiotu, o którym mowa w załączniku III lit. h), nie jest jeszcze dostępny, podmiot gospodarczy tworzący **lub aktualizujący** paszport produktu składa wniosek o unikatowy identyfikator podmiotu w imieniu właściwego podmiotu.

Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy tworzący **lub aktualizujący** paszport produktu zwraca się do zainteresowanego podmiotu o potwierdzenie, że nie istnieje żaden unikatowy identyfikator podmiotu, a także przekazuje zainteresowanemu uczestnikowi łańcucha dostaw wszystkie informacje dotyczące nowo utworzonego unikatowego identyfikatora podmiotu.

3. Jeżeli unikatowy identyfikator zakładu, o którym mowa w załączniku III lit. i), nie jest jeszcze dostępny, podmiot gospodarczy tworzący **lub aktualizujący** paszport produktu składa wniosek o unikatowy identyfikator zakładu w imieniu podmiotu odpowiedzialnego za odnośną lokalizację lub odnośny budynek.

Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy tworzący **lub aktualizujący** paszport produktu zwraca się do odpowiedzialnego podmiotu o potwierdzenie, że nie istnieje żaden unikatowy identyfikator zakładu, a także przekazuje odpowiedzialnemu podmiotowi wszystkie szczegóły dotyczące nowo utworzonego unikatowego identyfikatora zakładu.

4. [...]

- 5. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający procedurę tworzenia lub uzyskiwania unikatowego identyfikatora produktu, unikatowego identyfikatora podmiotu i unikatowego identyfikatora zakładu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 67 ust. 2.**

Artykuł 11a

Aktualizacja norm mających zastosowanie do cyfrowego paszportu produktu

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 66 w celu zmiany załącznika III lit. l) w świetle postępu technicznego i naukowego poprzez zastąpienie norm, o których mowa w tym punkcie, lub dodanie innych europejskich lub międzynarodowych norm, z którymi zgodne są nośniki danych, unikatowe identyfikatory podmiotów, o których mowa w załączniku III lit. g) i h), oraz unikatowe identyfikatory zakładów, o których mowa w załączniku III lit. i), do celów spełnienia warunków określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 12

Rejestr paszportów produktów

1. **Do dnia [dwa lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] [...] Komisja ustanawia [...] rejestr cyfrowy („rejestr”) przechowujący w bezpieczny sposób co najmniej unikatowe identyfikatory produktu, unikatowe identyfikatory podmiotu i unikatowe identyfikatory zakładu, a także zarządza tym rejestrem. [...]**

[...]

[...]
2. W aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 Komisja wskazuje, które informacje, oprócz zawarcia ich w paszporcie produktu, należy wprowadzić do rejestru [...] z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów:
 - a) konieczności umożliwienia weryfikacji, czy paszport produktu jest autentyczny;
 - b) znaczenia informacji dla poprawy efektywności i skuteczności kontroli w ramach nadzoru rynku i kontroli celnych w odniesieniu do produktów objętych zakresem aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
 - c) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych.

3. Jeżeli chodzi o odpowiedzialność za [...] **ustanowienie** rejestru [...] i zarządzanie nim, a także przetwarzanie wszelkich danych osobowych, które może wynikać z tego działania, Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
4. Podmiot gospodarczy, który wprowadza produkt do obrotu lub oddaje go do użytku, przekazuje do rejestru [...] **identyfikatory, o których mowa w ust. 1, i** informacje, o których mowa w ust. 2.
5. Komisja, właściwe organy krajowe i organy celne mają dostęp do rejestru [...], aby móc wypełniać swoje obowiązki wynikające z przepisów [...] **prawa** Unii.

Artykuł 12a

[Portal internetowy obejmujący informacje zawarte w cyfrowym paszporcie produktu]

Komisja tworzy i prowadzi portal internetowy umożliwiający zainteresowanym stronom wyszukiwanie informacji zawartych w paszportach produktów. Portal internetowy jest zaprojektowany w taki sposób, aby zagwarantować zainteresowanym stronom możliwość wyszukiwania informacji zgodnie z przysługującymi im prawami dostępu na podstawie aktu delegowanego na podstawie art. 4.

Artykuł 13

Kontrole celne związane z paszportem produktu

1. Komisja dokonuje wzajemnego połączenia rejestru [...] i unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw (CSW-CERTEX), umożliwiając w ten sposób automatyczną wymianę informacji z krajowymi systemami celnymi poprzez unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel ustanowione rozporządzeniem (UE) **2022/2399**⁷⁶[...].

⁷⁶ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r. ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013.**

Komisja przyjmuje akt wykonawczy, w którym określa szczegóły ustaleń dotyczących wdrożenia wzajemnego połączenia, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

Wzajemne połączenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, staje się [...] **operacyjne** w terminie czterech lat od daty [...] **wejścia w życie** aktu wykonawczego, o którym mowa w akapicie drugim.

Ust. 3–[...] **5** niniejszego artykułu mają zastosowanie od chwili [...] **uruchomienia** wzajemnego połączenia.

2. Zgłaszający, zgodnie z definicją podaną w art. 5 pkt 15 rozporządzenia (UE) 952/2013, uwzględniają unikatowy identyfikator produktu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do każdego produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie od chwili utworzenia rejestru [...].

3. Przed wydaniem zgody na dopuszczenie do obrotu organy celne **kontrolują** [...], [...] czy unikatowy identyfikator produktu wskazany przez zgłaszającego zgodnie z ust. 2 odpowiada unikatowemu identyfikatorowi produktu zawartemu w rejestrze [...].

Dopuszczenia do obrotu nie uznaje się za dowód zgodności z prawem Unii.

4. [...]

5. **Kontrola** [...], o której mowa w ust. [...] 3 [...], odbywa się drogą elektroniczną i w sposób automatyczny za pośrednictwem **połączenia elektronicznego, o którym mowa w ust. 1** [...].
6. Organy celne mają możliwość wyszukiwania i wykorzystywania informacji zawartych w paszporcie produktu i rejestrze [...] do wykonywania swoich obowiązków zgodnie z przepisami Unii, w tym do zarządzania ryzykiem w rozumieniu art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- 6a. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych przepisów Unii, w szczególności dla rozporządzenia (UE) 952/2013 i jego art. 46, 47 i 134 oraz dla rozdziału VII rozporządzenia (UE) 2019/1020 dotyczącego nadzoru rynku i zgodności produktów.**

Rozdział IV – Etykiety

Artykuł 14

Etykiety

1. Jeżeli w wymogach informacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1, stwierdzono, że informacje należy umieścić na etykiecie na podstawie art. 7 ust. 6 lit. [...]c), w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się:
 - a) treść etykiety;
 - b) układ etykiety z uwzględnieniem widoczności i czytelności jej elementów;
 - c) sposób, w jaki uwidacznia się etykietę klientom, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 26 oraz skutków dla właściwych podmiotów gospodarczych;
 - d) [...]w razie potrzeby – środki elektroniczne służące tworzeniu etykiet.
2. Jeżeli zgodnie z wymogiem informacyjnym na etykiecie należy uwzględnić klasę efektywności produktu, o której mowa w art. 7 ust. 4, układ etykiety, o którym mowa w ust. 1 lit. b), powinien umożliwiać klientom łatwe porównanie efektywności produktu pod kątem odpowiedniego parametru produktu, a tym samym wybór bardziej efektywnych produktów.

3. W odniesieniu do produktów związanych z energią, **których dotyczy etykieta energetyczna ustanowiona na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369** i w przypadku których na etykiecie energetycznej nie można zawrzeć informacji dotyczących odpowiednich parametrów produktu, w tym informacji o klasie efektywności, o której mowa w art. 7 ust. 4, [...] **oraz pod warunkiem że informacje te uznaje się za istotniejsze i bardziej kompleksowe niż informacje zawarte na etykiecie energetycznej**, Komisja, po dokonaniu oceny **ryzyka dezorientowania klientów, obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych oraz** najlepszego sposobu przekazania [...] **tej** szczególnej informacji, może w stosownych przypadkach wymagać stworzenia etykiety zgodnie z niniejszym rozporządzeniem **zamiast etykiety energetycznej**.
4. Ustalając wymogi informacyjne, o których mowa w ust. 1, Komisja, w stosownych przypadkach, wymaga, by etykieta zawierała nośniki danych lub inne środki umożliwiające klientom dostęp do dodatkowych informacji na temat produktu, w tym środki umożliwiające dostęp do paszportu produktu [...].
5. Komisja [...] przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólne wymogi dotyczące układu etykiet wymaganych na podstawie art. 7 ust. 6 lit. [...]c).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

Artykuł 15

Etykiety imitujące inne etykiety

Produkty nie są wprowadzane do obrotu ani oddawane do użytku, jeżeli zawierają etykiety, które poprzez imitowanie etykiet przewidzianych w art. 14 mogą wprowadzać w błąd lub dezorientować klientów.

[...]

Rozdział V – Ustalanie priorytetów, planowanie i konsultacje

Artykuł 16

Ustalanie priorytetów i planowanie

1. Ustalając priorytety w zakresie produktów, które mają zostać objęte wymogami dotyczącymi ekoprojektu [...], Komisja **analizuje** [...] potencjalny wkład **tych produktów** w osiąganie unijnych celów w zakresie klimatu, środowiska i efektywności energetycznej [...] **oraz we wspieranie odporności gospodarczej i konkurencyjności Unii** [...] z **uwzględnieniem co najmniej** następujących kryteriów:
 - a) możliwość poprawy aspektów produktu wymienionych w art. 5 ust. 1 bez powodowania nieproporcjonalnych kosztów, przy szczególnym uwzględnieniu:
 - (i) braku przepisów prawa Unii lub ich niedostatecznej skuteczności bądź niezdolności do właściwej realizacji celu przez mechanizmy rynkowe lub środki samoregulacji przyjęte na podstawie art. 18; oraz
 - (ii) różnicy w efektywności produktów dostępnych na rynku o równoważnej funkcjonalności w odniesieniu do aspektów produktu wymienionych w art. 5 ust. 1;
 - b) wielkość sprzedaży produktu i handlu produktem w Unii;

- c) rozłożenie wpływu na środowisko, zużycia energii i wytwarzania odpadów w całym łańcuchu wartości [...];
- d) potrzeba regularnego przeglądu i dostosowywania aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w świetle rozwoju technologii i rynku, **również z uwzględnieniem zmian i tendencji społecznych.**

1a. Przy ustalaniu priorytetów w odniesieniu do aspektów, które mają być objęte wymogami horyzontalnymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja bierze również pod uwagę wartość dodaną wynikającą z nałożenia wymogów horyzontalnych na szereg produktów i grupy produktów.

2. W oparciu o analizę, o której mowa w ust. 1 i 1a niniejszego artykułu, Komisja, do dnia [dwanaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający [...] plan prac, obejmujący okres co najmniej trzech lat, zawierający wykaz grup produktów, które zostaną uznane za priorytetowe do [...] celów ustanowienia wymogów dotyczących ekoprojektu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz będzie go regularnie aktualizować. Wykaz ten obejmuje aspekty produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1 i które zostaną uznane za priorytetowe do ustanowienia [...] horyzontalnych wymogów dotyczących ekoprojektu [...] zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi. Wykaz wskazuje również, które produkty mogą być brane pod uwagę w odniesieniu do takich wymogów horyzontalnych.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

[...] **Przed** przyjęciem lub aktualizacją planu prac, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę kryteria określone w ust. 1 niniejszego artykułu i konsultuje się z forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 17, **oraz z grupą ekspertów ds. ekoprojektu, o której mowa w art. 17a.**

3. Komisja corocznie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach poczynionych w realizacji planu prac. W przypadku opóźnień w realizacji planu prac Komisja wyjaśnia główne przyczyny opóźnień oraz sposób, w jaki zamierza zapewnić postępy w realizacji. Gdy Komisja postanowi nie przyjmować aktu delegowanego w odniesieniu

do grupy produktów lub do wymogu horyzontalnego zawartego w wykazie, o którym mowa w ust. 2, przedstawia wyjaśnienie Radzie i Parlamentowi.

Artykuł 17

Forum ds. ekoprojektu

Komisja **ustanawia grupę ekspertów zwaną dalej forum ds. ekoprojektu ze [...]** zrównoważonym udziałem **ekspertów wyznaczonych przez** państwa członkowskie [...] oraz wszystkich zainteresowanych stron związanych z danym produktem lub daną grupą produktów, takich jak przedstawiciele przemysłu, w tym MŚP i rzemieślnicy, związki zawodowe, handlowcy, sprzedawcy detaliczni, importerzy, organizacje ochrony środowiska, **podmioty zaangażowane w działania związane z gospodarką o obiegu zamkniętym, europejskie organizacje normalizacyjne** i organizacje konsumenckie. [...] **Forum ds. ekoprojektu** uczestniczy w szczególności w przygotowaniu wymogów dotyczących ekoprojektu, badaniu skuteczności ustanowionych mechanizmów nadzoru rynku oraz ocenie środków samoregulacji, a **także wprowadzaniu zakazów niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.**

[...]

Artykuł 17a

Grupa ekspertów ds. ekoprojektu

1. Komisja ustanawia grupę ekspertów składającą się z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie („grupa ekspertów ds. ekoprojektu”).

Komisja konsultuje się z grupą ekspertów ds. ekoprojektu co najmniej w sprawie:

- a) opracowania wymogów dotyczących ekoprojektu,
- b) oceny środków samoregulacji na podstawie art. 18,
- c) środków mających na celu poprawę zgodności z rozporządzeniem, takich jak kampanie edukacyjne i informacyjne, wymiana najlepszych praktyk między państwami członkowskimi lub wsparcie dla MŚP,
- d) ustalania priorytetów i planowania na podstawie art. 20d.

2. Konsultacje z grupą ekspertów ds. ekoprojektu na podstawie art. 17a mają miejsce po konsultacjach na podstawie art. 17. Konsultacje, o których mowa w art. 66 ust. 4, obejmują co najmniej konsultacje [...] z grupą ekspertów.

Komisja uwzględnia opinie grupy ekspertów ds. ekoprojektu.

Komisja regularnie, nie rzadziej niż co sześć miesięcy, informuje grupę ekspertów ds. ekoprojektu o postępach w działaniach przedstawionych w planach prac oraz o pracach forum ds. ekoprojektu.

Członkowie grupy ekspertów ds. ekoprojektu otrzymują zaproszenie na posiedzenie i projekt porządku obrad nie później niż 60 dni kalendarzowych przed posiedzeniem. Otrzymują projekty aktów delegowanych i wszelkie inne istotne dokumenty z odpowiednim wyprzedzeniem przed posiedzeniem grupy ekspertów i nie później niż 30 dni kalendarzowych przed datą posiedzenia. W pilnych lub wyjątkowych przypadkach termin ten może zostać skrócony do czternastu dni kalendarzowych przed datą posiedzenia.

Artykuł 18

Środki samoregulacji

1. [...] Podmioty **gospodarcze** mogą przedkładać **Komisji** środek samoregulacji ustanawiający wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do produktów [...] **niewchodzących w zakres stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4.** Podmioty te przedstawiają dowody potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 3 lit. a)–e).
W odniesieniu do ust. [...] **2** lit. [...] **e**) dowody te obejmują ustrukturyzowaną analizę techniczną, środowiskową i ekonomiczną, która uzasadnia wymogi dotyczące ekoprojektu i cele środka samoregulacji oraz zawiera ocenę wpływu wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w tym środku samoregulacji.
2. **Przedstawiony** środek samoregulacji obejmuje następujące informacje:
 - a) wykaz podmiotów gospodarczych będących sygnatariuszami środka samoregulacji;
 - b) wymogi dotyczące ekoprojektu mające zastosowanie do produktów objętych środkiem samoregulacji;
 - c) szczegółowy, przejrzysty i obiektywny plan monitorowania, z jasno określonymi obowiązkami przedstawicieli przemysłu i niezależnych kontrolerów, z uwzględnieniem kryteriów określonych w pkt 6 załącznika VII;

- d) zasady dotyczące informacji przekazywanych przez sygnatariuszy oraz przeprowadzania badań i inspekcji[...]; **oraz**
- e) **popartą dowodami notę wyjaśniającą, w jaki sposób przedstawiony środek samoregulacji spełniałby cele niniejszego rozporządzenia szybciej lub przy mniejszych kosztach niż obowiązkowe wymogi określone w prawie Unii.**

Informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, są aktualizowane i udostępniane na publicznie dostępnej stronie internetowej.

- 3. Komisja ocenia **przedstawiony** [...] środek samoregulacji oraz – w stosownych przypadkach – zwraca się o poradę naukową do unijnych agencji zdecentralizowanych. W **ramach oceny Komisja** [...] **sprawdza, czy** [...] spełnione są następujące kryteria:
 - a) środek samoregulacji przyczynia się do poprawy zrównoważenia środowiskowego produktów i zapewnienia swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym szybciej lub mniejszym kosztem niż akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 [...] i **składa się z wymogów dotyczących produktu niezbędnych do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia;**
 - aa) **środek samoregulacji jest przedstawiany przez co najmniej dwa podmioty gospodarcze;**
 - b) udział w rynku – pod względem wielkości – sygnatariuszy środka samoregulacji w odniesieniu do produktów objętych tym środkiem wynosi co najmniej 80 % jednostek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku;
 - c) środek samoregulacji spełnia kryteria określone w załączniku VII;
- [...]

- e) środek samoregulacji jest zgodny z przepisami [...] **prawa** Unii oraz z międzynarodowymi zobowiązaniami handlowymi Unii;
- f) **niezależni inspektorzy, o których mowa w ust. 2 lit. c), zostali wybrani i odpowiednio uprawnieni w odniesieniu do środka samoregulacji zgodnie z załącznikiem VII pkt 6;**
- g) **środek samoregulacji nie zawiera etykiety, którą można pomylić z etykietą ekoprojektu lub etykietą energetyczną.**

W trakcie oceny Komisja konsultuje się z forum ds. ekoprojektu i grupą ekspertów ds. ekoprojektu – w tej kolejności – w sprawie przedłożonego środka samoregulacji.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający wykaz środków samoregulacji **spełniających kryteria niniejszego ustępu** [...]. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą **sprawdzająca** [...], o której mowa w art. 67 ust. **3**[...].

4. Komisja może w dowolnym momencie zwrócić się do sygnatariuszy środka samoregulacji **wymienionych w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit trzeci** o przedstawienie poprawionej i zaktualizowanej wersji tego środka w związku z istotnymi zmianami rynkowymi lub technologicznymi w danej grupie produktów lub jeżeli ma powody, by sądzić, że kryteria określone w ust. 3 nie są już spełniane. **Komisja ustala termin przedłożenia takiej zmienionej i zaktualizowanej wersji, odpowiedni dla danej grupy produktów.**

5. Po zamieszczeniu środka samoregulacji w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit [...] **trzeci** sygnatariusze tego środka składają Komisji, w regularnych odstępach czasu określonych w tym akcie wykonawczym, sprawozdania z postępów w realizacji celów środków samoregulacji oraz wykazują, że kryteria określone w ust. 3 lit. a)–e) są nadal spełniane. Sprawozdania te umieszcza się również na publicznie i **bezpłatnie** dostępnej stronie internetowej.
6. W przypadku gdy Komisja uzna [...], że środek samoregulacji **wymieniony w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit trzeci** nie spełnia już kryteriów określonych w ust. 3 **lub w przypadku gdy sygnatariusze danego środka samoregulacji nie dotrzymali terminu, o którym mowa w ust. 4,** usuwa go z wykazu, o którym mowa w tym ustępie. W takich przypadkach Komisja może podjąć decyzję o przyjęciu wymogów dotyczących ekoprojektu mających zastosowanie do produktu objętego tym środkiem samoregulacji. **Wykaz jest aktualizowany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.**

Artykuł 19

Mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa

1. W kontekście programów, z których mogą korzystać MŚP, Komisja [...] **zapewnia, że istnieją** inicjatywy, które pomagają MŚP we włączaniu [...] zrównoważenia środowiskowego, w tym efektywności energetycznej, do ich łańcucha wartości.
2. Przyjmując akty delegowane na podstawie art. 4, Komisja [...] dołącza do tych aktów wytyczne i **narzędzia cyfrowe, np. do obliczeń w oparciu o analizę cyklu życia,** uwzględniające specyfikę MŚP działających w sektorze danego produktu lub danej grupy produktów, aby ułatwić stosowanie niniejszego rozporządzenia przez MŚP. **Komisja zapewnia szczególne wsparcie dla MŚP we wdrażaniu wymogów dotyczących paszportów produktów.**

3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, aby pomóc MŚP w stosowaniu wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

Środki te obejmują co najmniej zapewnienie dostępności punktów kompleksowej obsługi lub podobnych mechanizmów służących podnoszeniu świadomości i zapewnianiu MŚP możliwości tworzenia sieci kontaktów w celu dostosowania się do wymogów. **Komisja udziela wsparcia we wdrażaniu tych środków.**

Ponadto, bez uszczerbku dla obowiązujących zasad pomocy państwa, środki takie mogą obejmować:

- a) wsparcie finansowe, w tym poprzez przyznawanie ulg podatkowych oraz inwestycje w infrastrukturę fizyczną i cyfrową;
- b) dostęp do finansowania;
- c) specjalistyczne szkolenia dla kadry kierowniczej i pracowników;
- d) pomoc organizacyjną i techniczną.

Rozdział VI – Niszczenie niesprzedanych produktów konsumpcyjnych

SEKCJA I – PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 20aa

Ogólna zasada zapobiegania usuwaniu produktów

Podmioty gospodarcze przyjmują niezbędne środki, co do których można zasadnie oczekiwać, że zapobiegną konieczności usuwania niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, które nadają się do użytku.

SEKCJA 2 – PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 20

Ujawnianie informacji dotyczących [...] *niesprzedanych produktów konsumpcyjnych*

1. W przypadku gdy podmiot gospodarczy usuwa niesprzedane produkty konsumpcyjne bezpośrednio [...] **lub niesprzedane produkty konsumpcyjne są usuwane w jego imieniu,** podmiot ten ujawnia:
 - a) liczbę i **masę** niesprzedanych produktów konsumpcyjnych usuwanych w ciągu roku, zróżnicowaną według rodzaju lub kategorii produktów[...];
 - b) powody usunięcia produktów **i, w stosownych przypadkach, odpowiednie wyłączenie zgodnie z art. 20c ust. 5;**
 - c) **odsetek** przekazania usuwanych produktów, **bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej,** na potrzeby **każdego z następujących działań:** fakt przygotowania do ponownego użycia, regeneracji, recyklingu, **innego odzysku, np.** odzysku energii i unieszkodliwienia zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE;
 - d) **środki mające na celu zapobieganie niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.**

Niesprzedane produkty konsumpcyjne, które stały się niezgodne z przepisami krajowymi lub unijnymi po ich wprowadzeniu do obrotu lub oddaniu do użytku ze względu na wejście w życie nowych lub zmienionych przepisów, są zwolnione z wymogów określonych w ust. 1.

Podmiot gospodarczy ujawnia te informacje [...] co najmniej na łatwo dostępnej stronie internetowej [...]. Podmioty gospodarcze, które podlegają obowiązkowi publikowania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w swoich sprawozdaniach z działalności na podstawie art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE, mogą, jako alternatywę dla ujawniania informacji na swojej stronie internetowej, uwzględnić informacje, o których mowa powyżej w tej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju], pod warunkiem że takie informacje są objęte standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29b tej dyrektywy].

Informacje ujawnia się co roku i obejmują one niesprzedane produkty konsumpcyjne usunięte w poprzednim roku budżetowym. Informacje za każdy rok są publicznie [...] dostępne przez okres pięciu lat. Pierwsze ujawnienie dotyczy niesprzedanych produktów konsumpcyjnych usuniętych w pierwszym pełnym roku budżetowym obowiązywania niniejszego rozporządzenia.

Z wyjątkiem sytuacji, gdy informacje są dostępne organowi krajowemu na podstawie innego aktu prawnego, podmiot gospodarczy, na wniosek Komisji lub właściwego organu krajowego, przekazuje wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania dostawy i odbioru usuniętych produktów ujawnione na podstawie ust. 1 lit. c), na żądanie, informacje na temat możliwości zastosowania zwolnienia z zakazu niszczenia na podstawie art. 20c ust. 5. Takie informacje i taką dokumentację przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej w ciągu 30 dni od otrzymania wniosku.

- 1a.** Obowiązek określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do MŚP. Jednak obowiązek ten ma zastosowanie do średnich przedsiębiorstw od dnia [uwaga Dz.U.: cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].
2. Komisja [...] przyjmuje akty wykonawcze określające szczegóły i format, w tym podział na typy lub kategorie produktów i sposób weryfikacji informacji, z uwzględnieniem potrzeby ochrony informacji szczególnie chronionych i tajemnic handlowych, do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1 [...] lit. a), b) i c) przez podmioty

gospodarcze nieujawniające ich w swoim sprawozdaniu z działalności, o którym mowa w ust. 1 akapit czwarty. [...]

Pierwszy akt wykonawczy przyjmuje się nie później niż [uwaga Dz.U.: dwanaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

[...]

SEKCJA 3 – ZAKAZ

Artykuł 20b

Zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych będących odzieżą lub dodatkiem odzieżowym

1. Od dnia [36 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] zakazuje się niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych będących odzieżą lub dodatkiem odzieżowym, wymienionych w działach 61 i 62 TARIC ustanowionej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁷⁷.
2. Komisja [uwaga Dz.U.: osiemnaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] przyjmuje akty wykonawcze określające odpowiednie wyłączenia z zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych będących odzieżą lub dodatkami odzieżowymi w oparciu o zasady określone w art. 20c ust. 4 oraz uzasadnienia określone w art. 20c ust. 5.
Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.
3. Ust. 1 nie ma zastosowania do MŚP. Jednak ma on zastosowanie do średnich przedsiębiorstw od dnia [uwaga Dz.U.: cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 20c

Uprawnienie Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych

1. Niezależnie od art. 20b Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych przez podmioty gospodarcze, gdy spełnione są następujące kryteria:
a) zniszczenie danego typu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych ma negatywny wpływ na środowisko;
b) zakaz nie prowadziłby do znacznego nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego.

⁷⁷ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

2. Te akty wykonawcze określają:

- a) typ niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, które wchodzą w zakres aktu, zapewniając, aby produkty nie były traktowane w sposób dyskryminujący;**
- b) mające zastosowanie zwolnienia;**
- c) szczegóły i format obowiązku sprawozdawczego podmiotów gospodarczych w przypadku niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych objętych zwolnieniem;**
- d) datę rozpoczęcia stosowania oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie wielopoziomowe lub przejściowe środki lub okresy. Takie daty ustala się z uwzględnieniem w szczególności możliwego wpływu na MŚP.**

3. Przygotowując akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, Komisja:

- a) przeprowadza ocenę skutków, opierając się na najlepszych dostępnych dowodach i analizach, a w razie potrzeby na dodatkowych badaniach;**
- b) przeprowadza odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi stronami, forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 17, oraz grupą ekspertów ds. ekoprojektu, o której mowa w art. 17a.**

4. Zwolnienia z zakazu są zgodne z następującymi zasadami:

- a) zwolnienie stosuje się do całości lub części zakazu;**
- b) zwolnienie jest dostosowane do specyfiki rodzaju niesprzedanych produktów konsumpcyjnych objętych zakresem;**
- c) zwolnienie stosuje się przez ograniczony lub nieograniczony czas.**

- 5. Zwolnienia nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji i opierają się na jednym z następujących uzasadnień:**
- a) względy związane ze zdrowiem i z bezpieczeństwem;**
 - b) produkty zostały uszkodzone w wyniku obchodzenia się z nimi lub wykryte po zwrocie produktu przez konsumenta pomimo środków przyjętych zgodnie z art. 20aa;**
 - c) adekwatność produktu do celu, do którego jest przeznaczony, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, prawa Unii i prawa krajowego oraz norm technicznych;**
 - d) odmowa przyjęcia produktów do celów darowizny, przygotowania do ponownego użycia lub regeneracji;**
 - e) produkty, które są nielegalne na mocy prawa krajowego lub unijnego, w tym produkty niezgodne z wymogami, produkty podrobione lub produkty niezbywalne z powodu naruszenia praw własności intelektualnej;**
 - f) produkty z przekroczonym terminem ważności;**
 - g) produkty, których zniszczenie jest opcją o najmniejszym negatywnym wpływie na środowisko.**
- 6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do MŚP. Jednak ma on zastosowanie do średnich przedsiębiorstw od dnia [uwaga Dz.U.: cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], w tym aktów wykonawczych już przyjętych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.**

Artykuł 20d

Nadanie priorytetu niesprzedanym produktom konsumpcyjnym przy ustanawianiu zakazu niszczenia

1. Komisja, nie później niż do dnia [uwaga Dz.U.: osiemnaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] i następnie co 36 miesięcy publikuje wykaz grup produktów, w odniesieniu do których zamierza przeprowadzić oceny skutków na podstawie art. 20c, i proponowanych ram czasowych, uwzględniając:

 - a) częstotliwość niszczenia określonych produktów konsumpcyjnych;
 - b) porównawczy wpływ takiego niszczenia na środowisko;
 - c) dostępne informacje, w tym informacje ujawnione przez podmioty gospodarcze na podstawie art. 20.
2. Przeprowadzając ocenę skutków, o której mowa w art. 5 ust. 4, Komisja ocenia, czy należy ustanowić zakaz niszczenia odpowiedniej grupy produktów na podstawie art. 20c.

Rozdział VII – Obowiązki podmiotów gospodarczych

Artykuł 21

Obowiązki producentów

1. Wprowadzając produkty objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 do obrotu lub oddając je do użytku, producenci zapewniają, aby:
 - a) produkty te zaprojektowano i wytworzono zgodnie z wymogami określonymi w [...] aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
 - b) produktom tym towarzyszyły informacje wymagane na podstawie [...] art. 7 oraz aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4; **oraz**
 - c) dostępny był paszport produktu, o którym mowa w art. 8 i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
2. Przed wprowadzeniem produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 do obrotu lub oddaniem ich do użytku producenci przeprowadzają procedurę oceny zgodności określoną w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 [...] lub zlecają jej przeprowadzenie w swoim imieniu i **sporządzają wymaganą dokumentację techniczną**.

Jeżeli procedura ta wykazała zgodność produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 z obowiązującymi wymogami, producenci sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 37 i umieszczają oznakowanie CE zgodnie z art. 39. Jeżeli jednak Komisja określiła alternatywne zasady na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. **c**[...]), producent [...] umieszcza oznakowanie zgodności zgodnie z tymi zasadami.

3. Producenci przechowują dokumentację techniczną i deklarację zgodności UE przez okres dziesięciu lat [...] od wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu **objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres.** [...]
4. **W odniesieniu do produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 będących częścią** [...] produkcji seryjnej producenci zapewniają wprowadzenie procedur do celów utrzymania zgodności z mającymi zastosowanie wymogami. Producenci są zobowiązani odpowiednio uwzględnić zmiany w procesie produkcji, projekcie produktu lub jego właściwościach, jak również zmiany w normach zharmonizowanych, wspólnych specyfikacjach i innych specyfikacjach technicznych, przez odniesienie do których stwierdza się zgodność produktu lub przez zastosowanie których weryfikuje się jego zgodność, a w przypadku uznania, że zmiany te wpływają na zgodność produktu z wymogami, producenci przeprowadzają ponowną ocenę zgodnie z **mającą zastosowanie** procedurą oceny zgodności [...] lub zlecają jej przeprowadzenie w swoim imieniu.
5. Producenci zapewniają, aby ich produkty **objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** były opatrzone numerem typu, partii lub numerem seryjnym bądź innym elementem umożliwiającym ich identyfikację, a w przypadku gdy wielkość lub charakter produktu to uniemożliwiają – aby wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.

6. **W odniesieniu do produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** producenci [...] **podają** swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, [...] adres pocztowy oraz [...] środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nimi skontaktować;

a) na publicznej części paszportu produktu, w stosownych przypadkach, oraz

b) na produkcie lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu **lub** w dokumencie dołączonym do produktu [...].

W adresie wskazuje się pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe są jasne, zrozumiałe i czytelne.

7. Producenci zapewniają, aby [...] do produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 dołączone były instrukcje umożliwiające **klientom i innym odpowiednim podmiotom** [...] bezpieczny montaż, bezpieczną instalację i obsługę, bezpieczne przechowywanie, bezpieczną konserwację i naprawę oraz bezpieczne unieszkodliwianie produktu, sporządzone w języku łatwo zrozumiałym [...], określonym przez dane państwo członkowskie. Instrukcje te są jasne, zrozumiałe i czytelne oraz zawierają co najmniej informacje **określone w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (ii)** wyszczególnione w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 [...].
8. Producenci, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, który [...] wprowadzili do obrotu lub oddali do użytku, jest niezgodny z wymogami określonymi w [...] **tym** akcie delegowanym [...], niezwłocznie podejmują **działanie** [...] naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności tego produktu z wymogami, [...] wycofania **tego produktu** z obrotu lub odzyskania [...], stosownie do okoliczności.

Producenci niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony **lub oddany do użytku**, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych [...] **działaniach** naprawczych.

9. **W odniesieniu do produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** producenci – na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację niezbędne do wykazania zgodności [...] **tych produktów**, w tym dokumentację techniczną, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Te informacje i tę dokumentację przekazuje się w [...] formie papierowej lub elektronicznej [...] [...] w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wniosku przez właściwy organ krajowy.

Producenci współpracują z właściwym organem krajowym[...] w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, którym objęty jest przedmiotowy produkt.

Artykuł 22

Upoważnieni przedstawiciele

1. Producent może, na podstawie pisemnego upoważnienia, wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

Obowiązki określone w art. 21 ust. 1 oraz sporządzenie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:
 - a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres dziesięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, **chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres**;
 - b) na wniosek właściwych organów krajowych, współpracowanie z nimi we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia niezgodności produktu objętego pełnomocnictwem upoważnionego przedstawiciela;
 - c) na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego – dostarczanie temu organowi w języku łatwo dla niego zrozumiałym wszelkich informacji i wszelkiej dokumentacji niezbędnych do wykazania zgodności produktu z wymogami;

- d) na wniosek właściwego organu krajowego – [...] **przekazywanie** odpowiednich dokumentów w ciągu dziesięciu dni od otrzymania takiego wniosku; **oraz**
- e) wypowiedzenie pełnomocnictwa, jeżeli producent działa w sposób sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia [...].

Artykuł 23

Obowiązki importerów

1. [...] W **odniesieniu do** produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy **wprowadzają do obrotu wyłącznie produkty**, które spełniają wymogi określone w mających zastosowanie aktach delegowanych.
2. Przed wprowadzeniem do obrotu produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy zapewniają, aby:
 - a) producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności oraz sporządził dokumentację techniczną;
 - b) produktom towarzyszyły informacje wymagane na mocy [...] aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
 - c) dostępny był paszport produktu zgodnie z [...] aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.

Importer zapewnia, aby [...] produkt **objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** był opatrzony wymaganym oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 38, **w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami i warunkami, o których mowa w art. 39**, lub alternatywnym oznakowaniem zgodności określonym w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. c[...]), aby towarzyszyły mu wymagane dokumenty i aby producent spełniał wymogi określone w art. 21 ust. 5 i 6.

W przypadku gdy importerzy uznają lub mają powody, by uważać, że produkt nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, nie wprowadzają oni produktu do obrotu ani nie oddają go do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu.

3. **W odniesieniu do produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** importerzy [...] **podają** swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, [...] adres pocztowy oraz [...] środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nimi skontaktować:

a) na publicznej części paszportu produktu, w stosownych przypadkach, oraz

b) na produkcie lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu **lub** w dokumencie dołączonym do produktu [...].

Dane kontaktowe są jasne, zrozumiałe i czytelne.

4. Importerzy zapewniają, aby [...] do produktu **objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** dołączone były instrukcje umożliwiające **klientowi i innym odpowiednim podmiotom** [...] **bezpieczny** montaż, bezpieczną instalację i obsługę, bezpieczne przechowywanie, bezpieczną konserwację i naprawę oraz bezpieczne unieszkodliwianie produktu, sporządzone w języku łatwo zrozumiałym [...], określonym przez dane państwo członkowskie. Instrukcje te są jasne, zrozumiałe i czytelne oraz zawierają co najmniej informacje **określone w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), jak** przewidziano w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.
6. Importerzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 [...], który wprowadzili do obrotu [...], jest niezgodny z wymogami określonymi w tym akcie **delegowanym**, niezwłocznie podejmują **działanie** [...] naprawcze **niezbędne** do zapewnienia zgodności tego produktu z wymogami, [...] wycofania [...] **tego produktu** z obrotu lub jego odzyskania, [...] stosownie do okoliczności.

Importerzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych [...] **działaniach** naprawczych.

7. Importerzy [...] przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku i zapewniają, aby dokumentacja techniczna była na żądanie udostępniana tym organom,

przez okres dziesięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres.

8. Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego importerzy dostarczają temu organowi w języku łatwo dla niego zrozumiałym wszelkie informacje i wszelką dokumentację, w tym dokumentację techniczną, konieczną do wykazania zgodności z wymogami produktu, **objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4,** z wymogami. Te informacje i ta dokumentacja są przekazywane w [...] formie papierowej lub elektronicznej [...] w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wniosku przez właściwy organ **krajowy** [...].

Importerzy współpracują z właściwym organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, którym objęty jest przedmiotowy produkt.

Artykuł 24

Obowiązki dystrybutorów

1. Wprowadzając do obrotu produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Przed wprowadzeniem do obrotu produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 dystrybutorzy sprawdzają, czy [...]:
 - a) produkt jest opatrzony oznakowaniem CE zgodnie z art. 38 i 39 lub [...] oznakowaniem zgodności przyjętym [...] **zgodnie z** art. 4 akapit trzeci lit. **c**[...] oraz, w stosownych przypadkach, jest opatrzony etykietą lub powiązany z paszportem produktu zgodnie z tym aktem delegowanym;
 - b) do produktu dołączone są wymagane dokumenty oraz instrukcje [...] umożliwiające **klientowi** [...] **bezpieczny** montaż, bezpieczną instalację, obsługę, bezpieczne przechowywanie, bezpieczną konserwację i **naprawę** oraz bezpieczne unieszkodliwianie produktu, sporządzone w języku łatwo zrozumiałym dla **klientów** [...], określonym przez państwo członkowskie, na którego rynku udostępniany jest produkt, oraz czy takie instrukcje są jasne, zrozumiałe i czytelne oraz czy zawierają co

najmniej informacje określone w art. 7 ust. 2 lit. b) pkt (ii), [...] **określone** w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4; **oraz**

c) producent i importer spełnili wymogi określone, odpowiednio, w art. 21 ust. 5 i 6 oraz art. 23 ust. 3.

3. W przypadku gdy dystrybutor stwierdza lub ma powody podejrzewać, że przed udostępnieniem produktu na rynku produkt lub jego producent nie spełniają wymogów określonych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, nie udostępnia produktu na rynku, dopóki jego zgodność nie zostanie zapewniona lub dopóki producent nie spełni tych wymogów.

Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi [...] w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku produkt nie jest zgodny z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, zapewniają **podjęcie niezbędnego działania** [...] naprawczego w celu zapewnienia zgodności tego produktu z wymogami[...].

Dystrybutorzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych [...] **działaniach** naprawczych.

5. Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego dystrybutorzy dostarczają temu organowi wszelkie informacje i wszelką dokumentację, do których mają dostęp i które są konieczne do wykazania zgodności danego produktu. Te informacje i ta dokumentacja są przekazywane w [...] formie papierowej lub elektronicznej w **ciągu dziesięciu dni od otrzymania wniosku przez właściwy organ krajowy.**

Dystrybutorzy współpracują z tym organem w zakresie działań naprawczych podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, którym objęty jest przedmiotowy produkt.

Artykuł 25
Obowiązki sprzedawców

1. Sprzedawcy zapewniają swoim **potencjalnym klientom i** klientom dostęp do wszelkich istotnych informacji **dolączanych do produktów** i wymaganych na mocy aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, również w przypadku sprzedaży na odległość.
2. Sprzedawcy zapewniają, aby paszport produktu był łatwo dostępny dla **potencjalnych klientów i** klientów, również w przypadku sprzedaży na odległość, jak **określono** [...] w art. 8 **ust. 2 lit. e)** i w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęty jest produkt.
3. Sprzedawcy, **w tym w przypadku sprzedaży na odległość:**
 - a) eksponują w sposób widoczny **potencjalnym klientom i** klientom [...] etykiety dostarczone zgodnie z art. 26 ust. **1 lit. b)** [...] lub c) [...]; **oraz**
 - b) podają informacje zawarte na etykietach, które dostarczono zgodnie z art. 26 ust. **1 lit. b)** [...] lub **c)**, [...] w reklamach wizualnych lub w technicznym materiale promocyjnym danego modelu zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, którymi objęty jest przedmiotowy produkt; **oraz**
 - c) nie opatrują produktu innymi etykietami, znakami, symbolami ani napisami, które mogłyby wprowadzić w błąd lub zdezorientować klientów w odniesieniu do informacji zawartych na etykiecie, ani ich nie uwidaczniają.

Artykuł 26

Obowiązki związane z etykietami

1. W przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 wymaga się, aby produkty były opatrzone etykietą, o której mowa w art. 14, podmiot gospodarczy wprowadzający produkt do obrotu lub oddający go do użytku:

a) _____ zapewnia, aby produkty były opatrzone, z osobna dla każdego egzemplarza i nieodpłatnie, wydrukowanymi etykietami, zgodnie z tym aktem delegowanym;

[...]

b) _____ [....] szybko i najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od wniosku sprzedawcy **dostarcza** sprzedawcy drukowane etykiety lub elektroniczne kopie etykiety;

[...]

c) _____ zapewnia dokładność dostarczanych etykiet oraz – w ramach mającej zastosowanie procedury oceny zgodności – sporządza dokumentację techniczną, która wystarcza do przeprowadzenia oceny tej dokładności.

[...]

2. W przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 wymaga się, aby produkty były opatrzone etykietą, o której mowa w art. 14, podmiot gospodarczy udostępniający produkt lub oddający go do użytku:

- a)** podaje informacje zawarte na etykiecie w reklamach wizualnych lub w technicznym materiale promocyjnym danego modelu zgodnie z odpowiednim aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
- b)** nie opatruje produktu innymi etykietami, znakami, symbolami ani napisami, które mogłyby wprowadzić w błąd lub zdezorientować klientów w odniesieniu do informacji zawartych na etykiecie, ani ich nie uwidacznia.

Artykuł 27

Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień

Dostawcy usług realizacji zamówień zapewniają, aby warunki w czasie magazynowania, pakowania, adresowania lub wysyłki[...] obsługiwanych przez nich produktów, które są objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, nie wpływały negatywnie na zgodność produktów z [...] tym aktem delegowanym.

Artykuł 28

Przypadki, w których obowiązki producentów mają zastosowanie do importerów i dystrybutorów

Importer lub dystrybutor uważany jest do celów niniejszego rozporządzenia za producenta [...], w przypadku gdy:

- 1) wprowadza do obrotu produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym; **lub**
- 2) modyfikuje [...] produkt już wprowadzony do obrotu w taki sposób, że mogłoby to mieć wpływ na jego zgodność z wymogami określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęty jest ten produkt.

1. Współpraca, o której mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w odniesieniu do **dostawców** internetowych platform handlowych i do celów niniejszego rozporządzenia obejmuje w szczególności:
 - a) współpracę w celu zapewnienia skutecznych środków nadzoru rynku, w tym przez nieutrudnianie wdrażania takich środków;
 - b) informowanie organów nadzoru rynku o wszelkich podjętych działaniach w **odniesieniu do niezgodności lub podejrzenia niezgodności dotyczącej produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;**
 - c) ustanowienie regularnej i zorganizowanej wymiany informacji na temat [...] **treści**, która [...] została usunięta [...] przez internetowe platformy handlowe, o **których mowa w ust. 3;**
 - d) umożliwienie narzędziom internetowym obsługiwanym przez organy nadzoru rynku dostępu do ich interfejsów w celu identyfikacji produktów niezgodnych z wymogami; **oraz**
 - e) na wniosek organów nadzoru rynku, w przypadku gdy internetowe platformy handlowe lub sprzedawcy internetowi wprowadzili przeszkody techniczne utrudniające automatyczne pobieranie danych z ich interfejsów online – umożliwienie tym organom pozyskiwania takich danych do celów zgodności produktu na podstawie parametrów identyfikacyjnych przekazanych przez organy nadzoru rynku wnoszące o pozyskanie takich danych.

2. Do celów wymogów określonych w [...] **art. 31 ust. 1** rozporządzenia (UE) **2022/2065** [...] internetowe platformy handlowe projektują i organizują swój interfejs online w taki sposób, aby umożliwić sprzedawcom wywiązywanie się z obowiązków określonych w art. 25 **niniejszego rozporządzenia**, a podmiotom gospodarczym – z obowiązków wynikających z art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Informacje [...] przekazuje się w odniesieniu do każdego oferowanego produktu oraz wyświetlania ich lub udostępniania klientom w inny łatwy sposób w ofercie produktu wystawionego na sprzedaż.

W szczególności jeżeli w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 wymaga się, aby internetowej reklamie wizualnej niektórych produktów towarzyszyły informacje w formie elektronicznej umieszczane na mechanizmie wyświetlania, internetowe platformy handlowe umożliwiają sprzedawcom prezentowanie tych informacji. Obowiązek ten ma również zastosowanie do wyszukiwarek internetowych i innych platform internetowych, które zapewniają reklamę wizualną danych produktów w internecie.

3. Jeżeli chodzi o uprawnienia przyznane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020, państwa członkowskie przyznają swoim organom nadzoru rynku, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych odpowiednim aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, uprawnienia do nakazania internetowej platformie handlowej, by [...] **podjęła działania przeciwko jednemu lub większej liczbie konkretnych elementów** [...] treści odnoszących się do produktu niezgodnego z wymogami, **w tym polegające na ich usunięciu. Taką treść uznaje się za treść nielegalną w rozumieniu art. 3 lit. h) rozporządzenia (UE) 2022/2065.** [...] **Organy nadzoru rynku mogą, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065, wydać takie** [...] nakazy [...].
4. [...].

5. Internetowe platformy handlowe ustanawiają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający bezpośrednią komunikację z organami nadzoru rynku państw członkowskich na temat zgodności z niniejszym rozporządzeniem [...].

Ten punkt kontaktowy może być tożsamy z punktem kontaktowym, o którym mowa w [art. 20 ust. 1] rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów] lub [...] **art. 11 ust. 1** rozporządzenia (UE) **2022/2065** [...].

Artykuł 30

Obowiązki informacyjne podmiotów gospodarczych

1. [...] Udostępniając [...] na rynku [...] za pomocą [...] **sprzedaży** na odległość **produktu objęty aktem delegowanym przyjetym na podstawie art. 4**, [...] [...] podmioty gospodarcze [...] **zapewniają, aby oferta produktu** przedstawiała w sposób jasny i widoczny co najmniej następujące informacje:
- a) imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy [...] i [...] adres **poczty elektronicznej**, pod którym można się z nim skontaktować;
 - b) jeżeli producent nie ma siedziby w Unii, imię i nazwisko lub nazwę, adres **pocztowy**, numer telefonu i adres poczty elektronicznej podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii w rozumieniu art. 4 **ust. 2** rozporządzenia (UE) 2019/1020; **oraz**
 - c) informacje pozwalające zidentyfikować produkt, w tym jego typ oraz [...] identyfikator produktu.

2. Na **uzasadniony** wniosek organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze przekazują im następujące informacje:
- a) imię i nazwisko lub nazwę każdego podmiotu gospodarczego, który dostarczył im produkt objęty zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4;
 - b) tożsamość każdego podmiotu gospodarczego, któremu dostarczyły one takie produkty, ze wskazaniem ich liczby i dokładnym określeniem modeli.

Podmioty gospodarcze są w stanie przedstawić te informacje przez okres dziesięciu lat od chwili dostarczenia im odnośnych produktów i przez okres dziesięciu lat od chwili dostarczenia przez nie produktów, **chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres. Te informacje przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wniosku przez organ nadzoru rynku.** [...]

3. Zobowiązując producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów do udostępniania w formie elektronicznej części dokumentacji technicznej związanej z odnośnym produktem na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. a), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:
- a) konieczność ułatwienia organom nadzoru rynku weryfikacji zgodności z obowiązującymi wymogami;
 - b) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, **w szczególności MŚP; oraz**
 - c) konieczność ochrony tajemnic handlowych i praw własności intelektualnej podmiotów gospodarczych.**

W odpowiednim akcie wykonawczym Komisja określa sposób, w jaki [...] **mają być** udostępniane odpowiednie części dokumentacji technicznej. Dokumentację techniczną [...] udostępnia się w paszporcie produktu, **jeżeli jest dostępny**.

Artykuł 31

*Monitorowanie i sprawozdawczość prowadzone przez podmioty gospodarcze w **zakresie danych dotyczących użytkowania** [...]*

1. [...]

1a. Komisja, stosownie do danej grupy produktów, wymaga, aby produkty mierzyły i zgłaszały dane dotyczące użytkowania zgodnie z ust. 2 i 3, gdy jest to konieczne do zapewnienia efektywnego energetycznie wykorzystania produktów lub opracowania nowych wymogów dotyczących ekoprojektu.

2. Wprowadzając wymóg dokonywania pomiaru zużycia energii przez produkt lub jego efektywności pod kątem innych istotnych parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, podczas jego użytkowania, zgodnie z art. 4 akapit trzeci lit. [...] **b) ppkt (i)**, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:
- a) przydatność danych dotyczących użytkowania dla **klientów** [...] w celu zapoznania się z zużyciem energii lub efektywnością produktu i zarządzania nimi;
 - b) techniczna wykonalność rejestrowania danych dotyczących użytkowania; **oraz**
 - c) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych [...], **w szczególności MŚP;**
 - d) anonimizacja danych ze względu na konieczność zapewnienia prywatności danych zgodnie z rozporządzeniem [RODO].**

Produkty objęte wymogiem określonym na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. c) rejestrują, **w razie potrzeby i w stosownym przypadku zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2,** uzyskane w ten sposób dane dotyczące użytkowania i udostępniają je **klientowi** [...].

3. Zobowiązując producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów do gromadzenia, poddawania anonimizacji [...] i zgłaszania Komisji danych dotyczących użytkowania, o których mowa w ust. 2, na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. [...] **b) ppkt (ii)**, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:
- a) przydatność danych dotyczących użytkowania dla Komisji przy prowadzeniu przeglądu wymogów dotyczących ekoprojektu lub udzielaniu organom nadzoru rynku informacji statystycznych na potrzeby przeprowadzanych przez nie analiz ryzyka; **oraz**
 - b) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, **w szczególności MŚP.**

Wymogi, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą w szczególności obejmować:

[...] **(i)** gromadzenie i **dokonywanie anonimizacji** danych dotyczących użytkownika, jeżeli można uzyskać do nich zdalny dostęp przez internet, chyba że **klient** [...] wyraźnie odmówi udostępnienia tych danych;

[...] **(ii) po** dokonaniu anonimizacji danych zgromadzonych na podstawie lit. a) [...] [...] – **zgłaszanie** ich Komisji co najmniej raz w roku. Podmiot gospodarczy zamieszcza na produktach numer identyfikacyjny modelu w bazie danych o produktach, o którym mowa w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1369, oraz **ogólne** informacje geograficzne, jeżeli mają znaczenie dla ich efektywności.

W odpowiednim akcie delegowanym Komisja określa szczegóły i format zgłaszania **zanonimizowanych** danych dotyczących użytkownika, o których mowa w akapicie drugim lit. b).

4. Komisja przeprowadza okresowe oceny danych dotyczących użytkownika otrzymanych na podstawie ust. 3 i w stosownych przypadkach publikuje zagregowane zbiory danych.

Artykuł 31a

Wymogi dotyczące uczestników łańcucha dostaw

[Tekst poniżej to poprzedni art. 5 ust. 6, zmieniony i przekształcony w oddzielny artykuł]

Jeżeli zostanie to określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, podmioty łańcucha wartości:

- a) przekazują producentom, jednostkom notyfikowanym i właściwym organom krajowym na ich wniosek dostępne odpowiednie informacje dotyczące ich dostaw lub usług;
- b) umożliwiają, w przypadku braku informacji, o których mowa w lit. a), producentom ocenę ich dostaw lub usług oraz zapewniają tym producentom dostęp do odpowiednich dokumentów lub zakładów;
- c) umożliwiają jednostkom notyfikowanym i właściwym organom krajowym sprawdzenie poprawności odpowiednich informacji związanych z ich działalnością.

Wymóg określony w akapicie pierwszym powinien być niedyskryminujący, nie powodować nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych i uwzględniać uzasadnione potrzeby podmiotów gospodarczych w zakresie ochrony tajemnic handlowych. Ustanawiając wymogi, o których mowa w ust. 6 lit. a) i b), Komisja uwzględnia potrzeby MŚP, w tym trudności MŚP w dostępie do informacji.

Rozdział VIII – Zgodność produktów z wymogami

Artykuł 32

Metody badań, pomiarów i obliczeń

1. Do celów zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu badań, pomiarów i obliczeń dokonuje się z zastosowaniem **zharmonizowanych norm lub innych** wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze procedury. Takie metody spełniają **wymogi dotyczące metod** [...] badań, pomiarów i obliczeń określone w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
2. [...]

[...] Określając **wymóg** [...] stosowania [...] narzędzi **cyfrowych** [...] **na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. [...]b) ppkt (iii)**, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zapewnienia zharmonizowanego stosowania wymogów dotyczących obliczeń;
- b) konieczność zminimalizowania obciążenia administracyjnego nałożonego na podmioty gospodarcze [...].

Narzędzia internetowe są ogólnie dostępne dla podmiotów gospodarczych [...].

Artykuł 33

Zapobieganie o[...]/bchodzeniu przepisów i pogorszeniu efektywności

-1. Podmiot gospodarczy nie może podejmować żadnych zachowań, które podważają zgodność z niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy zachowanie to ma charakter umowny, handlowy, techniczny czy jakiegokolwiek inny.

1. Produktów objętych zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 nie można wprowadzać do obrotu ani oddawać do użytku, jeżeli zostały zaprojektowane w taki sposób, aby zmieniać zachowanie lub właściwości podczas badań w celu uzyskania korzystniejszego wyniku pod kątem któregośkolwiek z parametrów produktu regulowanych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęte są te produkty.

Do celów niniejszego ustępu produkty zaprojektowane w taki sposób, aby mogły wykryć, że są badane, i automatycznie zmieniać swoją efektywność, oraz produkty wstępnie zaprogramowane tak, aby mogły zmienić swoją efektywność podczas badania, uznaje się za produkty zaprojektowane w taki sposób, aby mogły modyfikować swoje zachowanie lub właściwości podczas badania.

2. Podmioty gospodarcze wprowadzające **do obrotu lub oddające do użytku** produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 nie mogą wprowadzać instrukcji dotyczących badań, które zmieniają zachowanie lub właściwości produktów, aby osiągnąć bardziej korzystny wynik pod kątem któregośkolwiek z parametrów produktu regulowanych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęte są te produkty.

Do celów niniejszego ustępu instrukcje dotyczące manualnej modyfikacji produktu przed badaniem, która zmienia efektywność produktu, uznaje się za instrukcje dotyczące badań, które zmieniają zachowanie lub właściwości produktów.

3. Produktów objętych zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 nie należy wprowadzać do obrotu ani oddawać do użytku, jeżeli zostały zaprojektowane w taki sposób, aby zmieniały zachowanie lub właściwości w krótkim czasie po oddaniu do użytku, co prowadzi do pogorszenia ich efektywności pod kątem któregośkolwiek z parametrów produktu regulowanych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęte są produkty [...].
4. Aktualizacje oprogramowania komputerowego lub oprogramowania układowego nie mogą pogarszać efektywności produktu pod kątem któregośkolwiek z parametrów produktu regulowanych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi objęte są produkty, [...] gdy pomiaru dokonuje się przy zastosowaniu standardowych metod badawczych wykorzystywanych do oceny zgodności, chyba że **klient** [...] wyda na to wyraźną zgodę przed dokonaniem aktualizacji. Odrzucenie aktualizacji nie może pociągać za sobą żadnej zmiany [...].

Aktualizacje oprogramowania komputerowego lub oprogramowania układowego nie mogą w **żadnym wypadku** pogarszać efektywności, o której mowa w akapicie pierwszym, w stopniu powodującym, że produkt przestaje spełniać wymogi określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, które mają zastosowanie w chwili wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku.

Artykuł 34

Domniemanie zgodności

1. Domniemywa się, że metody badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 32, zgodne z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub ich częściami są zgodne z wymogami określonymi w tym artykule oraz z wymogami dotyczącymi badań, pomiarów i obliczeń określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają takim normom zharmonizowanym lub ich częściami.
2. W przypadku produktów zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub ich częściami domniemywa się, że spełniają one wymogi dotyczące ekoprojektu określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają normom zharmonizowanym lub ich częściami.
3. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, które opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 **lub** **uznanym urzędowo na poziomie krajowym lub regionalnym oznakowaniem ekologicznym EN ISO 14024 typu I, o którym mowa w tym rozporządzeniu,** domniemywa się, że spełniają one wymogi dotyczące ekoprojektu określone w tym akcie delegowanym w zakresie, w jakim **kryteria ustanowione przez te oznakowania są uwzględnione w tych wymogach i są co najmniej tak samo rygorystyczne jak te wymogi** [...].

Artykuł 35
Wspólne specyfikacje

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze [...] **ustanawiające** wspólne specyfikacje **obejmujące** [...] wymogi dotyczące ekoprojektu, zasadnicze wymagania dotyczące paszportów produktów, o których mowa w art. 10, lub metody badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 32, [...] w **odniesieniu do produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.**

Te akty wykonawcze przyjmuje się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) **Komisja, na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1025/2012, zwróciła się do jednej lub większej liczby europejskich organizacji normalizacyjnych o sporządzenie projektu normy zharmonizowanej w odniesieniu do [...] wymogu dotyczącego ekoprojektu [...], zasadniczego wymagania dotyczącego paszportów produktów, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, lub metody badań, pomiaru lub obliczeń, o których mowa w art. 32 niniejszego rozporządzenia, oraz [...]**

(i) wniosek ten nie został przyjęty, lub

(ii) zharmonizowane normy odnoszące się do tego wniosku nie zostały opracowane w terminie ustalonym zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia 1025/2012, lub

(iii) zharmonizowane normy nie są zgodne z wnioskiem; oraz

- b) **w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nie opublikowano zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 żadnego odniesienia do norm zharmonizowanych w zakresie wymogu dotyczącego ekoprojektu lub zasadniczego wymagania dotyczącego paszportów produktów, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, lub metody badań, pomiaru lub obliczeń, o której mowa w art. 32 niniejszego rozporządzenia, [...] ani też nie oczekuje się, że w rozsądnym terminie takie odniesienie zostanie opublikowane.**

[...]

Oдноśne akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

1a. Przed przygotowaniem projektu aktu wykonawczego Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że uznaje warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu za spełnione.

1b. Przygotowując projekt aktu wykonawczego ustanawiającego wspólną specyfikację, Komisja bierze pod uwagę opinie odpowiednich jednostek lub forum ds. ekoprojektu i grupy ekspertów ds. ekoprojektu oraz należyście konsultuje się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

2. Domniemywa się, że metody badań, pomiarów i obliczeń, o których mowa w art. 32 i które są zgodne ze wspólną specyfikacją lub jej częściami, są zgodne z wymogami określonymi w tym artykule oraz z wymogami dotyczącymi badań, pomiarów i obliczeń określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tej wspólnej specyfikacji lub jej częściom.

3. [...] Domniemywa się, że produkty **objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, które są zgodne ze wspólnymi specyfikacjami ustanowionymi przez akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1,** są zgodne z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, **zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi paszportów produktów, o których mowa w art. 10, lub metodami badań, pomiaru lub obliczeń, o których mowa w art. 32,** określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, którym objęte są te produkty, w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tym wspólnym specyfikacjom lub ich częściom.

4. W przypadku gdy norma zharmonizowana zostaje przyjęta przez europejską organizację normalizacyjną i przedłożona Komisji w celu opublikowania odniesienia do niej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, Komisja ocenia te normy zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012. W przypadku publikacji odniesień do normy zharmonizowanej w Dzienniku Urzędowym Unii

Europejskiej Komisja uchyla akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, lub ich części, które obejmują te same wymogi dotyczące ekoprojektu, zasadnicze wymogi dotyczące paszportów produktów oraz metody badań, pomiarów lub obliczeń.

5. Gdy państwo członkowskie uzna, że wspólna specyfikacja nie spełnia w całości wymogów dotyczących ekoprojektu, zasadniczych wymagań dotyczących paszportów produktu oraz metod badań, pomiarów lub obliczeń, informuje o tym Komisję, przekazując szczegółowe wyjaśnienie, a Komisja ocenia tę informację, a następnie, w stosownych przypadkach, może zmienić akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

Artykuł 36

Ocena zgodności

1. Określając mającą zastosowanie procedurę oceny zgodności na podstawie art. 4 akapit drugi, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:
 - a) stosowność danego modułu do rodzaju produktu, stosowność do odpowiednich wymogów dotyczących ekoprojektu oraz jego proporcjonalność do realizowanego interesu publicznego;
 - b) charakter zagrożeń wynikających z produktu oraz zakres, w jakim ocena zgodności odpowiada typowi i stopniowi zagrożenia; [...]
 - c) w sytuacjach, w których obowiązkowy jest udział osoby trzeciej – potrzebę zapewnienia producentowi możliwości wyboru między [...] [...] modułami określonymi w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE.
2. [...] Ewidencje i korespondencję związane z oceną zgodności prowadzi się w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka notyfikowana uczestnicząca w procedurze oceny zgodności, o której mowa w ust. 1, lub w języku akceptowanym przez tę jednostkę.

Artykuł 37
Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 **lub zgodnie z art. 34.**
2. Deklarację zgodności UE sporządza się według wzoru określonego w załączniku V i musi ona zawierać elementy określone w ramach obowiązującej procedury oceny zgodności oraz odniesienie do mających zastosowanie aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. Jest ona stale aktualizowana. Deklaracja jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym produkt jest wprowadzany do obrotu lub udostępniany **na rynku.**
3. Jeżeli dany produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 podlega więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządza się jedną deklarację zgodności UE odnoszącą się do wszystkich takich aktów prawa Unii. W takiej deklaracji podaje się te odpowiednie akty prawa Unii, łącznie z odniesieniem do ich publikacji. [...]
4. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność produktu.

Artykuł 38
Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 39

Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE;

1. Oznakowanie CE umieszcza się na produkcie w sposób widoczny, czytelny i trwały.
W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter produktu, umieszcza się je na opakowaniu oraz w dokumentach towarzyszących produktowi.
2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu **lub przed oddaniem go do użytku**.
3. W przypadku produktu, w którego [...] **fazie kontroli produkcji** uczestniczy jednostka notyfikowana, za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.

Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka notyfikowana lub producent bądź jego upoważniony przedstawiciel zgodnie z poleceniem jednostki notyfikowanej.
4. Oznakowaniu CE i, w stosownych przypadkach, numerowi identyfikacyjnemu jednostki notyfikowanej może towarzyszyć piktogram lub inne oznakowanie wskazujące na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.
5. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów, aby zapewnić prawidłowe stosowanie systemu oznakowania CE, oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku jego niewłaściwego wykorzystania.

Artykuł 40

[...] Określanie zasad dotyczących oznakowań

Określając [...] zasady dotyczące [...] oznakowań, **w odniesieniu do produktów bez wymogów dotyczących oznakowania CE określonych w prawie Unii,** wskazujących na zgodność z mającymi zastosowanie wymogami na mocy prawa Unii na podstawie art. 4 akapit trzeci lit. [...]**c)**, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zminimalizowania obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych;
- b) konieczność zapewnienia spójności z innymi [...] oznakowaniami mającymi zastosowanie do konkretnego produktu;
- c) konieczność zapobiegania nieporozumieniom co do znaczenia [...] oznakowań przewidzianych w innych przepisach prawa Unii.

Rozdział IX – Notyfikacja jednostek oceniających zgodność

Artykuł 41

Powiadomienie

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki uprawnione do realizacji zadań związanych z oceną zgodności w charakterze osób trzecich, **gdy zostaną one** przewidziane w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

Artykuł 42

Organy notyfikujące

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i przeprowadzanie procedur koniecznych do oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami art. 47.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i zgodnie z tymi przepisami.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w **inny sposób** powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie jest podmiotem prawa publicznego, taki podmiot musi posiadać osobowość prawną oraz spełniać odpowiednio wymagania określone w art. 43. Taki podmiot musi być ponadto przygotowany na pokrycie zobowiązań wynikających z prowadzonej działalności.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 43

Wymogi dotyczące organów notyfikujących

1. Organ notyfikujący musi być ustanowiony w sposób [...] niepowodujący konfliktu interesów między organem notyfikującym a jednostkami oceniającymi zgodność.
2. Sposób organizacji i funkcjonowania organu notyfikującego musi gwarantować obiektywizm i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego musi zapewniać podejmowanie każdej decyzji dotyczącej notyfikacji jednostki oceniającej zgodność przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.
4. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować żadnych działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani nie może świadczyć usług w zakresie konsultacji na zasadach komercyjnych, konkurując z innymi podmiotami.

5. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje. Prowadzi on jednak, na żądanie, wymianę informacji na temat jednostek notyfikowanych z Komisją i z organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z innymi istotnymi organami krajowymi, **które gwarantują poufność otrzymanych informacji**.
6. Organ notyfikujący przyjmuje za podstawę notyfikacji wyłącznie daną jednostkę oceniającą zgodność, która wnioskuje o notyfikację, i nie uwzględnia zdolności ani personelu spółek dominujących lub spółek-siostr. Organ ocenia tę jednostkę w odniesieniu do wszystkich odpowiednich wymogów i zadań związanych z oceną zgodności.
7. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą kompetentnych pracowników oraz wystarczającymi środkami finansowymi do właściwego wykonywania swoich zadań.

[...]

[...]

Artykuł 44

Obowiązki organów notyfikujących w zakresie informowania

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, jak również o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 45
Wymogi dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Na potrzeby notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełnić wymogi określone w ust. 2–11.
2. Jednostkę oceniającą zgodność ustanawia się na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego i posiada ona osobowość prawną.
3. Jednostka oceniająca zgodność musi być osobą trzecią, funkcjonującą niezależnie od organizacji lub produktu, który ocenia. Nie może mieć żadnych powiązań biznesowych z organizacjami, których przedmiotem zainteresowania są oceniane przez nią produkty, w szczególności z producentami, ich partnerami handlowymi i inwestorami posiadającymi udziały.

Jednak jednostkę należącą do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zajmujące się projektowaniem, produkcją, dostarczaniem, montowaniem, użytkowaniem lub konserwacją wyrobów, które ocenia, można uważać za taką jednostkę, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak jakiegokolwiek konfliktu interesów.

Nie wyklucza to możliwości prowadzenia przez jednostkę oceniającą zgodność działań związanych z oceną zgodności na rzecz konkurujących producentów.

4. Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, importerami, dystrybutorami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami produktów, które poddają ocenie, ani przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to używania produktów, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, ani używania produktów do celów prywatnych.

Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, wytwarzanie, konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, używanie lub konserwację takich produktów ani reprezentować stron zaangażowanych w taką działalność. Nie mogą oni angażować się w działalność, która może zagrażać niezależności ich osądów lub wiarygodności w odniesieniu do działań związanych z oceną zgodności będących przedmiotem notyfikacji. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Jednostki oceniające zgodność zapewniają, aby działalność ich spółek dominujących lub spółek-siostr, spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywizm ani bezstronność ich działalności związanej z oceną zgodności.

[...] **Jednostka oceniająca zgodność nie zleca podwykonawcy ani spółce zależnej**

ustanawiania ani nadzoru procedur wewnętrznych, ogólnych polityk, kodeksów postępowania ani innych przepisów wewnętrznych, ani też przydzielania pracowników do poszczególnych zadań oraz podejmowania decyzji w sprawie oceny zgodności [...].

5. Jednostki oceniające zgodność i ich pracownicy muszą wykonywać zadania związane z oceną zgodności z najwyższym stopniem rzetelności zawodowej oraz mieć wymagane kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie. Nie mogą być poddawani żadnym naciskom czy zachętom, zwłaszcza finansowym, które mogłyby wpływać na ich osąd lub wyniki działań związanych z oceną zgodności, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach działalności takich jednostek i ich pracowników.
6. Jednostka oceniająca zgodność musi być zdolna do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności przydzielonych jej w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje te zadania samodzielnie, czy są one wykonywane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii produktów będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność musi dysponować niezbędnymi:

- a) pracownikami dysponującymi wiedzą techniczną oraz wystarczającym i odpowiednim doświadczeniem do realizacji zadań związanych z oceną zgodności[...];
- b) opisami procedur, według których przeprowadza się ocenę zgodności, co zapewnia [...] **przejrzystość i zdolność odtwarzania tych** procedur [...], w **tym opis, w jaki sposób** odpowiedni personel, jego [...] status i zadania [...] **odpowiadają** zadaniom z zakresu oceny zgodności, w odniesieniu do których dana jednostka zamierza zostać jednostką notyfikowaną;
- c) odpowiednimi politykami i procedurami umożliwiającymi odróżnienie zadań wykonywanych przez jednostkę w charakterze jednostki notyfikowanej od wszelkiej innej działalności;
- d) procedurami służącymi prowadzeniu działalności z należyтым uwzględnieniem wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym ono działa, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii danego produktu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcji.

Powinna dysponować środkami niezbędnymi do prawidłowej realizacji zadań o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz mieć dostęp do wszelkiego niezbędnego wyposażenia lub wszelkich niezbędnych obiektów.

7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację działań związanych z oceną zgodności muszą mieć:
- a) gruntowne szkolenie zawodowe i techniczne, obejmujące wszystkie działania związane z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji jednostki oceniającej zgodność;
 - b) wystarczającą znajomość wymogów dotyczących ocen, które przeprowadzają, oraz odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania takich ocen, w tym odpowiednią znajomość i zrozumienie stosownych przepisów, wymogów dotyczących badań, pomiarów i obliczeń, mających zastosowanie norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji oraz odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia, a także aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
 - c) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań potwierdzających, że oceny zostały przeprowadzone.

7a. Pracownicy odpowiedzialni za podejmowanie decyzji w sprawie oceny muszą być zatrudnieni przez jednostkę oceniającą zgodność zgodnie z prawem krajowym notyfikującego państwa członkowskiego, nie mogą pozostawać w żadnym innym potencjalnym konflikcie interesów oraz muszą mieć kompetencje do weryfikowania ocen dokonywanych przez innych pracowników, ekspertów zewnętrznych lub podwykonawców. Liczba takich pracowników powinna być wystarczająca, aby zapewnić ciągłość działania i spójne podejście do ocen zgodności.

8. Gwarantuje się bezstronność jednostek oceniających zgodność, ich kierownictwa najwyższego szczebla i pracowników wykonujących ocenę.

Wynagrodzenie kierownictwa najwyższego szczebla jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników wykonujących ocenę nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen ani od ich wyników.

9. Jednostki oceniające zgodność muszą wykupić ubezpieczenie od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.
10. W odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania zadań związanych z oceną zgodności przewidzianych w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 pracownicy jednostki oceniającej zgodność muszą dochować tajemnicy zawodowej, jednak nie w stosunku do organów notyfikujących oraz innych organów krajowych państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Należy zapewnić ochronę praw własności.
11. Jednostki oceniające zgodność biorą udział w stosownej działalności normalizacyjnej lub zapewniają informowanie [...] o tej działalności swoich pracowników wykonujących ocenę [...].

Artykuł 46

Domniemanie zgodności jednostek oceniających zgodność

Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych – lub ich częściach – do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 45 na zasadzie domniemania, jeżeli mające zastosowanie normy zharmonizowane obejmują te wymagania.

Artykuł 47

Jednostki zależne i podwykonawstwo na zlecenie jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca podwykonawstwo określonych zadań związanych z oceną zgodności lub korzysta z usług jednostki zależnej, zapewnia ona, aby podwykonawca lub jednostka zależna spełniali wymogi określone w art. 45, oraz odpowiednio informuje o tym organ notyfikujący.
2. Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie podwykonawcy lub spółki zależne mają siedzibę. [...]

3. Czynności te można zlecać podwykonawcom lub powierzać do wykonania jednostce zależnej wyłącznie za zgodą klienta.
4. Jednostki notyfikowane przechowują do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny i monitorowania kwalifikacji podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub jednostkę zależną zgodnie z odpowiednimi aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.

Artykuł 48

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność.
2. Do tego wniosku dołącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz produktu lub produktów, w odniesieniu do których jednostka oceniająca zgodność uważa się za kompetentną[...], jak również – o ile istnieje – certyfikat akredytacji wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymogi ustanowione w art. 45. Certyfikat akredytacji musi dotyczyć wyłącznie konkretnego podmiotu prawnego wnoszącego o notyfikację i opierać się, oprócz odpowiednich norm zharmonizowanych, na szczegółowych wymogach i zadaniach związanych z oceną zgodności określonych w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.
3. Jeżeli dana jednostka oceniająca zgodność nie może przedłożyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dowody w postaci dokumentów niezbędne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania faktu spełniania przez nią wymagań ustanowionych w art. 45.

Artykuł 49
Procedura notyfikacyjna

1. Organy notyfikujące zgłaszają wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymogi określone w art. 45.
2. Notyfikują je Komisji i pozostałym państwom członkowskim przy użyciu narzędzia elektronicznego do notyfikacji opracowanego i zarządzanego przez Komisję.
3. Do notyfikacji dołącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, produktu lub produktów, których to dotyczy, oraz stosowne poświadczenie kompetencji.
4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 48 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dowody w postaci dokumentów potwierdzających kompetencje jednostki oceniającej zgodność oraz przedstawia ustalenia wprowadzone, aby zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 45.
5. Dana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej, jeżeli Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku niekorzystania z akredytacji.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną na potrzeby niniejszego rozporządzenia.

6. [...]

[...]

7. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych istotnych zmianach w notyfikacji.

Artykuł 50

Numerы identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Komisja przydziela taki niepowtarzalny numer nawet wówczas, gdy dana jednostka jest notyfikowana na podstawie kilku unijnych aktów prawnych.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, łącznie z przydzielonymi im numerami identyfikacyjnymi oraz informacją na temat działań będących przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia bieżącą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 51

Zmiany w notyfikacjach

1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania ustanowione w art. 45 lub nie wykonuje swoich obowiązków, organ notyfikujący, odpowiednio, ogranicza, zawiesza lub cofa notyfikację, w zależności od powagi niespełnianych wymagań lub niewykonanych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji bądź w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie przyjmuje właściwe środki w celu zapewnienia, by aktami tej jednostki zajęła się inna jednostka notyfikowana albo by były one dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

Artykuł 52

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub stałego wywiązywania się przez tę jednostkę z nałożonych na nią obowiązków i zachowania zgodności z wymaganiami.
2. Na żądanie Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.
3. Komisja odpowiada za utrzymanie poufności wszystkich informacji szczególnie chronionych uzyskanych w toku dochodzenia.
4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, **informuje o tym fakcie notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o wprowadzenie koniecznych środków naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi taka potrzeba.**

[...]

[...]

Artykuł 53

Obowiązki operacyjne jednostek notyfikowanych

1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności zgodnie z procedurami oceny zgodności określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
2. Oceny zgodności należy przeprowadzać w sposób proporcjonalny, unikając zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. **Jednostki notyfikowane** [...] wykonują swoje zadania, należycie uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym to przedsiębiorstwo działa, strukturę przedsiębiorstwa, stopień złożoności technologii produktu, która ma zostać poddana ocenie, oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcji.

Muszą one jednak zachować przy tym odpowiednią rygorystyczność i poziom ochrony wymagane dla zagwarantowania zgodności produktu z odpowiednimi wymogami.
3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnił stosownych wymagań lub odpowiednich norm zharmonizowanych, wspólnych specyfikacji lub innych specyfikacji technicznych, zobowiązuje producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych [...] i nie wydaje certyfikatu [...].
4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu [...] **zgodnie z procedurami oceny zgodności przewidzianymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4** jednostka notyfikowana stwierdza, że produkt lub producent nie spełnia wymagań lub przestał je spełniać, zobowiązuje producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa certyfikat [...].
5. W razie nieprzyjęcia środków naprawczych, lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa wszystkie certyfikaty [...], stosownie do sytuacji.

6. [...]

7. [...]

Artykuł 54

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie informowania

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o każdym przypadku odmowy wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu;
 - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres i warunki notyfikacji;
 - c) o każdym przypadku zażądania przez organ nadzoru rynku udzielenia informacji dotyczących działań związanych z oceną zgodności;
 - d) na żądanie, o podejmowanych działaniach związanych z oceną zgodności wchodzących w zakres ich notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.
2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom, które notyfikowano na podstawie niniejszego rozporządzenia i które prowadzą podobne działania związane z oceną zgodności oraz zajmują się tą samą [...] **grupą produktów**, odpowiednie informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi, oraz – na żądanie – również pozytywnymi wynikami oceny zgodności.

3. W przypadku gdy Komisja lub organ nadzoru rynku państwa członkowskiego zwraca się do jednostki notyfikowanej, która ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, z wnioskiem dotyczącym oceny zgodności przeprowadzonej przez tę jednostkę notyfikowaną, przesyła kopię tego wniosku organowi notyfikującemu odnośnego państwa członkowskiego. Przedmiotowa jednostka notyfikowana musi odpowiedzieć na wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 15 dni. Organ notyfikujący zapewnia, aby takie wnioski zostały rozpatrzone przez jednostkę notyfikowaną [...].
4. W przypadku gdy jednostki notyfikowane mają lub otrzymują dowody potwierdzające, że:
 - a) inna jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań określonych w art. 45 lub nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań; lub
 - b) produkt wprowadzony do obrotu nie spełnia wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, którymi produkt ten jest objęty; lub
 - c) produkt wprowadzony do obrotu może stwarzać poważne zagrożenie ze względu na swój stan fizyczny;

w stosownych przypadkach mają one obowiązek zgłosić takie dowody i udostępnić je odpowiednim organom nadzoru rynku lub organom notyfikującym.

Artykuł 55

Wymiana doświadczeń

Komisja organizuje wymianę doświadczeń między organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za strategię w zakresie notyfikacji.

Artykuł 56

Koordinacja jednostek notyfikowanych

1. Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, w formie grupy lub grup jednostek notyfikowanych, w tym – w stosownych przypadkach – w formie grup jednostek notyfikowanych na podstawie tego samego aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 lub w odniesieniu do podobnych zadań związanych z oceną zgodności.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach odpowiedniej grupy bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli.

2. Jednostki notyfikowane stosują jako ogólne wytyczne wszelkie odpowiednie dokumenty opracowane w wyniku prac grup, o których mowa w ust. 1.
3. Celem koordynacji i współpracy w grupach, o których mowa w ust. 1, jest zapewnienie zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. [...]

Rozdział X – Zachęty

Artykuł 57

Zachęty ze strony państw członkowskich

1. Zachęty państw członkowskich dotyczące produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, w którym określono klasy efektywności zgodnie z art. 7 ust. 4 pod kątem parametru produktu określonego w załączniku I, dotyczą dwóch najwyższych najliczniej reprezentowanych klas efektywności na poziomie Unii lub, w stosownych przypadkach, produktów opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE, w **tym produktach spełniających równoważne wymogi** [...].

1a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających parametry produktów, o których mowa w załączniku I, w odniesieniu do produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, które mogą podlegać zachętom państw członkowskich w celu zwiększenia popytu na produkty zrównoważone środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 66 ust. 3.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1a, spełniają następujące kryteria:

[...] **a)** w przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 ustalono klasy efektywności na podstawie art. 7 ust. 4 pod kątem więcej niż jednego parametru produktu, o którym mowa w załączniku I, lub w przypadku gdy klasy efektywności ustanowiono zarówno na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369, jak i na podstawie niniejszego rozporządzenia [...], Komisja [...] **może, w celu zwiększenia popytu na produkty zrównoważone środowiskowo,** doprecyzować w [...] [...] aktach **wykonawczych** [...], których parametrów produktów mają dotyczyć zachęty ze strony państw członkowskich, **oraz że można zachęcać do stosowania dwóch najwyższych klas efektywności dla każdego parametru;**

[...]

[...] **b)** w przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 nie ustalono klas efektywności, Komisja może określić w **akcie wykonawczym** [...] wymogi **dotyczące efektywności** w odniesieniu do parametrów produktu, które muszą spełniać produkty objęte zachętami ze strony państw członkowskich.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie tego, do jakich parametrów produktów odnoszą się wymogi dotyczące zachęt, Komisja, w stosownych przypadkach dla danej grupy produktów, bierze pod uwagę, gdzie istnieje potencjał zwiększenia popytu na efektywniejsze produkty, oraz prawdopodobieństwo, że zachęty pomogłyby osiągnąć ten cel.

3. Przygotowując akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 [...], Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

a) liczbę produktów w każdej klasie efektywności;

[...] **b) konieczność zapewnienia** [...] przystępności cenowej produktów spełniających te wymogi, aby uniknąć znaczącego negatywnego wpływu na konsumentów.

[...].

4. Akty wykonawcze przyjęte na podstawie ust. 2 i 3 przyjmuje się zgodnie z procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 67 ust. 3.

Artykuł 58 Zielone zamówienia publiczne

1. [...] Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających minimalne obowiązkowe wymogi w odniesieniu do zamówień publicznych wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2014/24/UE lub dyrektywy 2014/25/UE oraz udzielanych przez instytucje zamawiające zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE lub w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE lub podmioty zamawiające zdefiniowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE w celu wsparcia podaży produktów zrównoważonych środowiskowo wchodzących w zakres stosowania tych aktów wykonawczych, a także popytu na te produkty. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 67 ust. 3.

1a. Wymogi, o których mowa w ust. 1, określa się w odniesieniu do produktów objętych aktami delegowanymi określającymi wymogi dotyczące ekoprojektu, stosownie do specyfiki danej grupy produktów:

- a) obejmują one wymogi dotyczące produktu, o których mowa w załączniku I, ze szczególnym uwzględnieniem grup produktów: (i) przedłużenie okresu życia, (ii) zużycie energii, (iii) zarządzanie końcem przydatności do użycia, (iv) kryteria mające zastosowanie do produktów odnowionych / poddanych regeneracji,**
- b) w przypadku gdy klasy efektywności zostały zdefiniowane w odniesieniu do produktów zgodnie z art. 7 ust. 4 – wymagają, aby produkty spełniały jedną z dwóch najwyższych klas efektywności, które występują na poziomie Unii.**

Wymogi, stosowanie do danej grupy produktów, [...] przybierają formę: [...]

- (i) specyfikacji technicznych w rozumieniu pkt 1 załącznika VII do dyrektywy 2014/24/UE i art. 60 dyrektywy 2014/25/UE,**
- (ii) kryteriów kwalifikacji w rozumieniu art. 58 dyrektywy 2014/24/UE i art. 80 dyrektywy 2014/25/UE,**
- (iii) klauzuli dotyczących realizacji zamówienia w rozumieniu art. 70 dyrektywy 2014/24/UE i art. 87 dyrektywy 2014/25/UE,**
- (iv) celów.**

2. Ustanawiając wymogi na podstawie **ust. 1** [...], Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:
- a) wartość i wielkość zamówień [...] udzielanych na [...] **odpowiednia** grupę produktów lub na usługi bądź roboty budowlane, w ramach których wykorzystuje się daną grupę produktów;
 - b) [...]
 - c) ekonomiczną wykonalność zakupu produktów bardziej zrównoważonych środowiskowo przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające, bez powodowania nieproporcjonalnych kosztów [...];
 - d) sytuację rynkową na szczeblu Unii w zakresie odpowiedniej grupy produktów;**
 - e) wpływ wymogów na konkurencję.**
- 3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, o których mowa w ust. 1, mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach, odstąpić od obowiązkowych wymogów określonych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, ze względów bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą również, w należycie uzasadnionych przypadkach, odstąpić od obowiązkowych wymogów, jeżeli prowadziłyby one do nieproporcjonalnych trudności technicznych.**

Rozdział XI – Nadzór rynku

Artykuł 59

Działania [...] w zakresie nadzoru rynku

1. [...] **Każde państwo członkowskie, w ramach przekrojowej krajowej strategii nadzoru rynku zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/1020 [...], określa** działania w zakresie nadzoru rynku planowane w celu zapewnienia przeprowadzania stosownych kontroli na odpowiednią skalę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4. [...] **W przypadku gdy takie informacje są łatwo dostępne, państwa członkowskie uwzględniają wpływ braku zgodności odnośnych produktów na środowisko przy ustalaniu priorytetów dla takich działań.**
[...]

Artykuł 60
[...]

Artykuł 61
Sprawozdawczość i analiza porównawcza

1. [...]
2. Co [...] **cztery** lata, do dnia 30 czerwca, Komisja sporządza sprawozdanie w oparciu o informacje wprowadzone przez organy nadzoru rynku do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020. Pierwsze z tych sprawozdań opublikuje do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę: [...]***cztery** lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r.

Sprawozdanie obejmuje:

- a) informacje na temat charakteru i liczby kontroli przeprowadzonych przez organy nadzoru rynku w ciągu [...] **czterech** poprzednich lat kalendarzowych na podstawie art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
 - b) [...]
 - c) ocenie [...] tych informacji w **związku z** [...] działaniami zaplanowanymi w kontekście **działań planowanych** [...] na podstawie art. 59 [...];
 - d) orientacyjne punkty odniesienia dla organów nadzoru rynku dotyczące częstotliwości kontroli [...].
3. Komisja publikuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, oraz upublicznia streszczenie tego sprawozdania.

Artykuł 62
Koordinacja i wsparcie nadzoru rynku

1. Do celów niniejszego rozporządzenia Komisja:
 - a) organizuje wspólne projekty nadzoru rynku i badań w obszarach wspólnego zainteresowania;
 - b) organizuje wspólne inwestycje w zdolności w zakresie nadzoru rynku, w tym w sprzęt i narzędzia IT;
 - c) organizuje wspólne szkolenia dla pracowników organów nadzoru rynku, **organów celnych**, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych, m.in. w zakresie prawidłowej interpretacji i prawidłowego stosowania wymogów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 oraz w zakresie metod i technik istotnych w kontekście stosowania lub weryfikacji zgodności z taką **oceną zgodności i weryfikacją zgodności**;
 - d) opracowuje wytyczne dotyczące stosowania i egzekwowania wymogów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, w tym wspólnych praktyk i metod skutecznego nadzoru rynku.

W stosownych przypadkach Unia finansuje działania, o których mowa w lit. a), b) i c).

3. Komisja przekazuje wsparcie techniczne i logistyczne, aby grupa ADCO mogła wypełniać swoje zadania określone w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w **przypadku gdy takie zadania odnoszą się do niniejszego rozporządzenia** [...].

Rozdział XII – Procedury ochronne

Artykuł 63

Procedura stosowana na poziomie krajowym w przypadku produktów stwarzających zagrożenie

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że dany produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 stwarza zagrożenie, dokonują oceny pod kątem spełnienia wszystkich wymagań związanych z zagrożeniem i określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w odpowiednich aktach delegowanych. [...]

Jeśli w toku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że produkt nie spełnia wymogów określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, niezwłocznie wzywają zainteresowany podmiot gospodarczy do podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych w rozsądnym terminie wyznaczonym przez organy nadzoru rynku, który jest współmierny do charakteru i w stosownych przypadkach stopnia niezgodności, w celu usunięcia tej niezgodności. Działania naprawcze, do których podjęcia zobowiązany jest podmiot gospodarczy, mogą obejmować działania wymienione w art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

[...] W **stosownych przypadkach** organy nadzoru rynku informują o tym odpowiednią jednostkę notyfikowaną.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymogami nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.

3. **Odpowiedni** podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich odpowiednich działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych produktów, które udostępnił na rynku w Unii.
4. Jeżeli zainteresowany podmiot gospodarczy nie podejmie działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, lub niezgodność nadal się utrzymuje, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe, aby zakazać lub ograniczyć udostępnianie danych produktów na rynku krajowym, wycofać je z obrotu lub odzyskać je.
- Niezwłocznie informują one o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
5. Informacje, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przekazuje się Komisji i pozostałym państwom członkowskim za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, i zawierają one wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane umożliwiające identyfikację produktu niezgodnego z wymogami, informacje na temat pochodzenia produktu, charakter domniemanej niezgodności i występującej niezgodności, rodzaj i okres obowiązywania wdrożonych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez zainteresowany podmiot gospodarczy. Organy nadzoru rynku wskazują również, czy niezgodność wynika:
- a) z niespełnienia przez produkt wymogów określonych w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4; lub
 - b) z braków w normach zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 34 i 35 i zgodność z którymi uzasadnia domniemanie zgodności.

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich wprowadzonych środkach i przekazują im wszelkie posiadane dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego produktu z wymogami oraz przedstawiają swoje zastrzeżenia, jeśli nie zgadzają się ze zgłoszonym środkiem krajowym.
7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec środka tymczasowego wprowadzonego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony. Środki mogą przewidywać okres dłuższy lub krótszy niż trzy miesiące, aby uwzględnić specyfikę danych produktów lub wymogów.
8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne wdrożenie odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danego produktu [...], takich jak wycofanie produktu z obrotu na ich rynku.

Artykuł 64

Procedura ochronna na poziomie Unii

1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 63 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka zastosowanego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z prawodawstwem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja w drodze aktu wykonawczego przyjmuje decyzję co do tego, czy środek krajowy jest uzasadniony.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

2. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.

W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie wdrażają środki konieczne do zapewnienia wycofania z ich rynku produktu niezgodnego z wymogami oraz informują o tych środkach Komisję.

Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie go wycofuje.

3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność produktu z wymogami wynika z braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 34 niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
4. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność produktu wynika z braków we wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 35, Komisja niezwłocznie przyjmuje akty wykonawcze zmieniające lub uchylające te wspólne specyfikacje.]

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 67 ust. 3.

Artykuł 65
Niezgodność pod względem formalnym

1. W przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje dany podmiot gospodarczy do usunięcia odnośnych niezgodności:
 - a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 39 niniejszego rozporządzenia;
 - b) oznakowanie CE nie zostało umieszczone;
 - c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej został umieszczony z naruszeniem art. 39 lub nie został umieszczony, mimo że istniał taki wymóg;
 - d) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona;
 - e) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób;
 - f) dokumentacja techniczna jest niedostępna, niekompletna lub zawiera błędy;
 - g) brakuje informacji, o których mowa w art. 21 ust. 6 lub art. 23 ust. 3, lub informacje te są nieprawdziwe lub niekompletne;
 - h) nie spełniono innych wymogów administracyjnych, o których mowa w art. 21, art. 23 lub w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.
2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, odpowiednie państwo członkowskie wdraża wszelkie stosowne środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania danego produktu na rynku bądź zapewnienia jego odzyskania lub wycofania z obrotu.

Rozdział XIII – Przekazane uprawnienia i procedura komitetowa

Artykuł 66

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4, **art. 11a**, art. 9 ust. 1 akapit drugi **oraz** art. 11 ust. 4, [...] powierza się Komisji na okres sześciu lat od dnia [miesiąc po wejściu w życie niniejszego aktu]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu sześciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4, **art. 11a**, art. 9 ust. 1 akapit drugi **oraz** art. 11 ust. 4, [...] może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie, działając zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4, **art. 11a**, art. 9 ust. 1 akapit drugi [...] **oraz** art. 11 ust. 4 [...] wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 67

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział XIV – Przepisy końcowe

Artykuł 68

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające [...]. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia [...] **dwa lata od daty [...] wejścia w życie niniejszego rozporządzenia** i niezwłocznie przekazują informacje o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 69

Ewaluacja

Nie [...] **później** niż [*osiem lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*], a **następnie co osiem lat** Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawę zrównowżenia środowiskowego produktów. Komisja przedstawia sprawozdanie z głównych ustaleń Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

Ocena obejmuje w szczególności ocenę tego, czy art. 6 można rozszerzyć o możliwość wprowadzenia przez Komisję, w stosownych przypadkach, mechanizmu umożliwiającego automatyczne dostosowanie wymogów dotyczących ekoprojektu w wyniku poprawy efektywności produktów wprowadzanych do obrotu, w celu zapewnienia, aby wymogi dotyczące ekoprojektu pozostały adekwatne i proporcjonalne do sytuacji na rynku przy uwzględnieniu również ograniczeń prawnych i ekonomicznych.

Komisja przeprowadza jednak ocenę rozdziału VI do dnia [cztery lata po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], a następnie co cztery lata. Ocena obejmuje w szczególności wyłączenie dla MŚP.

Jeżeli Komisja uzna to za stosowne, do sprawozdania dołącza wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 70

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Dyrektywa 2009/125/UE traci moc **ze skutkiem od dnia [uwaga Dz.U.: data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] z wyjątkiem:**
 - a) **art. 1 ust. 3, art. 2, art. 3 ust. 1, art. 4, 5 i 8, art. 9 ust. 3, art. 10 i 14 oraz załączniki IV, V i VI do dyrektywy 2009/125/WE, które nadal mają zastosowanie do produktów regulowanych środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 tej dyrektywy do czasu uchylenia tych środków;**
 - b) **art. 6, 7, 12 i 20 dyrektywy 2009/125/WE, które zostają uchylone ze skutkiem od dnia [uwaga Dz.U.: 24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].**
2. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

[...]

4. Art. [...] 33 oraz art. [[...]61 i [...]62] niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do **produktów regulowanych** środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 dyrektywy 2009/125/WE. **Art. 3, 59, 63–65 i 68 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do produktów regulowanych środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 dyrektywy 2009/125/WE od dnia [uwaga Dz.U.: 24 miesiące od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].**
5. W przypadku produktów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE przed datą rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia i obejmującego te same produkty producent przez okres dziesięciu lat po wyprodukowaniu ostatniego produktu udostępnia wersję elektroniczną dokumentacji dotyczącej oceny zgodności i deklaracji zgodności do kontroli w ciągu dziesięciu dni od wpłynięcia wniosku od organów nadzoru rynku lub od Komisji.

Artykuł 71
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [uwaga Dz.U.: 24 miesiące od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Jednak art. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 7a, 8, 9, 10, 11, 11a, 12 i 12a, art. 13 ust. 1 i 6a, art. 14, 16, 17, 17a i 18, art. 19 ust. 1 i 2, art. 20, art. 20b ust. 2, art. 20c i 20d, art. 30 ust. 3, art. 31, 31a, 32, 33 i 35, art. 36 ust. 1, art. 38, 40, 57, 58, 61, 62, 66, 67, 69 i 70 stosuje się od dnia [uwaga Dz.U.: data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

Parametry produktu

Jako podstawę poprawy aspektów produktu, o których mowa w art. 5 ust. 1, [...] stosuje się – w stosownych przypadkach w **odniesieniu do odpowiednich grup produktów** – następujące parametry:

- a) trwałość i niezawodność produktu lub jego części wyrażoną przez: gwarantowany okres żywotności produktu, okres eksploatacji, **przedwczesne postarzenie produktów**, średni czas pomiędzy awariami, podanie informacji o rzeczywistym użytkowaniu produktu, odporność na naprężenia lub mechanizmy starzenia się;
- b) łatwość naprawy i konserwacji wyrażoną przez: cechy, dostępność i czas dostawy części zamiennych, modułowość, kompatybilność z powszechnie dostępnymi częściami zamiennymi, dostępność instrukcji naprawy i konserwacji, liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie części standardowych, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania;
- c) łatwość ulepszenia, ponownego użycia, regeneracji i odnowienia produktów wyrażoną przez: liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie części standardowych, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania, warunki dostępu do protokołów testów lub wyposażenia badawczego, które nie jest ogólnodostępne, dostępność gwarancji dla poszczególnych produktów poddanych regeneracji lub produktów odnowionych, warunki dostępu do technologii chronionych prawami własności intelektualnej, modułowość lub warunki ich stosowania;

- d) łatwość i jakość recyklingu wyrażoną przez: stosowanie materiałów nadających się do recyklingu, bezpieczny, łatwy i nieniszczący dostęp do części i materiałów nadających się do recyklingu lub części i materiałów zawierających substancje niebezpieczne, skład i jednorodność materiałów, możliwość sortowania z zachowaniem wysokiej czystości, liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie części standardowych, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania;
- e) unikanie rozwiązań technicznych uniemożliwiających ponowne użycie, ulepszenie, naprawę, konserwację, odnowienie, regenerację i recykling produktów i części;
- f) stosowanie substancji, występujących samodzielnie, jako składników substancji lub w mieszaninach, w trakcie procesu produkcji produktów lub prowadzące do ich obecności w produktach, w tym także wówczas, gdy produkty te stają się odpadami;
- g) **użytkowanie lub** zużycie energii, wody i innych zasobów, **w tym surowców krytycznych**, na co najmniej jednym etapie cyklu życia produktu, w tym wpływ czynników fizycznych lub aktualizacji oprogramowania i oprogramowania układowego na wydajność produktu oraz wpływ na wylesianie;
- h) stosowanie lub zawartość materiałów pochodzących z recyklingu **oraz odzysk materiałów, w tym surowców krytycznych**;
- i) masę i objętość produktu i jego opakowania oraz stosunek produktu do opakowania;
- j) wykorzystanie użytych części;
- k) ilość, charakterystykę i dostępność materiałów zużywalnych koniecznych do prawidłowego użytkowania i prawidłowej konserwacji **wyrażone poprzez wydajność, techniczny okres użytkowania, zdolność do ponownego użycia, naprawy i produkcji, zasobooszczędność masową, interoperacyjność**;

- l) ślad środowiskowy produktu, wyrażony jako ilościowe określenie, zgodnie z mającym zastosowanie aktem delegowanym, wpływu cyklu życia produktu na środowisko, zarówno w odniesieniu do co najmniej jednej kategorii wpływu na środowisko, jak i zagregowanego zbioru kategorii wpływu na środowisko;
- m) ślad węglowy i **środowiskowy** produktu;
- n) uwalnianie mikrodrobin plastiku **wyrażone poprzez uwolnienie na odpowiednich etapach cyklu życia produktu, w tym na etapach produkcji, transportu, końcowego wykorzystania i wycofania z eksploatacji;**
- o) emisje do powietrza, wody lub gleby uwalniane na co najmniej jednym etapie cyklu życia produktu **wyrażone poprzez ilość i charakter emisji, w tym hałasu;**
- p) ilość wytwarzanych odpadów, w tym odpadów tworzyw sztucznych i odpadów opakowaniowych, oraz łatwość ich ponownego użycia, a także ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych;
- q) **funkcjonalna wydajność i warunki użytkowania, w tym wyrażone między innymi poprzez zdolność do realizacji zamierzonego zastosowania, środki ostrożności dotyczące użytkowania, wymagane umiejętności, kompatybilność z innymi produktami lub systemami itd.;**
- r) **lekka konstrukcja wyrażona poprzez zmniejszenie zużycia materiałów, optymalizację obciążenia i stresu konstrukcji, integrację funkcji w ramach materiału lub w jeden składnik produktu, wykorzystanie materiałów o mniejszej gęstości lub o wysokiej wytrzymałości oraz materiałów hybrydowych, a także optymalizację procesów produkcji i montażu w odniesieniu do oszczędności materiałów, recyklingu i innych aspektów związanych z obiegiem zamkniętym oraz ograniczenie ilości odpadów.**

Procedura określania wymogów dotyczących efektywności

Wymogi dotyczące efektywności ustala się w następujący sposób:

- (1) W ramach analizy technicznej, środowiskowej i ekonomicznej określa się pewną liczbę reprezentatywnych modeli danego produktu lub danych produktów na rynku oraz określa się techniczne warianty poprawy efektywności produktu pod kątem parametrów, o których mowa w załączniku I – z uwzględnieniem wymogów dotyczących poszczególnych produktów lub wymogów horyzontalnych – biorąc pod uwagę efektywność ekonomiczną tych wariantów i unikając znaczącego wzrostu innych rodzajów wpływu na środowisko w cyklu życia oraz istotnych strat efektywności lub użyteczności dla konsumentów.

W ramach analizy technicznej, środowiskowej i ekonomicznej określa się również – w odniesieniu do danego parametru – najefektywniejsze produkty oraz technologie dostępne na rynku.

Podczas analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, a także przy ustalaniu wymogów należy uwzględnić efektywność produktów dostępnych na rynkach międzynarodowych oraz punkty odniesienia określone w przepisach obowiązujących w innych państwach.

Komisja bierze również pod uwagę równowagę środowiskową netto między korzyściami i obciążeniami dla środowiska; wpływ na innowacje, estetykę i wybory projektowe, czy istnieją metody lub wskaźniki wyrażania parametru produktu, dla którego ustanowiono wymóg dotyczący wydajności, oraz czy zgodność z parametrem produktu, dla którego ustanowiono wymóg dotyczący wydajności, jest weryfikowalna lub mierzalna przez organy nadzoru rynku.

Na podstawie tej analizy oraz biorąc pod uwagę wykonalność ekonomiczną i techniczną, w tym dostępność najważniejszych zasobów i technologii, a także potencjał poprawy, określa się poziomy lub wymogi ilościowe.

Wszelkie dopuszczalne wartości stężeń substancji, o których mowa w załączniku I lit f), muszą opierać się na dokładnej analizie zrównoważoności tych substancji i zidentyfikowanych substancji alternatywnych, przy czym nie mogą mieć istotnych szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi ani dla środowiska. Wszelkie wymogi dotyczące efektywności substancji, o których mowa w załączniku I lit. f), muszą uwzględniać istniejące oceny bezpieczeństwa chemicznego przeprowadzone przez odpowiednie organy Unii w odniesieniu do poszczególnych substancji, a także bezpieczne i zrównoważone już na etapie projektowania kryteria dotyczące chemikaliów i materiałów opracowane przez Komisję. Proponowane dopuszczalne wartości stężeń muszą również uwzględniać aspekty wykonalności, takie jak granice wykrywalności analitycznej.

W stosownych przypadkach w analizie, o której mowa w akapicie pierwszym, należy uwzględnić prawdopodobny wpływ zmiany klimatu na produkt w trakcie jego prognozowanego cyklu życia oraz potencjał produktu w zakresie poprawy odporności na zmianę klimatu w trakcie całego cyklu życia.

Należy przeprowadzić analizę wrażliwości obejmującą odpowiednie czynniki, takie jak cena energii lub innych zasobów, koszt surowców i niezbędnych technologii, koszty produkcji, stopy dyskontowe oraz, w stosownych przypadkach, zewnętrzne koszty środowiskowe, w tym redukcja emisji gazów cieplarnianych.

- (2) Przy opracowywaniu analiz technicznych, środowiskowych i ekonomicznych należy uwzględnić odpowiednie informacje dostępne w ramach innych działań Unii, w tym informacje techniczne stanowiące podstawę lub wynikające z rozporządzenia (WE) nr 66/2010, dyrektywy 2010/75/UE i kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych.

Dotyczy to również informacji dostępnych w ramach istniejących programów stosowanych w innych częściach świata do określania szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do produktów będących przedmiotem obrotu z partnerami gospodarczymi Unii.

[...]

Elementy, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu wymogów informacyjnych

Przy podejmowaniu decyzji, które wymogi informacyjne, inne niż wymogi dotyczące cyfrowego paszportu produktu i substancji potencjalnie niebezpiecznych, są odpowiednie dla danej grupy produktów, Komisja, oprócz art. 5 i 7, bierze pod uwagę następujące elementy:

- a) **potencjał poprawy i względna skuteczność w osiąganiu lepszego zrównoważenia środowiskowego**
- b) **techniczna wykonalność takich wymogów informacyjnych**
- c) **potrzeby różnych podmiotów gospodarczych, w tym MŚP**
- d) **konieczność dokonywania świadomych wyborów przez potencjalnych klientów**
- e) **konieczność kontroli spełnienia wymogów**
- f) **uzasadniona potrzeba ochrony poufnych informacji handlowych, praw własności intelektualnej i tajemnic handlowych**
- g) **konieczność dostarczenia informacji na temat wydajności produktów w odniesieniu do każdego aspektu objętego wymogiem dotyczącym wydajności**
- h) **wartość dodana w dostarczaniu informacji na temat wydajności produktów w odniesieniu do aspektów nieobjętych wymogami dotyczącymi wydajności.**

Komisja uwzględni wymogi informacyjne w swojej analizie i ocenie skutków odnoszącej się do wymogów dotyczących efektywności, o których mowa w art. 6 i w niniejszym załączniku.

W szczególności Komisja oceni rodzaj informacji i sposób, w jaki należy je udostępnić, w celu zapewnienia, aby były one istotne i zrozumiałe dla grupy docelowej.

Cyfrowy paszport produktu**(o którym mowa w [...] art. 8, 9, 10 i 11)**

W wymogach związanych z paszportem produktu ustanowionych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się, które informacje spośród następujących elementów powinny lub mogą być zawarte w paszporcie produktu:

- a) informacje wymagane na podstawie art.[...] 7 ust. 2 **lit. b)** i [...] **art. 7 ust. 5** lub innych przepisów prawa Unii mających zastosowanie do danej grupy produktów;
- b) unikatowy identyfikator produktu na poziomie wskazanym w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
- c) globalny handlowy numer identyfikacyjny produktów lub ich części, o którym mowa w normie ISO/IEC 15459-6 lub jej odpowiedniku;
- d) odpowiednie kody towaru, takie jak kod TARIC określony w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87⁷⁸;
- e) dokumentacja zgodności i informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia lub innych przepisów prawa Unii mających zastosowanie do danego produktu, takie jak deklaracja zgodności, dokumentacja techniczna lub certyfikaty zgodności;
- f) podręczniki użytkownika, instrukcje, ostrzeżenia lub informacje dotyczące bezpieczeństwa, zgodnie z wymogami określonymi w innych przepisach Unii mających zastosowanie do danego produktu;
- g) informacje dotyczące producenta, takie jak jego unikatowy identyfikator podmiotu oraz informacje, o których mowa w art. 21 ust. 7;

⁷⁸ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

- h) unikatowe identyfikatory podmiotu inne niż identyfikator producenta;
- i) unikatowe identyfikatory zakładu;
- j) informacje dotyczące importera, w tym informacje, o których mowa w art. 23 ust. 3, oraz jego numer EORI;
- k) nazwa, dane kontaktowe i kod unikatowego identyfikatora podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii, odpowiedzialnego za wykonywanie zadań określonych w art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020 lub art. 15 rozporządzenia (UE) [...] w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów bądź podobnych zadań określonych w innych przepisach UE mających zastosowanie do danego produktu.

l) nośnik danych, unikatowy identyfikator produktu, o których mowa w lit. b), unikatowe identyfikatory podmiotu gospodarczego, o których mowa w lit. g) i h), oraz unikatowe identyfikatory zakładu, o których mowa w lit. i), w stosownych przypadkach dla danych produktów, spełniają normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-1:2014; normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-2:2015; normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-3:2014; normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-4:2014; normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-5:2014; normę Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (ISO/IEC) 15459-6:2014.

W aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się informacje istotne z punktu widzenia wymogów dotyczących ekoprojektu, które producenci mogą umieszczać w paszporcie produktu oprócz informacji wymaganych na mocy art. 8 ust. 2 lit. a), w tym informacje dotyczące określonych dobrowolnych etykiet mających zastosowanie do danego produktu. Powinny one obejmować informację, czy produktowi przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010.

Wewnętrzna kontrola produkcji

(Moduł A)

1. Wewnętrzna kontrola produkcji jest to procedura oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z zobowiązań określonych w pkt 2, 3 i 4, a także zapewnia i oświadcza, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że produkt spełnia wymogi określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

2. Dokumentacja techniczna

Producent sporządza dokumentację techniczną. Dokumentacja umożliwia ocenę produktu pod względem jego zgodności z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4. Dokumentacja techniczna zawiera mające zastosowanie wymogi i obejmuje, w stopniu właściwym dla takiej oceny, projektowanie, wytwarzanie oraz działanie produktu. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera co najmniej następujące elementy:

- ogólny opis produktu oraz jego przeznaczenie,
- projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części, podzespołów, obwodów itp.,
- opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz zasad działania produktu,

- wykaz norm zharmonizowanych, wspólnych specyfikacji lub innych właściwych specyfikacji technicznych, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów, jeżeli takie normy zharmonizowane nie zostały zastosowane. W przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które ich części zastosowano,
- wyniki obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,
- wyniki pomiarów dokonanych w związku z wymogami dotyczącymi ekoprojektu, w tym szczegółowe informacje na temat zgodności tych pomiarów w porównaniu z wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4,
- sprawozdania z badań oraz
- kopia informacji przekazanych zgodnie z wymogami informacyjnymi, o których mowa w art. 7.

3. Produkcja

Producent wdraża wszelkie niezbędne środki, aby proces wytwarzania i jego monitorowanie zapewniały zgodność produktu z dokumentacją techniczną, o której mowa w pkt 2, oraz z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

4. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

Producent umieszcza wymagane oznakowanie zgodności na każdym egzemplarzu produktu spełniającym wymogi określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

Producent sporządza pisemną deklarację zgodności dla każdego modelu produktu zgodnie z art. 37 i przechowuje ją wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji właściwych organów krajowych przez okres dziesięciu lat po wprowadzeniu produktu do obrotu lub oddaniu go do użytku. W deklaracji zgodności określa się produkt, w odniesieniu do którego ją sporządzono.

Kopię deklaracji zgodności należy udostępnić na żądanie właściwych organów.

5. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 4 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

Deklaracja zgodności UE**(o której mowa w art. 37)**

Deklaracja zgodności UE musi zawierać następujące elementy:

- (1) nr ... (unikatowa identyfikacja produktu);
- (2) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela;
- (3) deklaracja zgodności UE wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- (4) przedmiot deklaracji (opis produktu wystarczający do jego jednoznacznej identyfikacji i umożliwiający identyfikowalność; jeżeli jest to konieczne do identyfikacji [...] produktu, może ona zawierać ilustrację);
- (5) opisany przedmiot deklaracji jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 oraz, w stosownych przypadkach, z innymi przepisami prawodawstwa harmonizacyjnego Unii;
- (6) odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w oparciu o które deklarowana jest zgodność;
- (7) w stosownych przypadkach – wzmianka: jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat lub decyzję w sprawie zatwierdzenia ... (numer);
- (8) w stosownych przypadkach – odniesienie do innych przepisów Unii przewidujących umieszczanie stosowanego oznakowania CE; oraz
- (9) wskazanie i podpis osoby uprawnionej do zaciągania zobowiązań w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(10) informacje dodatkowe:

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania):

(imię i nazwisko, stanowisko) (podpis)

[...]

Kryteria dotyczące środków samoregulacji**(o której mowa w art. 18)**

Do oceny środków samoregulacji [...] stosuje się następujący niewyczerpujący wykaz [...] kryteriów **zgodnie z art. 18** [...]:

1. Możliwości udziału

Środki samoregulacji muszą umożliwiać udział wszystkich podmiotów wprowadzających do obrotu produkt objęty środkiem samoregulacji, w tym podmiotów z państw trzecich i **MŚP**, zarówno w fazie przygotowawczej, jak i w fazie realizacji. Podmioty gospodarcze, które zamierzają ustanowić środek samoregulacji, powinny publicznie ogłosić swój zamiar przed rozpoczęciem procesu opracowywania takiego środka.

2. Zrównoważony charakter i wartość dodana

Środki samoregulacji muszą być zgodne z celami strategicznymi niniejszego rozporządzenia oraz z ekonomicznym i społecznym wymiarem zrównoważonego rozwoju. Środki samoregulacji muszą zapewniać zintegrowane podejście do ochrony interesów konsumentów, zdrowia, **środowiska**, jakości życia i interesów gospodarczych.

3. Reprezentatywność

Przedsiębiorstwa i ich związki uczestniczące w środku samoregulacji muszą stanowić znaczną większość danego sektora gospodarki, zgodnie z art. 18 ust. 3 akapit pierwszy lit. b). Należy dbać o przestrzeganie unijnych przepisów prawa konkurencji, w szczególności art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego porozumień antykonkurencyjnych.

4. Mierzalne i rozłożone w czasie cele

Cele wyznaczone przez sygnatariuszy w ramach ich środków samoregulacji muszą być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny w odniesieniu do dobrze określonego poziomu bazowego. Jeśli środek samoregulacji jest długofalowy, należy uwzględnić cele pośrednie. Powinna istnieć możliwość monitorowania realizacji celów i celów pośrednich w sposób niedrogi i wiarygodny, poprzez zastosowanie jasnych i niezawodnych wskaźników.

5. Udział społeczeństwa obywatelskiego

W celu zapewnienia przejrzystości środki samoregulacji muszą być upubliczniane, również przez internet oraz za pośrednictwem innych elektronicznych środków upowszechniania informacji.

Zainteresowane strony, w tym państwa członkowskie, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska oraz stowarzyszenia konsumentów, muszą zostać zaproszone do wyrażenia opinii na temat danego środka samoregulacji.

6. Monitorowanie i sprawozdawczość

Przestrzeganie środka samoregulacji przez sygnatariuszy musi monitorować niezależny kontroler. Środek samoregulacji musi upoważniać niezależnego kontrolera do sprawdzania zgodności z wymogami określonymi w ramach środka samoregulacji. Należy również określić procedurę wyboru niezależnego kontrolera oraz sposób, w jaki zapewni się, by kontroler nie pozostawał w konflikcie interesów i miał umiejętności niezbędne do sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w ramach środka samoregulacji.

Co roku każdy sygnatariusz musi przekazywać wszelkie informacje i dane niezbędne do wiarygodnego sprawdzenia przez niezależnego kontrolera, czy sygnatariusz przestrzega środka samoregulacji.

Na koniec każdego rocznego okresu sprawozdawczego niezależny kontroler musi sporządzić sprawozdanie dotyczące zgodności.

Jeśli sygnatariusz nie spełnił wymogów określonych w ramach środka samoregulacji, musi on podjąć działania naprawcze.

Wyniki wszelkich działań w zakresie nadzoru rynku prowadzonych przez organ nadzoru rynku w przypadku stwierdzenia niezgodności z wymogami określonymi w ramach środka samoregulacji powinny być uwzględniane przez niezależnego inspektora, w szczególności w sprawozdaniu dotyczącym zgodności; podejmowane są także działania naprawcze.

7. Oplacalność administrowania środkiem samoregulacji

Koszty administrowania środkiem samoregulacji, w szczególności w zakresie monitorowania, nie mogą powodować obciążeń administracyjnych, które byłyby nieproporcjonalne do ich celów oraz do innych istniejących instrumentów polityki.

Tabela korelacji

Dyrektywa 2009/125/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	–
art. 4	art. 23
art. 5	art. 37–39
art. 6	art. 3
art. 7	art. 63–65
art. 8	art. 21, 36
art. 9	art. 34
art. 10	–
art. 11	art. 5 ust. 6
art. 12	art. 62
art. 13	art. 19
art. 14	art. 7
art. 15	art. 4 i 5
–	art. 8–15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 18
art. 18	art. 17
–	art. 20
	art. 22
	art. 24–33
	art. 35
	art. 40–61
	art. 66
art. 19	art. 67
art. 20	art. 68
art. 21	art. 69
art. 22	–

Dyrektywa 2009/125/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 23	–
art. 24	art. 70
art. 25	art. 71
art. 26	–
ZAŁĄCZNIK I	art. 5, 7, ZAŁĄCZNIK I
ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK II
–	ZAŁĄCZNIK III
ZAŁĄCZNIK III	–
ZAŁĄCZNIK IV	ZAŁĄCZNIK IV
ZAŁĄCZNIK V	–
ZAŁĄCZNIK VI	ZAŁĄCZNIK V
ZAŁĄCZNIK VII	ZAŁĄCZNIK VI
ZAŁĄCZNIK VIII	ZAŁĄCZNIK VII
ZAŁĄCZNIK IX	–
ZAŁĄCZNIK X	ZAŁĄCZNIK VIII
